

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 23. října 2019
(OR. en)

2018/0330 A (COD)

PE-CONS 33/19

FRONT 176
SIRIS 89
COMIX 252
CODEC 375

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o Evropské pohraniční a pobřežní stráží a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2019/...**

ze dne ...

**o Evropské pohraniční a pobřežní stráží a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013
a (EU) 2016/1624**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a d) a čl. 79 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 110, 22.3.2019, s. 62.

² Stanovisko ze dne 6. února 2019 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)
a rozhodnutí Rady ze dne ...

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem politiky Unie v oblasti správy vnějších hranic je vyvinout a provádět na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie evropskou integrovanou správu hranic, jež je nezbytným doplňkem volného pohybu osob uvnitř Unie a jednou ze základních složek prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Evropská integrovaná správa hranic má zásadní význam pro lepší řízení migrace. Jejím cílem je účinně řídit překračování vnějších hranic a řešit migrační výzvy a případné budoucí hrozby na těchto hranicích, a tím i přispívat k řešení závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem a zajišťovat vysokou úroveň vnitřní bezpečnosti v Unii. Současně je nutné jednat při plném dodržování základních práv a způsobem, jenž zajistí zachování volného pohybu osob uvnitř Unie.
- (2) Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie byla zřízena nařízením Rady (ES) č. 2007/2004¹. Od okamžiku, kdy se 1. května 2005 ujala svých povinností, úspěšně pomáhá členským státům s prováděním operativních aspektů správy vnějších hranic prostřednictvím společných operací a zásahů rychlé reakce na hranicích i analýzou rizik, výměnou informací, vztahy se třetími zeměmi a navracením navracených osob.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (3) Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie byla přejmenována na Evropskou agenturu pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“), běžně označovanou jako Frontex, a její úkoly byly za úplného zajištění kontinuity všech jejích činností a postupů rozšířeny. Klíčovými úlohami agentury by měly být vytvoření technické a operativní strategie, která je součástí provádění víceletého cyklu strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic; dohlížení na účinné fungování ochrany vnějších hranic; provádění analýzy rizik a hodnocení zranitelnosti; poskytování rozsáhlejší technické a operativní pomoci členským státům a třetím zemím prostřednictvím společných operací a zásahů rychlé reakce na hranicích; zaručení praktického výkonu opatření v případech, kdy situace vyžaduje okamžité kroky na vnějších hranicích; poskytování technické a operativní pomoci na podporu pátracích a záchranných operací zaměřených na osoby v tísni na moři; a organizování, koordinace a provádění návratových operací a návratových zásahů.
- (4) Od začátku migrační krize v roce 2015 přijala Komise významné iniciativy a navrhla řadu opatření s cílem posílit ochranu vnějších hranic a obnovit normální fungování schengenského prostoru. V prosinci 2015 představila návrh na podstatné rozšíření mandátu Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích, který byl poté v průběhu roku 2016 urychleně projednán. Výsledkem bylo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624¹, které vstoupilo v platnost dne 6. října 2016.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

- (5) Rámec Unie v oblastech ochrany vnějších hranic, navracení, boje proti přeshraniční trestné činnosti a azylu je však ještě třeba zlepšit. Za tímto účelem a pro další podporu současného i budoucího plánovaného operativního úsilí by měla být Evropská pohraniční a pobřežní stráž reformována tak, aby agentura získala silnější mandát, a zejména nezbytné kapacity v podobě stálého útvaru Evropské pohraniční a pobřežní stráže (dále jen „stálý útvar“). Stálý útvar by měl postupně, avšak rychle dosáhnout strategického cíle, kterým je podle přílohy I kapacita 10 000 operativních pracovníků s případnými výkonnými pravomocemi, za účelem účinné podpory členských států v terénu v úsilí chránit vnější hranice, bojovat proti přeshraniční trestné činnosti a výrazně rozšířit účinné a udržitelné navracení neoprávněně pobývajících migrantů. Tato kapacita 10 000 operativních pracovníků představuje maximální dostupnou kapacitu nutnou k účinnému řešení stávajících a budoucích operativních potřeb pohraničních a návratových operací v Unii i ve třetích zemích, včetně kapacity pro zajištění rychlého nasazení na budoucí krize.
- (6) Komise by měla přezkoumávat celkovou početnost a složení stálého útvaru, včetně rozsahu příspěvku jednotlivých členských států k němu, jakož i odbornou přípravu, odborné znalosti a profesionalitu jeho příslušníků. Do března 2024 by Komise měla v případě nutnosti předložit vhodné návrhy na změnu příloh I, II, III a IV. Pokud žádný návrh nepředloží, měla by to odůvodnit.

- (7) Při uplatňování tohoto nařízení, zejména při zřízení stálého útvaru, a to i poté, co Komise provedla přezkum stálého útvaru, by měl být dodržován víceletý finanční rámec.
- (8) Ve svých závěrech ze dne 28. června 2018 vyzvala Evropská rada k dalšímu posílení podpůrné úlohy agentury, včetně ve spolupráci se třetími zeměmi, zvýšením zdrojů a posílením mandátu, aby bylo možné zajistit účinnou ochranu vnějších hranic a výrazně posílit účinné navracení neoprávněně pobývajících migrantů.
- (9) Je nezbytné účinně monitorovat překračování vnějších hranic, řešit migrační výzvy a případné budoucí hrozby na vnějších hranicích, zaručit vysokou úroveň vnitřní bezpečnosti v Unii, ochránit fungování schengenského prostoru a dodržovat zastřešující zásadu solidarity. Tyto činnosti a cíle by měly být doprovázeny aktivním řízením migrace včetně nezbytných opatření ve třetích zemích. Za tímto účelem je nezbytné konsolidovat Evropskou pohraniční a pobřežní stráž a dále rozšířit mandát agentury.
- (10) Při provádění evropské integrované správy hranic by měla být zajištěna soudržnost s dalšími politickými cíli.
- (11) Evropská integrovaná správa hranic, která vychází z čtyřstupňového modelu kontroly přístupu, sestává z opatření v třetích zemích, například v rámci společné vízové politiky, opatření prováděných spolu se sousedními třetími zeměmi, opatření týkajících se ochrany vnějších hranic, analýzy rizik a opatření v rámci schengenského prostoru a navracení.

- (12) Evropskou integrovanou správu hranic by měly provádět jako sdílenou odpovědnost agentura a vnitrostátní orgány odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává operace ostrahy námořních hranic a jakékoli jiné úkoly spojené s ochranou hranic, jakož i vnitrostátní orgány odpovědné za navracení. Zatímco členské státy si ponechávají primární odpovědnost za správu svých vnějších hranic ve vlastním zájmu a v zájmu všech ostatních členských států a odpovídají za vydávání rozhodnutí o navracení, agentura by měla podporovat uplatňování opatření Unie týkajících se správy vnějších hranic a navracení posilováním, posuzováním a koordinací činností členských států, jimiž se uvedená opatření provádějí. Činnost agentury by měla doplňovat snahu členských států.
- (13) Aby se zaručilo účinné provádění evropské integrované správy hranic a zvýšila účinnost návratové politiky Unie, měla by být zřízena Evropská pohraniční a pobřežní stráž. Té by měly být poskytnuty potřebné finanční a lidské zdroje a vybavení. Evropská pohraniční a pobřežní stráž by se měla skládat z agentury a vnitrostátních orgánů odpovědných za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, a dále z vnitrostátních orgánů odpovědných za navracení. Bude se opírat o společné využívání informací, kapacit a systémů na vnitrostátní úrovni a reakce agentury na úrovni Unie.
- (14) Evropskou integrovanou správou hranic nejsou dotčeny pravomoci Komise a členských států v celní oblasti, zejména pokud jde o kontroly, řízení rizik a výměnu informací.

- (15) Tvorba politiky a právních předpisů o ochraně vnějších hranic a navracení, včetně rozvoje víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic, zůstává v pravomoci orgánů Unie. Měla by být zaručena těsná koordinace mezi agenturou a těmito orgány.
- (16) Účinné provádění evropské integrované správy hranic Evropskou pohraniční a pobřežní stráží by mělo být zajištěno prostřednictvím víceletého cyklu strategické politiky. Ten by měl stanovit integrovaný, jednotný a nepřetržitý postup pro poskytování strategických pokynů v oblasti správy hranic a navracení všem příslušným aktérům na unijní a vnitrostátní úrovni, aby mohli soudržně provádět evropskou integrovanou správu hranic. Rovněž by měl upravovat všechny relevantní interakce mezi Evropskou pohraniční a pobřežní stráží a Komisí a dalšími orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, i spolupráci s dalšími příslušnými partnery, včetně případných třetích zemí a třetích stran.
- (17) Evropská integrovaná správa hranic vyžaduje mezi členskými státy a agenturou integrované plánování pohraničních a návratových operací, aby mohly připravovat reakce na výzvy na vnějších hranicích, pohotovostní plánování a koordinaci dlouhodobého rozvoje kapacit, pokud jde o nábor a odbornou přípravu i o pořizování a vývoj vybavení.

- (18) Agentura by měla vypracovat technické normy pro výměnu informací stanovenou v tomto nařízení. Kromě toho by měly být vypracovány společné minimální standardy pro ostrahu vnějších hranic, aby bylo možné účinně uplatňovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399¹. Za tímto účelem by měla mít agentura možnost přispívat k vypracování společných minimálních standardů v souladu s pravomocemi členských států a Komise. Tyto společné minimální standardy by měly být vypracovány s ohledem na druh hranic, míru dopadu, kterou agentura přičítá každému úseku vnějších hranic, a další faktory, jako jsou zeměpisné zvláštnosti. Při jejich vypracovávání by se mělo přihlídnout k možným omezením vyplývajícím z vnitrostátního práva.
- (19) Technické normy pro informační systémy a softwarové aplikace by měly být sladěny s normami využívanými Agenturou Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) pro jiné informační systémy v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (20) Prováděním tohoto nařízení není dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy ani jím nejsou dotčeny závazky členských států podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluvy o pátrání a záchraně na moři, Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a jejího protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a protokolu k této úmluvě z roku 1967, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti a dalších příslušných mezinárodních nástrojů.
- (21) Prováděním tohoto nařízení není dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 656/2014¹. Operace na moři by se měly provádět tak, aby byla ve všech případech zajištěna bezpečnost zadržených nebo zachráněných osob, jednotek účastnících se této operace a třetích stran.
- (22) Agentura by měla plnit své úkoly v souladu se zásadou subsidiarity a bez dotčení povinností členských států v oblasti udržování veřejného pořádku a ochrany vnitřní bezpečnosti.
- (23) Agentura by měla plnit své úkoly bez dotčení pravomocí členských států v oblasti obrany.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 656/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se stanovují pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 93).

- (24) Rozšířené úkoly a pravomoci agentury by měly být vyváženy posílenými zárukami dodržování základních práv a větší mírou odpovědnosti, zejména pokud jde o výkon výkonných pravomocí statutárními zaměstnanci.
- (25) Aby mohla agentura své úkoly plnit účinně, opírá se o spolupráci členských států. V tomto ohledu je důležité, aby agentura a členské státy jednaly v dobré víře a aby si včas vyměňovaly přesné informace. Žádný členský stát by neměl být povinen poskytnout informace, jejichž sdělení je podle něj v rozporu s jeho zásadními bezpečnostními zájmy.
- (26) Členské státy by rovněž ve vlastním zájmu a v zájmu ostatních členských států měly poskytovat relevantní údaje nezbytné pro činnosti prováděné agenturou, a to i pro účely situační orientace, analýzy rizik, hodnocení zranitelnosti a integrovaného plánování. Měly by rovněž zajistit, aby tyto údaje byly přesné a aktuální a aby byly získány a vloženy do databází v souladu s právem. Pokud tyto údaje zahrnují osobní údaje, mělo by se plně uplatňovat právo Unie týkající se ochrany údajů.

- (27) Komunikační síť zřízená tímto nařízením by měla být založena na komunikační síti EUROSURu, která byla vyvinuta v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013¹ a kterou by měla nahradit. Komunikační síť zřízená tímto nařízením by se měla používat pro veškerou zabezpečenou výměnu informací uvnitř Evropské pohraniční a pobřežní stráže. Její úroveň akreditace by se měla zvýšit na stupeň utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, aby se zlepšilo zabezpečení informací mezi členskými státy a agenturou.
- (28) EUROSUR je nezbytný pro to, aby Evropská pohraniční a pobřežní stráž mohla poskytnout rámec pro výměnu informací a operativní spolupráci mezi vnitrostátními orgány členských států a s agenturou. EUROSUR poskytuje vnitrostátním orgánům a agentuře infrastrukturu a nástroje potřebné ke zlepšení jejich situační orientace a k rozšíření schopnosti reakce na vnějších hranicích pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, čímž přispívá k záchraně životů migrantů a zajištění jejich ochrany.
- (29) Členské státy by měly zřídit národní koordinační centra, aby se mezi nimi navzájem a mezi nimi a agenturou zlepšila výměna informací a spolupráce, pokud jde o ostrahu hranic a provádění hraničních kontrol. Pro náležité fungování EUROSURu je zcela nezbytné, aby všechny vnitrostátní orgány odpovědné podle vnitrostátního práva za ostrahu vnějších hranic spolupracovaly prostřednictvím národních koordinačních center.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR) (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 11).

- (30) Úlohou národního koordinačního centra, kterou je koordinace a výměna informací mezi všemi orgány odpovědnými za ochranu vnějších hranic na vnitrostátní úrovni, nejsou dotčeny pravomoci, pokud jde o plánování a provádění ochrany hranic, stanovené na vnitrostátní úrovni.
- (31) Toto nařízení by nemělo členskými státy bránit v tom, aby svým národním koordinačním centřům svěřily také odpovědnost za koordinaci výměny informací a za spolupráci s ohledem na další složky evropské integrované správy hranic.
- (32) Nezbytným předpokladem pro řádné fungování evropské integrované správy hranic jsou kvalitní informace včas vyměňované mezi členskými státy a agenturou. V návaznosti na úspěch EUROSURu by jejich kvalita měla být zajištěna prostřednictvím standardizace, automatizace výměny informací v rámci sítí a systémů, zabezpečení informací a kontroly kvality předávaných údajů a informací.
- (33) Agentura by měla poskytovat nezbytnou pomoc při rozvíjení a provozování EUROSURu, včetně zajišťování interoperability systémů, zejména vytvořením, provozováním a koordinací EUROSURu.
- (34) EUROSUR by měl poskytovat úplný situační obraz nejen na vnějších hranicích, ale i uvnitř schengenského prostoru a v předhraniční oblasti. Měl by zahrnovat ostrahu pozemních, námořních i vzdušných hranic i hraniční kontroly. Zajišťování situační orientace uvnitř schengenského prostoru by nemělo vést k tomu, aby agentura vykonávala operativní činnosti na vnitřních hranicích členských států.

- (35) Ostraha vzdušných hranic by měla být jedním z prvků správy hranic, jelikož komerční a soukromé lety i systémy dálkově řízených letadel se využívají k protiprávním činnostem souvisejícím s přistěhovalectvím a k přeshraniční trestné činnosti. Cílem ostrahy vzdušných hranic je zachycovat a sledovat tyto podezřelé lety, které přetínají nebo mají v úmyslu přetnout vnější hranice, a provádět s tím spojenou analýzu rizik, aby příslušné orgány Unie a členských států mohly spustit schopnost reakce. Z tohoto důvodu by měla být podpořena meziagenturní spolupráce na úrovni Unie mezi agenturou, manažerem struktury vzdušného prostoru Evropské sítě uspořádání letového provozu (EATMN) a Agenturou Evropské unie pro bezpečnost letectví (EASA). Členské státy by měly v příslušných případech mít možnost získávat informace o podezřelých vnějších letech a podle toho jednat. Agentura by měla sledovat činnost v této oblasti a podporovat v této oblasti výzkum a inovace.
- (36) Nahlašování incidentů spojených s neoprávněnými druhotnými pohyby do EUROSURu přispěje k tomu, aby agentura mohla za účelem provádění analýzy rizik a situační orientace monitorovat migrační toky do Unie a uvnitř Unie. Prováděcí akt, který stanoví podrobnosti o informačních vrstvách situačních obrazů a pravidla pro vytváření specifických situačních obrazů, by měl blíže určit druh hlášení, který umožní tento cíl plnit co nejlépe.
- (37) Služby fúze dat EUROSURu poskytované agenturou by měly být založeny na společném používání nástrojů ostrahy a meziagenturní spolupráci na úrovni Unie, včetně bezpečnostních služeb v rámci programu Copernicus. Služby fúze dat EUROSURu by měly členským státům a agentuře poskytovat informační služby s přidanou hodnotou související s evropskou integrovanou správou hranic. Měly by být rozšířeny tak, aby podporovaly hraniční kontroly, ostrahu vzdušných hranic a monitorování migračních toků.

- (38) Praxe cestování na malých plavidlech nezpůsobilých k plavbě na moři dramaticky zvýšila počet migrantů utonulých v oblasti jižních námořních vnějších hranic. EUROSUR by měl podstatně zlepšit operativní a technickou schopnost agentury a členských států odhalovat tato malá plavidla, jakož i schopnost reakce členských států, což přispěje ke snížení počtu úmrtí migrantů, včetně v rámci pátracích a záchranných operací.
- (39) V tomto nařízení se uznává, že se po migračních trasách pohybují i osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.
- (40) Agentura by měla připravovat obecné a cílené analýzy rizik na základě společného modelu integrované analýzy rizik, který má uplatňovat jak samotná agentura, tak členské státy. Agentura by měla, mimo jiné na základě informací od členských států, poskytovat náležité informace o všech aspektech důležitých pro evropskou integrovanou správu hranic, zejména o ochraně hranic, navracení, fenoménu neoprávněného druhotného pohybu státních příslušníků třetích zemí uvnitř Unie, pokud jde o trendy, objem a trasy, předcházení přeshraniční trestné činnosti včetně napomáhání k nedovolenému překračování hranic, obchodování s lidmi, terorismu a hrozeb hybridní povahy, jakož i o situaci v relevantních třetích zemích, aby bylo možné přijímat vhodná opatření nebo se vypořádat se zjištěnými hrozbami a riziky v zájmu zdokonalení integrované správy vnějších hranic.

- (41) Vzhledem ke své činnosti na vnějších hranicích by agentura měla přispívat k předcházení a odhalování přeshraniční trestné činnosti, jako je převaděčství, obchodování s lidmi a terorismus, pokud je její zásah vhodný a pokud obdržela příslušné informace v rámci své činnosti. Svou činnost by měla koordinovat s Evropelem jako agenturou, jejímž úkolem je podporovat a posilovat aktivity členských států a jejich vzájemnou spolupráci při předcházení závažné trestné činnosti ohrožující dva nebo více členských států a boji proti ní. Přeshraniční rozměr je příznačný pro trestné činy přímo související s nedovoleným překračováním vnějších hranic, včetně obchodování s lidmi nebo převaděčství. V souladu s čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 2002/90/ES¹ se členské státy mohou rozhodnout neukládat sankce, jestliže je cílem daného jednání poskytnutí humanitární pomoci migrantům.
- (42) V duchu sdílené odpovědnosti by úlohou agentury mělo být pravidelně monitorovat správu vnějších hranic, včetně dodržování základních práv při činnosti agentury v oblasti správy hranic a navracení. Agentura by měla zaručit řádné a účinné monitorování nejen prostřednictvím situační orientace a analýzy rizik, ale také přítomností odborníků z řad vlastních zaměstnanců v členských státech. Agentura by proto měla být schopna vysílat do členských států na určitou dobu styčné úředníky a ti by měli během této doby podávat zprávy výkonnému řediteli. Zprávy styčných úředníků by měly být součástí hodnocení zranitelnosti.

¹ Směrnice Rady 2002/90/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu (Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 17).

- (43) Agentura by měla na základě objektivních kritérií provádět hodnocení zranitelnosti a posoudit v něm schopnost a připravenost členských států čelit výzvám na svých vnějších hranicích a přispívat do stálého útvaru a rezervy technického vybavení. Hodnocení zranitelnosti by mělo obsahovat posouzení vybavení, infrastruktury, personálního zabezpečení, rozpočtu a finančních zdrojů členských států, jakož i jejich pohotovostních plánů pro řešení možných krizí na vnějších hranicích. Členské státy by měly přijmout opatření, aby nedostatky uvedené ve zmíněném hodnocení odstranily. Výkonný ředitel by měl určit opatření, která mají být přijata, a doporučit je dotčenému členskému státu. Měl by také stanovit lhůtu, v níž by měla být tato opatření přijata, a bedlivě sledovat jejich včasné provedení. Nebudou-li nezbytná opatření přijata ve stanovené lhůtě, měla by být věc předána správní radě k dalšímu rozhodnutí.
- (44) Pokud agentuře nejsou poskytnuty přesné a včasné informace nezbytné k provedení hodnocení zranitelnosti a toto zadržení údajů není řádně odůvodněno, měla by mít agentura možnost tuto skutečnost při provádění hodnocení zranitelnosti zohlednit.

- (45) Hodnocení zranitelnosti a schengenský hodnotící mechanismus vytvořený nařízením Rady (EU) č. 1053/2013¹ jsou dva vzájemně se doplňující mechanismy pro zaručení unijní kontroly kvality řádného fungování schengenského prostoru a zajištění trvalé připravenosti na úrovni Unie i jednotlivých členských států k reakci na jakékoli výzvy na vnějších hranicích. Vzhledem k tomu, že schengenský hodnotící mechanismus je základní metodou používanou při hodnocení uplatňování a dodržování práva Unie v členských státech, mělo by být dosaženo co nejvyšší součinnosti mezi hodnocením zranitelnosti a schengenským hodnotícím mechanismem s cílem získat lepší situační obraz o fungování schengenského prostoru, zabránit co nejvíce zdvojení úsilí členských států a zajistit lépe koordinované využívání příslušných finančních nástrojů Unie na podporu správy vnějších hranic. Za tímto účelem by měla být zavedena pravidelná výměna informací mezi agenturou a Komisí o výsledcích obou těchto mechanismů.
- (46) Jelikož úseky hranic, jimž agentura přiřazuje úroveň dopadu, určují členské státy a schopnosti reakce členských států a agentury by měly být s dotyčnými úrovněmi dopadu provázány, měla by být stanovena čtvrtá úroveň dopadu – kritická úroveň dopadu – jež by se dočasně přiřadila úseku hranice, kde je schengenský prostor ohrožen a kde by agentura měla zasáhnout.

¹ Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

- (47) Pokud je vysoká nebo kritická úroveň dopadu úseku námořních hranic přiřazena v důsledku zvýšení nedovoleného přistěhovalectví, měly by dotčené členské státy vzít toto zvýšení v úvahu při plánování a vedení pátracích a záchranných operací, jelikož by taková situace mohla vyžadovat nárůst žádostí o pomoc osobám v tísní na moři.
- (48) Agentura by měla organizovat vhodnou technickou a operativní pomoc členským státům, aby posílila jejich schopnost plnit své povinnosti v souvislosti s ochranou vnějších hranic a čelit výzvám na vnějších hranicích, které vznikají v důsledku zvýšeného počtu příchodů neoprávněně vstupujících migrantů nebo přeshraniční trestné činnosti. Touto pomocí by neměla být dotčena pravomoc příslušných vnitrostátních orgánů zahájit trestní vyšetřování. V tomto ohledu by agentura měla buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost uvedeného členského státu organizovat a koordinovat společné operace pro jeden či více členských států a vysílat do nich jednotky pro správu hranic, podpůrné týmy pro řízení migrace nebo návratové jednotky stálého útvaru (společně dále jen „jednotky“) a poskytovat nezbytné technické vybavení.

- (49) V případech, kdy je vnější hranice vystavena zvláštní a nepřiměřené výzvě, by agentura měla buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost uvedeného členského státu organizovat a koordinovat zásahy rychlé reakce na hranicích a vysílat jednotky stálého útvaru i technické vybavení, včetně z rezervy vybavení pro rychlé nasazení. Rezerva technického vybavení by měla zahrnovat omezený kontingent vybavení, které je potřebné pro případné zásahy rychlé reakce na hranicích. Zásahy rychlé reakce na hranicích by měly být po určitou omezenou dobu posilou v situacích, kdy je nutné okamžitě reagovat a kdy by tento zásah zajistil účinnou odezvu. Aby se zaručila účinnost tohoto zásahu, měly by členské státy pro sestavení příslušných jednotek uvolnit pracovníky dočasně přidělené členskými státy agentuře, vyslané k agentuře krátkodobě a vyslané pro účely rezervy pro rychlé nasazení, a poskytnout nezbytné technické vybavení. Pokud obslužný personál vyslaný s technickým vybavením některého členského státu pochází z tohoto členského státu, měl by se považovat za součást příspěvku daného členského státu do stálého útvaru. Agentura a dotčený členský stát by se měly dohodnout na operačním plánu.

- (50) V případě, že členský stát na konkrétních úsecích svých vnějších hranic čelí zvláštním a nepřiměřeným migračním výzvám, jež spočívají ve velkých, dovnitř směřujících smíšených migračních tocích, měl by mít možnost spolehnout se na zvýšenou operativní a technickou posilu. Tuto posilu by měly poskytovat v hotspotech podpůrné týmy pro řízení migrace. Tyto týmy by se měly skládat z operativních pracovníků vysílaných ze stálého útvaru a z odborníků Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO) a Europolu a tam, kde je to relevantní, z odborníků Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) a dalších institucí a jiných subjektů Unie a členských států. Komise by měla zajistit nezbytnou koordinaci hodnocení potřeb předložených členskými státy. Agentura by měla být nápomocna Komisi při koordinaci těchto různých agentur na místě. Komise by ve spolupráci s hostitelským členským státem a příslušnými agenturami Unie měla stanovit podmínky spolupráce v hotspotech. Komise by měla zajistit spolupráci příslušných agentur v mezích jejich mandátů a odpovídat za koordinaci činnosti podpůrných týmů pro řízení migrace.

- (51) Členské státy by měly zajistit, aby byly všem orgánům, u nichž je pravděpodobné, že budou přijímat žádosti o mezinárodní ochranu, jako jsou policejní orgány, pohraniční stráž, imigrační orgány a pracovníci detenčních zařízení, poskytnuty příslušné informace. Měly by také zajistit, aby byla pracovníkům těchto orgánů poskytnuta úroveň školení nezbytná pro plnění jejich úkolů a povinností, pokyny pro poskytování informací žadatelům o místě a způsobu podávání žádostí o mezinárodní ochranu a pokyny o tom, jak předávat osoby ve zranitelném postavení ve vhodných mechanismech pro předávání osob.
- (52) Ve svých závěrech ze dne 28. června 2018 Evropská rada znovu potvrdila význam komplexního přístupu k migraci a konstatovala, že migrace není výzvou jen pro jeden členský stát, nýbrž i pro Evropu jako celek. V této souvislosti zdůraznila, že je důležité, aby Unie poskytovala plnou podporu zajištění řádného řízení migračních toků.
- (53) Agentura a EASO by měly úzce spolupracovat s cílem účinně řešit výzvy v oblasti migrace, jež spočívají ve velkých, dovnitř směřujících smíšených migračních tocích, a to zejména na vnějších hranicích. Agentura a EASO by měly především koordinovat svou činnost a podporovat členské státy v zájmu usnadnění řízení týkajících se mezinárodní ochrany a řízení o navrácení státních příslušníků třetích zemí, jejichž žádosti o mezinárodní ochranu jsou zamítnuty. Agentura a EASO by měly spolupracovat také při dalších společných operativních činnostech, jako je společná analýza rizik, shromažďování statistických údajů, odborná příprava a podpora členských států v souvislosti s pohotovostním plánováním.

- (54) Vnitrostátní orgány, které plní funkci pobřežní stráže, odpovídají za širokou škálu úkolů, které mohou zahrnovat námořní bezpečnost, bezpečnost námořní dopravy, pátrání a záchranu na moři, ochranu hranic, kontrolu rybolovu, celní kontrolu, obecné vymáhání práva a ochranu životního prostředí. Agentura, Evropská agentura pro kontrolu rybolovu (EFCA) a Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) by proto měly prohloubit vzájemnou spolupráci i spolupráci s vnitrostátními orgány, které plní funkci pobřežní stráže, s cílem zlepšit situační orientaci na moři a podpořit soudržné a nákladově efektivní činnosti. Synergie mezi jednotlivými aktéry v námořním prostředí by měly být v souladu s evropskou integrovanou správou hranic a se strategiemi pro námořní bezpečnost.
- (55) V hotspotech by členské státy měly spolupracovat s příslušnými agenturami Unie, které by měly působit v mezích svých mandátů a pravomocí, a to za koordinace Komise. Komise by ve spolupráci s příslušnými agenturami Unie měla zajistit, aby činnost v hotspotech byla v souladu s příslušným právem Unie a se základními právy.
- (56) Pokud to výsledky hodnocení zranitelnosti nebo analýzy rizik opodstatňují nebo v případě, že byla jednomu či více úsekům hranice dočasně přiřazena kritická úroveň dopadu, měl by výkonný ředitel agentury doporučit dotčenému členskému státu, aby zahájil a provedl společné operace nebo zásahy rychlé reakce na hranicích.

- (57) Pokud se ochrana vnějších hranic stane neúčinnou do takové míry, že vznikne riziko, že bude ohroženo fungování schengenského prostoru buď z toho důvodu, že členský stát nepřijme nezbytná opatření v souladu s hodnocením zranitelnosti, nebo protože členský stát, který čelí zvláštním a nepřiměřeným výzvám na vnějších hranicích, nepožádal agenturu o dostatečnou podporu nebo tuto podporu neprovádí, měla by být uskutečněna jednotná, rychlá a účinná odezva na úrovni Unie. Za účelem zmírnění těchto rizik a s cílem zajistit lepší koordinaci na úrovni Unie by Komise měla Radě navrhnout rozhodnutí, jímž se určí opatření, která má agentura provést, a jímž se dotčený členský stát vyzve k tomu, aby s agenturou při provádění těchto opatření spolupracoval. Prováděcí pravomoc přijmout toto rozhodnutí by měla být svěřena Radě s ohledem na potenciálně politicky citlivou povahu opatření, o kterých má být rozhodnuto, neboť je pravděpodobné, že se tato opatření mohou týkat vnitrostátních výkonných a donucovacích pravomocí. Agentura by pak měla určit kroky, které je třeba provést za účelem praktického výkonu opatření uvedených v rozhodnutí Rady. Agentura by spolu s dotčeným členským státem měla vypracovat operační plán. Dotčený členský stát by měl usnadnit provádění rozhodnutí Rady a operačního plánu tím, že mimo jiné splní své povinnosti podle tohoto nařízení. V případě, že členský stát uvedené rozhodnutí Rady do 30 dnů nesplní a nespolupracuje s agenturou na provádění opatření v něm obsažených, by Komise měla mít možnost zahájit zvláštní postup podle článku 29 nařízení (EU) 2016/399 a řešit tak mimořádné situace ohrožující celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

- (58) Stálý útvar by se měl skládat ze čtyř kategorií operativních pracovníků, totiž ze statutárních zaměstnanců, pracovníků dlouhodobě dočasně přidělených do agentury členskými státy, pracovníků poskytnutých členskými státy na krátkodobé vyslání a pracovníků, kteří jsou součástí rezervního týmu pro rychlé nasazení při zásazích rychlé reakce na hranicích. Operativní pracovníci by se měli skládat z příslušníků pohraniční stráže, osob pověřených doprovodem navracených osob, specialistů na navracení a dalších příslušných pracovníků. Stálý útvar by měl být vyslán v rámci jednotek. Konkrétní počet operativních pracovníků vyslaných ze stálého útvaru by se měl odvíjet od operativních potřeb.
- (59) Operativní pracovníci vyslaní jako příslušníci jednotek by měli mít veškeré nezbytné pravomoci k provádění úkolů spojených s ochranou hranic a navracením, včetně úkolů vyžadujících výkonné pravomoci, jak jsou stanoveny v příslušných vnitrostátních právních předpisech nebo v tomto nařízení. Pokud statutární zaměstnanci vykonávají výkonné pravomoci, měla by za případné škody odpovídat agentura.
- (60) Členské státy by měly přispívat stálému útvaru v souladu s přílohou II pro dlouhodobá dočasná přidělení a s přílohou III pro krátkodobá vyslání. Příspěvky jednotlivých členských států by měly být určeny na základě distribučního klíče dohodnutého v roce 2016 během jednání o nařízení (EU) 2016/1624 pro rezervní tým pro rychlé nasazení a obsaženého v příloze I uvedeného nařízení. Tento distribuční klíč by měl být úměrně přizpůsoben velikosti stálého útvaru. Úměrné příspěvky by měly rovněž být určeny pro země přidružené k Schengenu.
- (61) Při výběru počtu a profilu pracovníků, které mají být uvedeny v rozhodnutí správní rady, by měl výkonný ředitel uplatňovat zásady rovného zacházení a proporcionality, zejména pokud jde o kapacity jednotlivých členských států.

- (62) O přesném načasování krátkodobých vyslání ze stálého útvaru a o poskytnutí technického vybavení spolufinancovaného v rámci specifických akcí Fondu pro vnitřní bezpečnost nebo na základě jiného účelového financování ze strany Unie by se měly jednotlivé členské státy dohodnout s agenturou při každoročních dvoustranných jednáních, s přihlédnutím ke kapacitám a proporcionalitě. V rámci žádostí o příspěvek členských států do stálého útvaru by měl výkonný ředitel zpravidla uplatňovat zásadu proporcionality a rovného zacházení s členskými státy, aby se vyhnul situaci, kdy by na základě žádosti o vyslání ročního příspěvku členského státu v určitém čtyřměsíčním období došlo v daném členském státě k významnému ovlivnění plnění vnitrostátních úkolů. Mezi tato ujednání by měla patřit možnost členského státu plnit povinnosti týkající se období vyslání pracovníků v obdobích, která nejdou po sobě. Pokud jde o krátkodobá vysílání příslušníků ze stálého útvaru, měly by mít členské státy rovněž možnost plnit své povinnosti týkající se krátkodobého vysílání kumulativně vysláním většího počtu pracovníků na kratší období nebo vysláním jednotlivých pracovníků na období delší než čtyři měsíce v souladu s plánováním, na kterém se dohodly v průběhu každoročních dvoustranných jednání.
- (63) Aniž je dotčeno včasné uzavření operačního plánu týkajícího se operací na moři, měla by agentura v co nejranější fázi zúčastněným členským státům poskytnout konkrétní informace o soudní příslušnosti a použitelném právu, zejména pokud jde o výsady kapitánů lodí a letadel, podmínky použití síly a ukládání omezujících nebo zadržovacích opatření.

- (64) Dlouhodobý rozvoj lidských zdrojů pro zajištění příspěvků členských států do stálého útvaru by měl podporovat systém finanční podpory. Za tímto účelem je vhodné agentuře povolit, aby využívala udělování grantů členským státům bez výzvy k podávání návrhů v rámci „financování nespojeného s náklady“, jsou-li splněny podmínky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046¹. Finanční podpora by měla členským státům umožnit najmout a vyškolit další pracovníky a získat tak flexibilitu nezbytnou ke splnění povinných příspěvků do stálého útvaru. Systém finanční podpory by měl zohlednit dobu nezbytnou pro nábor a odbornou přípravu pracovníků, a měl by proto vycházet z pravidla N+2. Tento speciální systém financování by měl zajistit správnou rovnováhu mezi riziky nesrovnalostí a podvodů a náklady na kontrolu. Toto nařízení stanoví základní podmínky pro aktivaci finanční pomoci, konkrétně nábor a odbornou přípravu vhodného počtu příslušníků pohraniční stráže nebo jiných odborníků, který odpovídá počtu úředníků dlouhodobě dočasně přidělených do agentury nebo účinnému vyslání úředníků během operativních činností agentury po nepřetržitou či přetržitou dobu nejméně čtyř měsíců nebo poměrným dílem v případě vyslání na nepřetržitou či přetržitou dobu kratší než čtyři měsíce. Vzhledem k neexistenci relevantních a srovnatelných údajů o skutečných nákladech ve všech členských státech by bylo vytvoření systému financování založeného na nákladech příliš složité a neřešilo by potřebu jednoduchého, rychlého, účinného a efektivního plánu financování.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Pro účely stanovení výše tohoto financování pro různé členské státy je vhodné jako referenční částku použít výši roční mzdy smluvních zaměstnanců orgánů Unie ve funkční skupině III, třídě 8, 1. stupni, upravenou pro jednotlivé členské státy opravným koeficientem v souladu se zásadou řádného finančního řízení a v zájmu rovného zacházení. Při poskytování této finanční podpory by agentura a členské státy měly zajistit dodržování zásady spolufinancování a zásady zamezení dvojímu financování.

- (65) Aby byl možný dopad na služby členských států v souvislosti s náborem statutárních zaměstnanců pro stálý útvar co nejnižší, mělo by se těmto službám dostat podpory, která by pokryla investice do odborné přípravy nových pracovníků, kteří nahradí odcházející pracovníky.
- (66) S ohledem na vyslání stálého útvaru na území třetích zemí by agentura měla rozvíjet kapacity pro vlastní řídicí a kontrolní struktury a vypracovat náležité postupy k zajištění toho, aby mohli být příslušníci jednotek občanskoprávně a trestně odpovědní.
- (67) S cílem umožnit účinné vyslání stálého útvaru od 1. ledna 2021 by se měla co nejdříve přijmout a zavést určitá rozhodnutí a prováděcí opatření. Proto by se do vypracování těchto prováděcích opatření a rozhodnutí, která by měla přijmout správní rada, měla zapojit agentura spolu se členskými státy a Komisí. Tento přípravný postup by měl zahrnovat příslušný nábor pracovníků agenturou a členskými státy, jak je uvedeno v tomto nařízení.

- (68) V zájmu zajištění kontinuity podpory operativních činností organizovaných agenturou by však měla být všechna vyslání, včetně vyslání rezervního týmu pro rychlé nasazení, naplánována a provedena v souladu s nařízením (EU) 2016/1624 a s každoročními dvoustrannými jednáními konanými v roce 2019 do 31. prosince 2020. Příslušná ustanovení uvedeného nařízení by proto měla být zrušena s účinkem až od 1. ledna 2021.
- (69) Personál agentury by měl být tvořen pracovníky vykonávajícími úkoly, jimiž bude agentura pověřena, buď v ústředí agentury, nebo jako součást stálého útvaru. Statutární zaměstnanci ve stálém útvaru by měli být v první řadě vysláni jako příslušníci jednotek. Mělo by být možné zaměstnat pouze omezený a jasně určený počet statutárních zaměstnanců k výkonu podpůrných funkcí pro zřízení stálého útvaru, zejména v ústředí.
- (70) S cílem překonat přetrvávající nedostatky v dobrovolném poskytování technického vybavení do rezervy členskými státy, zejména pokud jde o vybavení velkého rozsahu, by agentura měla disponovat vlastním nezbytným vybavením, které bude nasazováno při společných operacích či zásazích rychlé reakce na hranicích nebo jakýchkoli jiných operativních činnostech. Toto vybavení by měly schvalovat členské státy jako vybavení ve vládních službách. I když agentura mohla od roku 2011 legálně nabývat vlastní technické vybavení nebo si je najímat, kvůli nedostatku rozpočtových prostředků byla tato možnost podstatně omezena.

- (71) Aby tedy bylo možné dosáhnout úrovně ambicí, na nichž se zřízení stálého útvaru zakládá, vyčlenila Komise v rámci víceletého finančního rámce 2021–2027 značné finanční prostředky, aby agentura mohla nabývat, udržovat a provozovat nezbytné vybavení pro letecké a pozemní operace a operace na moři odpovídající jejím operativním potřebám. Proces pořízování nezbytných prostředků by sice mohl být zdlouhavý, zejména u vybavení většího rozsahu, ale v konečném důsledku by se vlastní vybavení agentury mělo stát páteří operativního nasazení, přičemž za výjimečných okolností by měly být členské státy vyzvány k dodatečným příspěvkům. Vybavení agentury by mělo být z velké části provozováno technickým personálem agentury, který je součástí stálého útvaru. S cílem zajistit účinné využití navrhovaných finančních zdrojů by měl být proces nabývání nezbytných prostředků založen na víceleté strategii, o níž co nejdříve rozhodne správní rada. Je třeba zajistit udržitelnost agentury prostřednictvím budoucích víceletých finančních rámců a zajistit komplexní evropskou integrovanou správu hranic.
- (72) Při provádění tohoto nařízení by agentura a členské státy měly co nejlépe využívat stávající kapacity z hlediska lidských zdrojů a technického vybavení, a to na unijní i vnitrostátní úrovni.

- (73) Dlouhodobý rozvoj nových kapacit Evropské pohraniční a pobřežní stráže by měly členské státy a agentura koordinovat v souladu s víceletým cyklem strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic a s ohledem na dlouhou dobu trvání některých postupů. Ty zahrnují nábor a odbornou přípravu nových příslušníků pohraniční stráže, kteří by mohli během své kariéry sloužit jak v členských státech, tak jako součást stálého útvaru, nabývání, údržbu a likvidaci vybavení, pro které by se měly využívat příležitosti k interoperabilitě a úsporám z rozsahu, a vývoj nového vybavení a souvisejících technologií, včetně prostřednictvím výzkumu.
- (74) Plán kapacit by měl sdružovat programy rozvoje kapacit členských států a víceleté plánování zdrojů agentury, aby bylo možné optimalizovat dlouhodobé investice s cílem co nejlépe ochránit vnější hranice.
- (75) S ohledem na posílený mandát agentury, vytvoření stálého útvaru a její posílenou přítomnost na místě na vnějších hranicích a zvýšení jejího zapojení v oblasti navracení by měla mít agentura možnost zřídit dočasné pobočky umístěné v blízkosti jejích významných operativních činností, a to po dobu trvání těchto činností; tyto pobočky by měly fungovat jako spojovací článek mezi agenturou a hostitelským členským státem, plnit úkoly v oblasti koordinace, logistiky a podpory a usnadňovat spolupráci mezi agenturou a hostitelským členským státem.

- (76) Vzhledem k tomu, že meziagenturní spolupráce je součástí integrované správy hranic, by agentura měla úzce spolupracovat se všemi příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie, zejména s Europolem a s EASO. Tato spolupráce by měla probíhat na úrovni ústředí, v operačních oblastech a tam, kde je to relevantní, na úrovni poboček.
- (77) Agentura a členské státy, zejména jejich výcvikové akademie, by měly úzce spolupracovat při výcviku stálého útvaru, přičemž je třeba zajistit, aby byly vzdělávací programy harmonizovány a vedly k upevnění společných hodnot, které jsou zakotveny ve Smlouvách. Agentura by měla mít možnost zřídit po získání souhlasu správní rady vzdělávací středisko agentury s cílem dále usnadnit začleňování společné evropské kultury do poskytované odborné přípravy.
- (78) Agentura by měla dále vyvíjet společné hlavní osnovy a přiměřené nástroje pro výcvik v oblasti správy hranic a navracení, včetně zvláštní odborné přípravy týkající se ochrany zranitelných osob, včetně dětí. Měla by rovněž nabízet doplňkové kurzy odborné přípravy a semináře týkající se úkolů při integrované správě hranic, a to i pro úředníky příslušných vnitrostátních subjektů. Agentura by měla příslušníkům stálého útvaru zajistit specializovanou odbornou přípravu týkající se jejich úkolů a pravomocí. Ta by měla zahrnovat odbornou přípravu zaměřenou na použitelné právo Unie a mezinárodní právo a na základní práva. Agentura by měla být oprávněna organizovat činnost v rámci odborné přípravy ve spolupráci s členskými státy a třetími zeměmi na jejich územích.

- (79) Navracení státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují nebo přestali splňovat podmínky vstupu, pobytu nebo bydliště v členských státech podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES¹, je důležitou součástí komplexního úsilí o řešení nedovoleného přistěhovalectví a představuje důležitou otázkou zásadního veřejného zájmu.
- (80) Agentura by měla posílit pomoc, kterou poskytuje členským státům při navracení státních příslušníků třetích zemí v souladu s návratovou politikou Unie a se směrnicí 2008/115/ES. Zejména by měla koordinovat a organizovat návratové operace z jednoho či více členských států a organizovat a provádět návratové zásahy, aby posílila systémy navracení členských států, které vyžadují rozsáhlejší technickou a operativní pomoc, aby tyto státy mohly dostát své povinnosti navracet státní příslušníky třetích zemí v souladu s uvedenou směrnicí.
- (81) Agentura by měla při plném dodržování základních práv, a aniž by byla dotčena odpovědnost členských států za vydávání rozhodnutí o navrácení, poskytovat technickou a operativní pomoc členským státům při navracení, včetně při zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí a při další přednávratové činnosti členských států a jejich činnosti související s navracením. Agentura by dále ve spolupráci s orgány dotčených třetích zemí měla pomáhat členským státům při získávání cestovních dokladů pro návrat.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (82) Agentura by měla se souhlasem dotčeného členského státu umožnit Evropskému výboru Rady Evropy pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání provádět návštěvy míst, odkud členský stát provádí návratové operace, a to v rámci monitorovacího mechanismu, který členové Rady Evropy vytvořili v rámci Evropské úmluvy o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.
- (83) Pomoc členským státům při vedení řízení o navrácení by měla zahrnovat poskytování praktických informací o třetích zemích návratu, které jsou relevantní pro provádění tohoto nařízení, jako je poskytnutí kontaktních údajů nebo jiných logistických informací nezbytných pro hladký a důstojný průběh návratových operací. Tato pomoc by měla rovněž zahrnovat provoz a údržbu platformy pro výměnu údajů a informací, které agentura potřebuje k tomu, aby poskytovala technickou a operativní pomoc v souladu s tímto nařízením. Tato platforma by měla mít komunikační infrastrukturu, která by umožňovala automatické předávání statistických údajů systémy členských států pro řízení navrácení.
- (84) Případná existence ujednání mezi členským státem a třetí zemí nezprošťuje agenturu nebo členské státy povinností ani odpovědnosti vyplývajících z práva Unie nebo mezinárodního práva, zejména dodržování zásady nenavrácení a zákazu mučení a nelidského nebo ponižujícího zacházení.

- (85) Členské státy by měly mít možnost spolupracovat na operativní úrovni s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích, včetně jedná-li se o vojenské operace za účelem prosazování práva, pokud je taková spolupráce slučitelná s činností agentury.
- (86) Agentura by měla zdokonalit výměnu informací a spolupráci s dalšími institucemi a jinými subjekty Unie, jako jsou Europol, EASO, EMSA, Satelitní středisko Evropské unie, EASA a manažer struktury vzdušného prostoru EATMN, s cílem zajistit co nejlepší využití stávajících informací, kapacit a systémů, které již jsou na evropské úrovni dostupné, jako je například Copernicus, program Unie pro pozorování a monitorování Země.
- (87) Spolupráce se třetími zeměmi je důležitým prvkem evropské integrované správy hranic. Měla by sloužit k prosazování standardů evropské správy hranic a navracení, k výměně informací a analýze rizik, k usnadnění provádění navracení s cílem zvýšit jejich účinnost a k podpoře třetích zemí v oblasti správy hranic a migrace, včetně vysláním stálého útvaru, pokud je tato podpora nutná k ochraně vnějších hranic a účinnému řízení migrační politiky Unie.
- (88) Pokud Komise doporučí Radě, aby ji pověřila vyjednáváním dohody o postavení jednotek se třetí zemí, měla by posoudit situaci, pokud jde o základní práva, v oblastech, na které se daná dohoda s touto třetí zemí vztahuje, a informovat o tom Evropský parlament.

- (89) Spolupráce se třetími zeměmi by měla probíhat v rámci vnější činnosti Unie a v souladu se zásadami a s cíli stanovenými v článku 21 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). Komise by měla zajistit soulad mezi evropskou integrovanou správou hranic a ostatními politikami Unie v oblasti vnější činnosti Unie, a zejména společnou bezpečnostní a obrannou politikou. Komisi by měl být nápomocen vysoký představitel Unie pro zahraniční a bezpečnostní politiku. Tato spolupráce by se měla vztahovat zejména na činnosti agentury prováděné na území třetích zemí nebo se zapojením úředníků třetích zemí v oblastech, jako je analýza rizik, plánování a průběh operací, odborná příprava, výměna informací a spolupráce.
- (90) Aby se zajistila co největší úplnost a aktuálnost informací obsažených v EUROSURu, zejména pokud jde o situaci ve třetích zemích, měla by agentura spolupracovat s orgány třetích zemí buď v rámci dvoustranných a mnohostranných dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně regionálních sítí, nebo prostřednictvím pracovních ujednání uzavřených mezi agenturou a příslušnými orgány třetích zemí. Evropská služba pro vnější činnost a zastoupení a kanceláře Unie by za těmito účely měly poskytnout veškeré informace, které by mohly být pro EUROSUR relevantní.

- (91) Toto nařízení obsahuje ustanovení o spolupráci se třetími zeměmi, protože dobře strukturovaná a trvalá výměna informací a spolupráce s těmito zeměmi, včetně sousedních třetích zemí, ale bez omezení na ně, jsou klíčovými faktory pro dosažení cílů evropské integrované správy hranic. Je nezbytné, aby jakákoli výměna informací a jakákoli spolupráce mezi členskými státy a třetími zeměmi probíhala v plném souladu se základními právy.
- (92) Pomoc třetím zemím by měla doplňovat pomoc, již agentura poskytuje členským státům při uplatňování opatření Unie, která se týkají provádění evropské integrované správy hranic.
- (93) Mělo by být umožněno, aby dvoustranné či mnohostranné dohody uzavřené mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblastech, na něž se vztahuje evropská integrovaná správa hranic, obsahovaly informace, které jsou citlivé z bezpečnostního hlediska. Pokud jsou tyto informace předávány Komisi, měla by s nimi zacházet v souladu s platnými bezpečnostními pravidly.
- (94) Agentura a národní koordinační centra by měly shromažďovat informace a koordinovat svou činnost se styčnými úředníky pro přistěhovalectví vyslanými do třetích zemí členskými státy, Komisí, agenturou nebo dalšími institucemi a jinými subjekty Unie, aby mohla vytvořit komplexní situační obraz a analýzu rizik zahrnující celou předhraniční oblast.

- (95) Systém Falešné a pravé doklady online (FADO) byl zřízen společnou akcí Rady 98/700/SVV¹ v rámci generálního sekretariátu Rady a umožňuje orgánům členských států přístup k informacím o všech nových metodách padělání, které byly odhaleny, a o nových pravých dokladech, které jsou v oběhu.
- (96) Rada ve svých závěrech ze dne 27. března 2017 konstatovala, že správa systému FADO je zastaralá a je nutná změna jeho právního základu, aby nadále splňoval požadavky politik v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí. Rada dále poznamenala, že by v tomto ohledu bylo možné využít součinnosti využíváním odborných znalostí agentury v oblasti podvodů s doklady a práce, kterou již agentura v této oblasti vykonává. Záměrem proto je, aby agentura převzala od generálního sekretariátu Rady správu a operativní a technické řízení systému FADO, jakmile Evropský parlament a Rada přijmou příslušný legislativní akt o systému FADO, který nahradí společnou akci 98/700/SVV.
- (97) Před přijetím příslušného legislativního aktu o systému FADO je žádoucí zajistit plnou funkčnost systému FADO až do doby, kdy proběhne skutečný převod stávajících údajů do nového systému. Vlastnictví stávajících údajů by pak bylo převedeno na agenturu.

¹ Společná akce 98/700/SVV ze dne 3. prosince 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o zřízení Evropského systému archivace vyobrazení (FADO), (Úř. věst. L 333, 9.12.1998, s. 4).

- (98) Veškeré zpracování osobních údajů agenturou v rámci tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹.
- (99) Veškeré zpracování osobních údajů členskými státy v rámci tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679² nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680³, podle okolností.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (100) V souvislosti s navracením státní příslušníci třetích zemí často nemají žádný doklad totožnosti a nespolupracují při zjišťování své totožnosti, neposkytují informace nebo uvádějí nesprávné osobní údaje. Vzhledem ke zvláštní politické potřebě urychlených řízení o navracení je nezbytné, aby agentura mohla některá práva subjektů údajů omezit tak, aby zneužívání těchto práv nebránilo členským státům v řádném provádění řízení o navracení a úspěšném výkonu rozhodnutí o navracení a agentuře v účinném výkonu jejích úkolů. Zejména by výkon práva na omezení zpracování mohl významným způsobem zpomalit a mařit provádění návratových operací. V některých případech může kromě toho právo státního příslušníka třetí země na přístup k osobním údajům ohrozit návratovou operaci, jelikož pokud by zjistil, že agentura zpracovává jeho údaje v souvislosti s plánovanou návratovou operací, zvýšilo by to riziko útěku. Právo na opravu by mohlo zvýšit riziko, že dotčený státní příslušník třetí země bude orgány klamat poskytnutím nesprávných údajů. S cílem umožnit agentuře omezit určitá práva subjektů dat by agentura měla být oprávněna přijímat vnitřní pravidla týkající se těchto omezení.

- (101) Aby mohla agentura řádně plnit své úkoly v oblasti navracení, mimo jiné prostřednictvím pomoci členským státům při řádném provádění řízení o navracení a úspěšném výkonu rozhodnutí o navracení, jakož i v zájmu usnadnění návratových operací, mohla by potřebovat předat osobní údaje navracených osob třetím zemím. Třetí země návratu nejsou často předmětem rozhodnutí o odpovídající ochraně přijatých Komisí podle článku 45 nařízení (EU) 2016/679 nebo podle článku 36 směrnice (EU) 2016/680 a často neuzavřely nebo nemají v úmyslu uzavřít dohodu o zpětném přebírání osob s Uní nebo jiným způsobem stanovit vhodné záruky ve smyslu článku 48 nařízení (EU) 2018/1725 nebo ve smyslu vnitrostátních předpisů, kterými se provádí článek 37 směrnice (EU) 2016/680. Navzdory značnému úsilí Unie o spolupráci s hlavními zeměmi původu neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, kteří podléhají povinnosti návratu, však není vždy možné zajistit, aby tyto třetí země systematicky plnily mezinárodním právem stanovený závazek přijmout zpět své vlastní státní příslušníky. Dohody o zpětném přebírání osob uzavřené nebo sjednávané Uní či členskými státy, které stanoví vhodné záruky pro osobní údaje, se vztahují na omezený počet těchto třetích zemí. Pokud takové dohody dosud neexistují, měly by být osobní údaje předávány agenturou pro účely usnadnění návratových operací Unie, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 50 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2018/1725.

- (102) Veškeré předávání osobních údajů členskými státy do třetích zemí by mělo probíhat v souladu s nařízením (EU) 2016/679 nebo se směrnicí (EU) 2016/680, podle okolností. V případě neexistence dohod o zpětném přebírání a jako výjimka z požadavku, aby bylo přijato rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo došlo k poskytnutí vhodných záruk, by mělo být členským státům umožněno předávat osobní údaje orgánům třetích zemí pro účely provádění návratové politiky Unie. Mělo by být možné využít výjimky pro zvláštní situace stanovené v článku 49 nařízení (EU) 2016/679 nebo článku 38 směrnice (EU) 2016/680, podle okolností, a to za podmínek, které jsou v těchto člácích uvedeny.
- (103) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v člácích 2 a 6 Smlouvy o EU a v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména respektování lidské důstojnosti, právo na život, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, zákaz obchodování s lidmi, právo na svobodu a bezpečnost, právo na ochranu osobních údajů, právo na přístup k dokumentům, právo na azyl a právo na ochranu proti vystěhování a vyhoštění, zásada nenavrácení, zákaz diskriminace a práva dítěte.

- (104) Toto nařízení by mělo zřídit mechanismus pro podávání a vyřizování stížností, který bude agentura používat ve spolupráci s úředníkem pro otázky základních práv s cílem zaručit dodržování základních práv při všech svých činnostech. Mělo by jít o administrativní mechanismus, jehož prostřednictvím by úředník pro otázky základních práv měl odpovídat za vyřizování stížností obdržených agenturou v souladu s právem na řádnou správu. Úředník pro otázky základních práv by měl posoudit přípustnost stížnosti, zaevidovat přípustné stížnosti, předat všechny zaevidované stížnosti výkonnému řediteli, postoupit stížnosti na příslušníky jednotek domovskému členskému státu a zaevidovat navazující opatření agentury nebo tohoto členského státu. Tento mechanismus by měl být účinný a zajišťovat, aby stížnosti byly řádně prošetřeny. Mechanismem pro podávání a vyřizování stížností by neměl být dotčen přístup ke správní a soudní ochraně a neměl by představovat nezbytný požadavek pro to, aby bylo možné se této ochrany dovolat. Vyšetřování trestné činnosti by měly provádět členské státy. S cílem zvýšit transparentnost a odpovědnost by agentura měla podávat zprávu o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností ve své výroční zprávě. Tato zpráva by měla zejména obsahovat informace o počtu obdržených stížností, o tom, jak byla základní práva porušena a při kterých úkonech, a pokud je to možné, o opatřeních, která agentura a členské státy následně přijaly. Úředník pro otázky základních práv by měl mít přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování základních práv při všech činnostech agentury. Měl by mít k dispozici zdroje a pracovníky nezbytné k tomu, aby mu umožnili účinně plnit veškeré úkoly v souladu s tímto nařízením. Pracovníci, kteří mu jsou přiděleni, by měli mít dovednosti a zkušenosti přiměřené rozsahu činností a pravomocí agentury.

- (105) Agentura by měla být nezávislá ve vztahu k technickým a operativním záležitostem a mít právní, správní a finanční samostatnost. Proto je nezbytné a vhodné, aby byla subjektem Unie s právní subjektivitou a aby vykonávala prováděcí pravomoci, které jí svěřuje toto nařízení.
- (106) Komise a členské státy by měly být zastoupeny ve správní radě, aby vykonávaly nad agenturou dohled. Správní rada by se měla pokud možno skládat z operativních velitelů vnitrostátních služeb odpovědných za správu hranic nebo jejich zástupců. Strany zastoupené ve správní radě by měly usilovat o omezení fluktuace svých zástupců, aby se zajistila kontinuita činnosti správní rady. Správní radě by měly být svěřeny nezbytné pravomoci k sestavování rozpočtu agentury, ověřování jeho plnění, přijímání vhodných finančních pravidel, vypracovávání transparentních pracovních postupů pro rozhodování agentury a jmenování výkonného ředitele a tří zástupců výkonného ředitele, z nichž by každému měla být přidělena odpovědnost v určité oblasti pravomocí agentury, jako je například řízení stálého útvaru, dohled nad úkoly agentury týkajícími se navracení nebo řízení zapojení agentury do rozsáhlých informačních systémů. Agentura by měla být řízena a provozována při zohlednění zásad společného přístupu k decentralizovaným agenturám Unie, který dne 19. července 2012 přijaly Evropský parlament, Rada a Komise.

- (107) Vzhledem k zapojení Evropského parlamentu do záležitostí, které se řídí tímto nařízením, by předseda správní rady měl mít možnost pozvat na zasedání správní rady znalce Evropského parlamentu.
- (108) Každý rok by měla správní rada připravit jednotný programový dokument. Při jeho vypracovávání by měla správní rada přihlídnout k doporučením interinstitucionální pracovní skupiny pro zdroje decentralizovaných agentur.
- (109) K zaručení samostatnosti agentury by jí měl být přidělen samostatný rozpočet, jehož příjem tvoří především příspěvek Unie. Rozpočet agentury by měl být připravován v souladu se zásadou sestavování rozpočtu podle výkonnosti, přičemž by měly být zohledňovány cíle agentury a očekávané výsledky její činnosti. Na příspěvek Unie a veškeré subvence ze souhrnného rozpočtu Evropské unie by se měl vztahovat rozpočtový proces Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr. Pokud je ve výjimečných situacích přidělený rozpočet považován za nedostatečný a s ohledem na rozpočtový proces není možné náležitě reagovat na rychlý vývoj situace, měla by mít agentura možnost obdržet výjimečně granty z fondů Unie na plnění svých úkolů.

- (110) Výkonný ředitel by měl z titulu své funkce schvalující osoby pravidelně hodnotit finanční rizika týkající se činnosti agentury a přijímat v souladu s finančním rámcem platným pro agenturu nezbytná opatření na jejich zmírnění a informovat o nich správní radu.
- (111) Očekává se, že v nadcházejících letech bude agentura v náročné situaci, pokud jde o uspokojení výjimečné potřeby náboru a udržení kvalifikovaných pracovníků z co nejširší zeměpisné základny.
- (112) Agentura by v duchu sdílené odpovědnosti měla vyžadovat, aby pracovníci, které zaměstnává, zejména statutární zaměstnanci stálého útvaru, včetně statutárních zaměstnanců vyslaných na provádění operativní činnosti, disponovali touž úrovní odborné přípravy, specializovaných odborných znalostí a profesionality jako pracovníci vyslaní či zaměstnaní členskými státy. Proto by měla agentura přezkoumávat a hodnotit, zda její statutární zaměstnanci jednají řádně při operativních činnostech v oblasti ochrany hranic a navracení.

- (113) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013¹ by se mělo bez omezení vztahovat na agenturu, která by měla přistoupit k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)².
- (114) V souladu s nařízením Rady (EU) 2017/1939³ by měl mít Úřad evropského veřejného žalobce možnost vyšetřovat a stíhat podvody a jiné trestné činy poškozující finanční zájmy Unie, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371⁴.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

³ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (115) Na agenturu by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001¹. Agentura by měla být ohledně svých činností co nejtransparentnější, aniž by však ohrozila dosažení cíle svých operací. Měla by zveřejňovat informace o veškeré své činnosti. Měla by rovněž zajistit, aby o její činnosti byly rychle informovány veřejnost a všechny zúčastněné strany.
- (116) Agentura by měla také podávat co nejúplnější zprávy o své činnosti Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.
- (117) Komise by měla provést hodnocení tohoto nařízení. V něm by měla posoudit mimo jiné přitažlivost agentury jako zaměstnavatele při náboru statutárních zaměstnanců s cílem zajistit kvalitu uchazečů a zeměpisnou rovnováhu.
- (118) Vnějšími hranicemi, na něž se odkazuje v tomto nařízení, se rozumějí ty, na které se vztahuje hlava II nařízení (EU) 2016/399, což zahrnuje vnější hranice členských států schengenského prostoru v souladu s Protokolem č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeným ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (119) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹.
- (120) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž rozvoje a provádění systému integrované správy vnějších hranic za účelem zajištění řádného fungování schengenského prostoru, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni nekoordinovaně jednajících členských států, ale spíše jich může být z důvodu neexistence kontrol na vnitřních hranicích, velkých migračních výzev na vnějších hranicích, nutnosti účinně monitorovat překračování těchto hranic a potřeby přispívat k vysoké úrovni vnitřní bezpečnosti v Unii lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (121) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě a rozhodnutí Rady 1999/437/ES². Ujednání mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Islandskou republikou a Norským královstvím na straně druhé o pravidlech pro účast těchto států v Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie³ stanoví pravidla pro účast těchto zemí na práci agentury, včetně ustanovení o finančních příspěvcích a zaměstnancích.

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10. 7. 1999, s. 31).

³ Úř. věst. L 188, 20.7.2007, s. 19.

- (122) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě a rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES².

¹ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

² Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (123) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě a rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU².
- (124) Ujednání mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím na straně druhé o pravidlech pro účast těchto států v Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie³ stanoví pravidla pro účast těchto zemí na práci agentury, včetně ustanovení o finančních příspěvcích a zaměstnancích.

¹ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

³ Úř. věst. L 243, 16.9.2010, s. 4.

- (125) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení doplňuje schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (126) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (127) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES²; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

¹ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

² Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (128) Agentura by měla usnadnit organizaci konkrétních činností, ve kterých mohou členské státy využít odborné znalosti a nástroje, které jsou Irsko a Spojené království ochotny nabídnout, za podmínek, o kterých rozhodne v jednotlivých případech správní rada. K tomuto účelu mohou být zástupci Irska přizváni k účasti na zasedáních správní rady, aby se mohli plně zúčastnit přípravy takových konkrétních činností. Zástupci Spojeného království mohou být přizváni k účasti na zasedáních správní rady konaných do dne, kdy pro Spojené království přestanou být použitelné Smlouvy podle čl. 50 odst. 3 Smlouvy o EU.
- (129) Přestože se Spojené království tohoto nařízení neúčastní, vzhledem k jeho postavení členského státu Unie mu bylo umožněno spolupracovat s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž. Vzhledem k tomu, že Spojené království oznámilo svůj záměr vystoupit z Evropské unie podle článku 50 Smlouvy o EU, měla by pro operativní spolupráci se Spojeným královstvím na základě tohoto nařízení platit zvláštní ujednání do dne, kdy pro Spojené království přestanou být použitelné Smlouvy podle čl. 50 odst. 3 Smlouvy o EU, nebo za podmínky, že vstoupí v platnost dohoda mezi Unií a Spojeným královstvím o vystoupení v souladu s článkem 50 Smlouvy obsahující taková zvláštní ujednání.
- (130) Mezi Španělským královstvím a Spojeným královstvím existuje spor o vymezení hranic Gibraltarů.

- (131) Pozastavení použitelnosti tohoto nařízení na hranice Gibraltarů neznamena změnu postojů dotčených států.
- (132) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹ byl dne 7. listopadu 2018 konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který své stanovisko předložil dne 30. listopadu 2018.
- (133) Cílem tohoto nařízení je změnit a rozšířit ustanovení nařízení (EU) 2016/1624 a (EU) č. 1052/2013. Jelikož změny, které mají být provedeny, jsou podstatné co do počtu i povahy, měly by být uvedené akty v zájmu jasnosti zrušeny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

KAPITOLA I

Evropská pohraniční a pobřežní stráž

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se za účelem zajištění evropské integrované správy hranic na vnějších hranicích zřizuje Evropská pohraniční a pobřežní stráž, jejímž cílem je účinně tyto hranice v plném souladu se základními právy spravovat a zvýšit účinnost návratové politiky Unie.

Toto nařízení řeší migrační výzvy a případné budoucí výzvy a hrozby na vnějších hranicích. Zajišťuje vysokou míru vnitřní bezpečnosti v Unii při plném dodržování základních práv a zachovávání volného pohybu osob na jejím území. Přispívá k odhalování přeshraniční trestné činnosti na vnějších hranicích, k jejímu předcházení a k boji proti ní.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „vnějšími hranicemi“ vnější hranice ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2016/399;

- 2) „hraničním přechodem“ hraniční přechod ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení (EU) 2016/399;
- 3) „ochranou hranic“ ochrana hranic ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) 2016/399;
- 4) „hraničními kontrolami“ hraniční kontroly ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (EU) 2016/399;
- 5) „ostrahou hranic“ ostraha hranic ve smyslu čl. 2 bodu 12 nařízení (EU) 2016/399;
- 6) „ostrahou vzdušných hranic“ sledování veškerých letů letadel s posádkou nebo bezpilotních letadel a jejich cestujících nebo nákladu na území nebo z území členských států, které nejsou vnitřními lety ve smyslu čl. 2 bodu 3 nařízení (EU) 2016/399;
- 7) „situační orientací“ schopnost monitorovat, odhalovat, identifikovat a sledovat nelegální přeshraniční činnosti a těmito činnostem porozumět s cílem nalézt dostatečné důvody pro reakci na základě kompilace nových informací a stávajících poznatků a zlepšit schopnost omezovat ztráty na životech migrantů na vnějších hranicích, podél těchto hranic či v jejich blízkosti;
- 8) „schopností reakce“ schopnost činit kroky zaměřené na boj proti nelegálním přeshraničním činnostem na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti, včetně prostředků a harmonogramů pro přiměřenou reakci;

- 9) „EUROSUREm“ rámec pro výměnu informací a spolupráci mezi členskými státy a Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž;
- 10) „situačním obrazem“ shrnutí georeferenčních údajů a informací v téměř reálném čase získaných od různých orgánů, ze senzorů, platforem a jiných zdrojů, které je předáváno zabezpečenými komunikačními a informačními kanály a které může být zpracováváno, výběrově zobrazováno a sdíleno s dalšími příslušnými orgány s cílem zajistit situační orientaci a podpořit schopnost reakce na vnějších hranicích, podél těchto hranic nebo v jejich blízkosti a v předhraniční oblasti;
- 11) „úsekem vnějších hranic“ celá vnější hranice členského státu nebo její část vymezená vnitrostátním právem nebo určená národním koordinačním centrem či jiným příslušným vnitrostátním orgánem;
- 12) „přeshraniční trestnou činností“ jakákoli závažná trestná činnost s přeshraničním rozměrem, která je páchána nebo kterou se někdo pokouší páchat na vnějších hranicích, podél nich nebo v jejich blízkosti;
- 13) „předhraniční oblastí“ zeměpisná oblast za vnějšími hranicemi, která je relevantní pro správu vnějších hranic na základě analýzy rizik a situační orientaci;
- 14) „incidentem“ situace spojená s nedovoleným přistěhovalectvím, přeshraniční trestnou činností nebo s ohrožením životů migrantů na vnějších hranicích, podél nich nebo v jejich blízkosti;

- 15) „statutárními zaměstnanci“ pracovníci zaměstnaní Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž v souladu se služebním řádem úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Unie (dále jen „pracovní řád“) stanovenými nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68¹;
- 16) „operativními pracovníky“ příslušníci pohraniční stráže, osoby pověřené doprovodem navracených osob, specialisté na navracení a další příslušní pracovníci tvořící stálý útvar Evropské pohraniční a pobřežní stráže v souladu se čtyřmi kategoriemi stanovenými v čl. 54 odst. 1, kteří případně působí jako příslušníci jednotek s výkonnými pravomocemi, a statutární zaměstnanci odpovědní za fungování ústřední jednotky Evropského systému pro cestovní informace a povolení (ETIAS), které nelze vyslat jako příslušníky jednotek;
- 17) „příslušníkem jednotek“ příslušník stálého útvaru Evropské pohraniční a pobřežní stráže vyslaný prostřednictvím jednotky pro správu hranic, podpůrného týmu pro řízení migrace nebo návratové jednotky;
- 18) „jednotkou pro správu hranic“ jednotka vytvořená ze stálého útvaru Evropské pohraniční a pobřežní stráže, která má být vyslána při společných operacích na vnějších hranicích a při zásazích rychlé reakce na hranicích do členských států a do třetích zemí;

¹ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

- 19) „podpůrným týmem pro řízení migrace“ tým odborníků, který poskytuje technickou a operativní posilu členským státům, a to i v hotspotech, a který se skládá z operativních pracovníků, odborníků Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO) a Europolu a tam, kde je to relevantní, z odborníků Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) a dalších institucí a jiných subjektů Unie a členských států;
- 20) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž probíhá nebo z něhož se zahajuje společná operace či zásah rychlé reakce na hranicích, návratová operace nebo návratový zásah, anebo členský stát, do něž je vyslán podpůrný tým pro řízení migrace;
- 21) „domovským členským státem“ členský stát, z něhož je vyslán nebo dočasně přidělen pracovník ke stálému útvaru Evropské pohraniční a pobřežní stráže;
- 22) „zúčastněným členským státem“ členský stát, který se poskytnutím technického vybavení nebo pracovníků stálému útvaru Evropské pohraniční a pobřežní stráže účastní společné operace, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace, návratového zásahu či vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace, anebo členský stát, který se poskytnutím technického vybavení či pracovníků účastní návratových operací nebo návratových zásahů, avšak není hostitelským členským státem;

- 23) „hotspotem“ oblast vytvořená na žádost hostitelského členského státu, v níž hostitelský členský stát, Komise, příslušné agentury Unie a zúčastněné členské státy spolupracují s cílem zvládnout existující nebo potenciální nepřiměřenou migrační výzvu vyznačující se významným nárůstem počtu migrantů přicházejících k vnějším hranicím;
- 24) „navrácením“ navrácení ve smyslu čl. 3 bodu 3 směrnice 2008/115/ES;
- 25) „rozhodnutím o navrácení“ správní nebo soudní rozhodnutí nebo akt, kterým se rozhoduje nebo prohlašuje, že pobyt státního příslušníka třetí země je neoprávněný, a kterým se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu v souladu se směrnicí 2008/115/ES;
- 26) „navracenou osobou“ neoprávněně pobývajícím státním příslušníkem třetí země, na něhož se vztahuje vykonatelné rozhodnutí o navrácení;
- 27) „návratovou operací“ operace organizovaná nebo koordinovaná Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, při níž je jednomu či více členským státům poskytována technická a operativní posila a navracené osoby z jednoho či více členských států jsou navraceny buď nuceně, nebo dobrovolně, bez ohledu na dopravní prostředky;
- 28) „návratovým zásahem“ činnost Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, při níž je členským státům poskytována posílená technická a operativní pomoc spočívající ve vyslání návratových jednotek a organizaci návratových operací;

- 29) „návratovými jednotkami“ jednotky vytvořené ze stálého útvaru Evropské pohraniční a pobřežní stráže, které mají být vyslány při návratových operacích, při návratových zásazích v členských státech nebo při jiných operativních činnostech souvisejících s prováděním úkolů spojených s navracením;
- 30) „styčným úředníkem pro přistěhovalectví“ styčný úředník pro přistěhovalectví ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1240¹.

Článek 3

Evropská integrovaná správa hranic

1. Evropskou integrovanou správu hranic tvoří tyto složky:
- a) ochrana hranic, včetně opatření usnadňujících legitimní překračování hranic a ve vhodných případech opatření týkajících se předcházení a odhalování přeshraniční trestné činnosti na vnějších hranicích, zejména převaděčství, obchodování s lidmi a terorismus, a mechanismy a postupy pro identifikaci zranitelných osob, nezletilých osob bez doprovodu a osob, které potřebují mezinárodní ochranu nebo o ni chtějí požádat, sdělování informací těmto osobám a předávání těchto osob;

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1240 ze dne 20. června 2019 o vytvoření evropské sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 88).

- b) pátrací a záchranné operace zaměřené na osoby v tísni na moři, zahájené či prováděné v souladu s nařízením (EU) č. 656/2014 a s mezinárodním právem, k nimž může dojít v průběhu operací ostrahy hranic na moři;
- c) analýza rizik pro vnitřní bezpečnost a analýza hrozeb, které mohou ovlivnit fungování či bezpečnost vnějších hranic;
- d) výměna informací a spolupráce mezi členskými státy v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení, jakož i výměna informací a spolupráce mezi členskými státy a Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, včetně pomoci, kterou Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž koordinuje;
- e) meziagenturní spolupráce mezi vnitrostátními orgány v každém členském státě, které odpovídají za ochranu hranic a za další úkoly prováděné na hranicích, jakož i mezi orgány v každém členském státě, které odpovídají za navracení, včetně pravidelné výměny informací prostřednictvím stávajících nástrojů pro výměnu informací, včetně spolupráce s vnitrostátními orgány, které se zabývají ochranou základních práv, je-li to vhodné;
- f) spolupráce mezi příslušnými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení, včetně pravidelné výměny informací;

- g) spolupráce se třetími zeměmi v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení, s důrazem zejména na sousední třetí země a na ty třetí země, které byly na základě analýzy rizik určeny jako země původu nebo tranzitu pro nedovolené přistěhovalectví;
- h) technická a operativní opatření uvnitř schengenského prostoru, která se týkají ochrany hranic a mají lépe řešit nedovolené přistěhovalectví a čelit přeshraniční trestné činnosti;
- i) navrácení státních příslušníků třetích zemí, na něž se vztahují rozhodnutí o navrácení vydaná členským státem;
- j) využívání nejmodernější technologie, včetně rozsáhlých informačních systémů;
- k) mechanismy pro kontrolu kvality, zejména schengenský hodnotící mechanismus, hodnocení zranitelnosti a případné vnitrostátní mechanismy, které zaručují provádění práva Unie v oblasti správy hranic;
- l) mechanismy solidarity, zejména unijní nástroje financování.

2. Při provádění evropské integrované správy hranic je nutné považovat základní práva, vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i výzkum a inovace, za zastřešující prvky.

Článek 4

Evropská pohraniční a pobřežní stráž

Evropskou pohraniční a pobřežní stráž tvoří vnitrostátní orgány členských států odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, vnitrostátní orgány odpovědné za navracení a Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“).

Článek 5

Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž

1. Agentura se řídí tímto nařízením.
2. Agentura zahrnuje stálý útvar Evropské pohraniční a pobřežní stráže (dále jen „stálý útvar“) uvedený v článku 54 s kapacitou až 10 000 operativních pracovníků v souladu s přílohou I.
3. Aby byla zajištěna soudržná evropská integrovaná správa hranic, agentura usnadňuje a zvyšuje účinnost uplatňování opatření Unie, která se týkají správy vnějších hranic, zejména Schengenského hraničního kodexu stanoveného nařízením (EU) 2016/399, a opatření Unie týkajících se navracení.

4. Agentura přispívá k soustavnému a jednotnému uplatňování práva Unie na vnějších hranicích, včetně *acquis* Unie v oblasti základních práv, zejména Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Její příspěvek zahrnuje výměnu osvědčených postupů.

Článek 6 *Odpovědnost*

Agentura je v souladu s tímto nařízením odpovědná Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 7 *Sdílená odpovědnost*

1. Evropská pohraniční a pobřežní stráž provádí evropskou integrovanou správu hranic jako sdílenou odpovědnost agentury a vnitrostátních orgánů odpovědných za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává operace ostrahy námořních hranic a jakékoli jiné úkoly spojené s ochranou hranic. Členské státy nadále nesou primární odpovědnost za správu svých úseků vnějších hranic.

2. Agentura buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost uvedeného členského státu poskytuje technickou a operativní pomoc při provádění opatření souvisejících s navracením podle článku 48 tohoto nařízení. Členské státy jsou nadále výhradně odpovědné za vydávání rozhodnutí o navracení a přijímání opatření týkajících se zajištění navracených osob v souladu se směrnicí 2008/115/ES.
3. Členské státy zajišťují správu svých vnějších hranic a výkon rozhodnutí o navracení, v úzké spolupráci s agenturou, ve vlastním zájmu a ve společném zájmu všech členských států, v plném souladu s právem Unie včetně dodržování základních práv, a v souladu s cyklem víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic uvedeným v článku 8.
4. Agentura podporuje uplatňování opatření Unie, která se týkají správy vnějších hranic a výkon rozhodnutí o navracení, posilování, posuzování a koordinací činností členských států a poskytováním technické a operativní pomoci při provádění uvedených opatření a při navracení. Agentura nepodporuje žádná opatření týkající se kontrol na vnitřních hranicích ani se nezapojuje do žádných činností v této oblasti. Agentura plně odpovídá za všechna rozhodnutí, která přijímá, a za všechny činnosti, za něž je výhradně odpovědná podle tohoto nařízení.

5. Členské státy mohou spolupracovat na operativní úrovni s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi, je-li taková spolupráce slučitelná s úkoly agentury. Členské státy se zdrží jakékoli činnosti, která by mohla ohrozit fungování agentury nebo dosažení jejích cílů. Členské státy podávají agentuře zprávy o této operativní spolupráci s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích a v oblasti navracení. Výkonný ředitel pravidelně a alespoň jednou ročně informuje o těchto otázkách správní radu.

Článek 8

Cyklus víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic

1. Komise a Evropská pohraniční a pobřežní stráž zajišťují účinnost evropské integrované správy hranic prostřednictvím cyklu víceleté strategické politiky, jež je přijímána v souladu s postupem uvedeným v odstavci 4.
2. Víceletá strategická politika pro evropskou integrovanou správu hranic stanoví, jak mají být výzvy v oblasti správy hranic a navracení řešeny soudržně, integrovaně a systematicky. Stanoví priority politiky a poskytne strategické pokyny na období pěti let, pokud jde o složky uvedené v článku 3.
3. Cyklus víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic sestává ze čtyř fází stanovených v odstavcích 4 až 7.

4. Na základě strategické analýzy rizik pro evropskou integrovanou správu hranic uvedené v čl. 29 odst. 2 vypracuje Komise koncepční dokument rozvíjející víceletou strategickou politiku pro evropskou integrovanou správu hranic. Komise tento dokument předloží Evropskému parlamentu a Radě k diskusi. Po této diskusi přijme sdělení stanovící víceletou strategickou politiku pro evropskou integrovanou správu hranic.
5. Za účelem provádění víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic agentura rozhodnutím správní rady na návrh výkonného ředitele připravený v úzké spolupráci se členskými státy a s Komisí stanoví technickou a operativní strategii pro evropskou integrovanou správu hranic. V odůvodněných případech přihlédne ke specifické situaci jednotlivých členských států, zejména k jejich zeměpisné poloze. Technická a operativní strategie musí být v souladu s článkem 3 a s víceletou strategickou politikou pro evropskou integrovanou správu hranic. Musí prosazovat a podporovat provádění evropské integrované správy hranic ve všech členských státech.

6. Za účelem provádění víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic členské státy prostřednictvím úzké spolupráce mezi všemi vnitrostátními orgány odpovědnými za správu vnějších hranic a navrzení stanoví vnitrostátní strategie pro evropskou integrovanou správu hranic. Tyto vnitrostátní strategie musí být v souladu s článkem 3, s víceletou strategickou politikou pro evropskou integrovanou správu hranic a s technickou a operativní strategií.
7. Čtyři roky po přijetí víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic Komise důkladně zhodnotí její provádění. Výsledky tohoto hodnocení zohlední při přípravě následujícího cyklu víceleté strategické politiky. Členské státy a agentura poskytnou Komisi včas informace nezbytné k provedení tohoto hodnocení. Komise sdělí jeho výsledky Evropskému parlamentu a Radě.
8. Pokud situace na vnějších hranicích nebo v oblasti navrzení vyžaduje změnu priorit politiky, Komise postupem stanoveným v odstavci 4 změní víceletou strategickou politiku pro evropskou integrovanou správu hranic nebo její příslušné části.

Pokud Komise víceletou strategickou politiku změní podle prvního pododstavce, upraví se podle potřeby technická a operativní strategie a vnitrostátní strategie.

Článek 9
Integrované plánování

1. Na základě cyklu víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic zavede Evropská pohraniční a pobřežní stráž integrované plánování pro správu hranic a navracení zahrnující operační plánování, pohotovostní plánování a programování rozvoje kapacit. Integrované plánování se zavede v souladu s odstavci 2, 3 a 4.
2. Členské státy a agentura přijmou operační plány pro správu hranic a navracení. Operační plány členských států týkající se úseků hranic s vysokou nebo kritickou úrovní dopadu musí být koordinovány se sousedními členskými státy a s agenturou za účelem provádění nezbytných přeshraničních opatření a úpravy poskytování podpory agenturou. Pro činnosti agentury se operační plánování na následující rok stanoví v příloze jednotného programového dokumentu uvedeného v článku 102. Pro každou konkrétní operativní činnost v operačním plánování vytvoří operační plán uvedený v článku 38 a čl. 74 odst. 3. Operační plány nebo jejich části lze ve vhodných případech utajit v souladu s článkem 92

3. Každý členský stát přijme pohotovostní plán pro správu svých hranic a navracení. V souladu s vnitrostátní strategií integrované správy hranic tento pohotovostní plán popíše veškerá nezbytná opatření a zdroje pro možné posílení kapacit, včetně logistiky a podpory jak na vnitrostátní úrovni, tak od agentury.

Část pohotovostního plánu vyžadující doplňkovou podporu od Evropské pohraniční a pobřežní stráže připraví společně dotčený členský stát a agentura v úzké spolupráci se sousedními členskými státy.

4. Každý členský stát přijme vnitrostátní program rozvoje kapacit pro správu hranic a navracení v souladu se svou vnitrostátní strategií integrované správy hranic. Vnitrostátní program rozvoje kapacit popíše střednědobý až dlouhodobý vývoj vnitrostátních kapacit pro správu hranic a navracení.

Vnitrostátní program rozvoje kapacit řeší rozvoj každé ze složek evropské integrované správy hranic, zejména politiku náboru a odborné přípravy příslušníků pohraniční stráže a specialistů na navracení, pořízování a údržbu vybavení, nezbytné činnosti v oblasti výzkumu a vývoje a odpovídající potřeby a zdroje financování.

5. Pohotovostní plány a vnitrostátní programy rozvoje kapacit uvedené v odstavcích 3 a 4 vycházejí ze scénářů odvozených z analýzy rizik. Tyto scénáře zohlední možný vývoj situace na vnějších hranicích a v oblasti nedovoleného přistěhovalectví a výzvy určené v cyklu víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic. Jsou stanoveny v pohotovostních plánech a vnitrostátních programech rozvoje kapacit, kterých se týkají.
6. Metodiku a postup pro vytvoření plánů uvedených v odstavcích 3 a 4 přijme správní rada na návrh výkonného ředitele po konzultaci se členskými státy.
7. Agentura připraví přehled vnitrostátních programů rozvoje kapacit, víceleté strategie pro pořizování vybavení agentury uvedené v článku 63 a víceletého plánování profilů pracovníků stálého útvaru.

Agentura tento přehled sdílí s členskými státy a Komisí s cílem identifikovat možné synergie a příležitosti ke spolupráci v různých oblastech, na něž se vztahují vnitrostátní programy rozvoje kapacit, včetně společného zadávání zakázek. Na základě identifikovaných synergií může agentura vyzvat členské státy k účasti na navazujících akcích za účelem spolupráce.

8. Správní rada se schází přinejmenším jednou za rok, aby projednala a schválila plán kapacit Evropské pohraniční a pobřežní stráže. Plán kapacit navrhne výkonný ředitel na základě přehledu vnitrostátních programů rozvoje kapacit mimo jiné s přihlédnutím k výsledkům analýzy rizik a hodnocení zranitelnosti provedených v souladu s články 29 a 32 a víceletým plánům agentury. Jakmile ho správní rada schválí, připojí se plán kapacit k technické a operativní strategii uvedené v čl. 8 odst. 5.

KAPITOLA II

Fungování Evropské pohraniční a pobřežní stráže

ODDÍL 1

ÚKOLY EVROPSKÉ AGENTURY PRO POHRANIČNÍ A POBŘEŽNÍ STRÁŽ

Článek 10

Úkoly Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž

1. Agentura plní tyto úkoly:
- a) monitoruje migrační toky a provádí analýzu rizik, která zahrnuje všechny aspekty integrované správy hranic;

- b) monitoruje operativní potřeby členských států související s prováděním navracení, včetně shromažďování operativních údajů;
- c) provádí hodnocení zranitelnosti, včetně hodnocení schopnosti a připravenosti členských států čelit hrozbám a výzvám na vnějších hranicích;
- d) monitoruje správu vnějších hranic prostřednictvím styčných úředníků agentury v členských státech;
- e) sleduje dodržování základních práv při všech svých činnostech na vnějších hranicích a při návratových operacích;
- f) podporuje rozvoj a provozování EUROSURu;
- g) pomáhá členským státům za okolností vyžadujících zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích koordinací a organizováním společných operací s přihlédnutím k tomu, že některé situace mohou představovat humanitární nouzi a vyžadovat záchranné operace na moři v souladu s právem Unie a mezinárodním právem;
- h) pomáhá členským státům za okolností vyžadujících zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích zahajováním zásahů rychlé reakce na vnějších hranicích těch členských států, které jsou vystaveny zvláštním a nepřiměřeným výzvám, s přihlédnutím k tomu, že některé situace mohou představovat humanitární nouzi a vyžadovat záchranné operace na moři v souladu s právem Unie a mezinárodním právem;

- i) poskytuje technickou a operativní pomoc členským státům a třetím zemím v souladu s nařízením (EU) č. 656/2014 a mezinárodním právem na podporu pátracích a záchranných operací zaměřených na osoby v tísni na moři, k nimž může dojít v průběhu operací ostrahy hranic na moři;
- j) vysílá stálý útvar v rámci jednotek pro správu hranic, podpůrných týmů pro řízení migrace a návratových jednotek (společně dále jen „jednotky“) při společných operacích a při zásazích rychlé reakce na hranicích, návratových operacích a návratových zásazích;
- k) vytvoří rezervu technického vybavení, včetně rezervy vybavení pro rychlé nasazení, která se má využívat při společných operacích, při zásazích rychlé reakce na hranicích, v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace, při návratových operacích a při návratových zásazích;
- l) s podporou vnitřního mechanismu kontroly kvality rozvíjí a řídí vlastní lidské a technické kapacity s cílem přispívat do stálého útvaru, včetně náboru a odborné přípravy svých zaměstnanců, kteří působí jako příslušníci jednotek, a rezervy technického vybavení;
- m) v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace v hotspotech:
 - i) vysílá operativní pracovníky a technické vybavení s cílem poskytnout pomoc při kontrole, vedení pohovorů, zjišťování totožnosti a snímání otisků prstů;

- ii) ve spolupráci s EASO a příslušnými vnitrostátními orgány vytvoří postup pro předávání a poskytování počátečních informací osobám, které potřebují mezinárodní ochranu nebo o ni chtějí požádat, který zahrnuje postup pro identifikaci zranitelných skupin;
- n) poskytuje pomoc ve všech fázích procesu navracení, aniž by posuzovala věcnou správnost rozhodnutí o navracení, za něž nadále výhradně odpovídají členské státy, pomáhá při koordinaci a organizaci návratových operací a poskytuje technickou a operativní podporu při plnění povinnosti vracet navracené osoby a při návratových operacích a zásazích, a to i za okolností, které vyžadují zvýšenou pomoc;
- o) vytvoří rezervu osob pověřených sledováním nuceného navracení;
- p) vysílá návratové jednotky při návratových zásazích;
- q) spolupracuje s Europolem a Eurojustem v mezích jejich a svého mandátu a poskytuje členským státům podporu za okolností, které vyžadují zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích v boji proti přeshraniční trestné činnosti a terorismu;
- r) spolupracuje s EASO v mezích jeho a svého mandátu, zejména s cílem usnadnit opatření v případě, že státní příslušníci třetích zemí, jejichž žádosti o mezinárodní ochranu byly zamítnuty konečným rozhodnutím, mají být navraceni;

- s) spolupracuje s FRA v mezích jejího a svého mandátu s cílem zajistit nepřetržité a jednotné uplatňování unijního *acquis* v oblasti základních práv;
- t) spolupracuje s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu (EFCA) a Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost (EMSA) v mezích jejich a svého mandátů s cílem podporovat vnitrostátní orgány při výkonu funkcí pobřežní stráže, jak je stanoveno v článku 69, včetně záchrany života na moři, a to poskytováním služeb, informací, vybavení a odborné přípravy, jakož i koordinací víceúčelových operací;
- u) spolupracuje se třetími zeměmi v oblastech, na které se vztahuje toto nařízení, a to i prostřednictvím případného operativního vyslání jednotek pro správu hranic do třetích zemí;
- v) pomáhá členským státům a třetím zemím v souvislosti s technickou a operativní spoluprací mezi nimi v záležitostech, na něž se vztahuje toto nařízení;
- w) pomáhá členským státům a třetím zemím při odborné přípravě vnitrostátní pohraniční stráže, dalších příslušných pracovníků a odborníků na navracení, a to i prostřednictvím vypracovávání společných standardů a programů odborné přípravy, včetně těch, jež se týkají základních práv;
- x) podílí se na vývoji a řízení výzkumných a inovačních činností, které mají význam z hlediska ochrany vnějších hranic, včetně využití vyspělé technologie ostrahy, a je-li to nezbytné pro provádění činností stanovených v tomto nařízení, na vývoji vlastních pilotních projektů;

- y) vyvíjí technické normy pro výměnu informací;
- z) podporuje vývoj technických norem pro vybavení v oblasti ochrany hranic a navracení, včetně pro propojení systémů a sítí, jakož i případně společných minimálních standardů pro ostrahu vnějších hranic v souladu s pravomocemi členských států a Komise;
- aa) vytvoří komunikační síť podle článku 14 a zajišťuje její funkčnost;
- ab) v souladu s nařízením (EU) 2018/1725 vyvíjí a provozuje informační systémy, které umožňují rychlou a spolehlivou výměnu informací o vznikajících rizicích při správě vnějších hranic, nedovoleném přistěhovalectví a navracení, a to v úzké spolupráci s Komisí, institucemi a jinými subjekty Unie, jakož i Evropskou migrační sítí, zřízenou rozhodnutím Rady 2008/381/ES¹;
- ac) poskytuje nezbytnou pomoc při vytváření společného prostředí pro sdílení informací, případně včetně interoperability systémů;
- ad) dodržuje vysoké standardy v oblasti správy hranic, které umožňují transparentnost a veřejnou kontrolu při plném dodržování platného práva a zajišťují dodržování, ochranu a prosazování základních práv;

¹ Rozhodnutí Rady 2008/381/ES ze dne 14. května 2008 o zřízení Evropské migrační sítě (Úř. věst. L 131, 21.5.2008, s. 7).

- ae) řídí a provozuje systém Falešné a pravé doklady online uvedený v článku 79 a podporuje členské státy tím, že usnadňuje odhalování podvodů s doklady;
- af) plní úkoly a povinnosti svěřené agentuře podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240¹ a zajišťuje zřízení a fungování ústřední jednotky ETIAS v souladu s článkem 7 uvedeného nařízení;
- ag) pomáhá členským státům usnadňovat osobám překračování vnějších hranic.

2. Agentura komunikuje ve věcech spadajících do jejího mandátu. Poskytuje veřejnosti přesné, podrobné, včasné a komplexní informace o své činnosti.

Tato komunikace nesmí být na újmu plnění úkolů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, a zejména nesmí vést k prozrazení operativních informací, jejichž zveřejněním by bylo ohroženo dosažení cílů operací. Agentura komunikuje, aniž je dotčen článek 92, v souladu s příslušnými plány pro komunikaci a šíření informací přijatými správní radou a tam, kde je to vhodné, v úzké spolupráci s dalšími institucemi a jinými subjekty.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1240 ze dne 12. září 2018, kterým se zřizuje Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS) a kterým se mění nařízení (EU) č. 1077/2011, (EU) č. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 a (EU) 2017/2226 (Úř. věst. L 236, 19.9.2018, s. 1).

ODDÍL 2

VÝMĚNA INFORMACÍ A SPOLUPRÁCE

Článek 11

Povinnost spolupracovat v dobré víře

Agentura, vnitrostátní orgány odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, a vnitrostátní orgány odpovědné za navracení jsou povinny spolupracovat v dobré víře a vyměňovat si informace.

Článek 12

Povinnost vyměňovat si informace

1. Aby mohly vykonávat úkoly, které jim jsou svěřeny tímto nařízením, sdílejí agentura a vnitrostátní orgány odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, a vnitrostátní orgány odpovědné za navracení v souladu s tímto nařízením a dalším relevantními unijními a vnitrostátními právními předpisy upravujícími výměnu informací včas a s přesností veškeré nezbytné informace.

2. Agentura přijme vhodná opatření k usnadnění výměny informací týkajících se jejích úkolů s Komisí a členskými státy.

Informace významné pro provádění svých úkolů si agentura vyměňuje s dalšími příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie za účelem analýzy rizik, sběru statistických údajů, posouzení situace ve třetích zemích, odborné přípravy a podpory pro členské státy v souvislosti s pohotovostním plánováním.

Za tímto účelem se mezi institucemi a jinými subjekty Unie vypracují nezbytné nástroje a struktury.

3. Agentura přijme veškerá opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jejích úkolů s Irskem a Spojeným královstvím, pokud se tyto informace vztahují k činností, jichž se tyto státy účastní v souladu s článkem 70 a čl. 100 odst. 5.

Článek 13

Vnitrostátní kontaktní místo

1. Aniž je dotčena úloha národních koordinačních center, určí každý členský stát vnitrostátní kontaktní místo pro komunikaci s agenturou ohledně všech záležitostí, které se týkají jejích činností. Vnitrostátní kontaktní místo musí být nepřetržitě dostupné a zajišťovat včasné předávání veškerých informací z agentury všem příslušným orgánům v dotčeném členském státě, zejména členům správní rady a národnímu koordinačnímu centru.

2. Členské státy mohou určit až dva zaměstnance zastupující vnitrostátní kontaktní místo, kteří budou přiřazeni do agentury jako styční úředníci. Styční úředníci usnadňují komunikaci mezi vnitrostátním kontaktním místem a agenturou a v nezbytných případech se mohou účastnit relevantních schůzí.
3. Agentura poskytne styčným úředníkům nezbytné prostory ve svém ústředí a přiměřenou podporu pro výkon jejich povinností. Všechny ostatní náklady vzniklé v souvislosti s vysláním styčných úředníků hradí příslušný členský stát. Správní rada stanoví pravidla a podmínky pro jejich vysílání, jakož i pravidla týkající se přiměřené podpory, která jim má být poskytnuta.

Článek 14

Komunikační síť

1. Agentura vytvoří komunikační síť a zajišťuje její funkčnost s cílem poskytovat komunikační a analytické nástroje a umožnit výměnu utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací jak s národními koordinačními centry, tak mezi nimi navzájem, a to zabezpečeným způsobem a v téměř reálném čase.

Veškeré systémy a aplikace využívající komunikační síť musí být v souladu s právem Unie v oblasti ochrany údajů v průběhu celého svého životního cyklu.

Komunikační síť musí být v provozu dvacet čtyři hodin denně, sedm dnů v týdnu a umožňuje:

- a) dvoustrannou a mnohostrannou výměnu informací v téměř reálném čase;
- b) pořádání audiokonferencí a videokonferencí;
- c) zabezpečené nakládání s citlivými neutajovanými informacemi a jejich zabezpečené uchovávání, přenos a zpracování;
- d) zabezpečené nakládání s utajovanými informacemi EU až do stupně utajení CONFIDENTIEL UE / EU CONFIDENTIAL či do rovnocenného vnitrostátního stupně utajení, jakož i zabezpečené uchovávání, přenos a zpracování těchto informací, při zajištění toho, aby pro nakládání s utajovanými informacemi a jejich uchovávání, přenos a zpracování byla vyhrazena samostatná a řádně akreditovaná část komunikační sítě.

2. Agentura poskytuje technickou podporu a zajišťuje, aby byla komunikační síť neustále k dispozici a byla schopna podporovat komunikační a informační systém, který agentura spravuje.

Článek 15

Systémy výměny informací a aplikace spravované agenturou

1. Agentura může přijmout veškerá opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jejích úkolů s Evropským parlamentem, Radou, Komisí, členskými státy a případně s dalšími orgány, institucemi a jinými subjekty Unie uvedenými v čl. 68 odst. 1 a se třetími zeměmi podle článku 71.
2. Agentura vyvíjí, zavádí a provozuje informační systém umožňující výměnu utajovaných a citlivých neutajovaných informací se subjekty uvedenými v odstavci 1 tohoto článku a výměnu osobních údajů uvedených v člancích 86 až 91 v souladu s článkem 92.
3. Je-li to vhodné, zavádí agentura informační systémy uvedené v odstavci 2 tohoto článku v komunikační síti uvedené v článku 14.

Článek 16
Technické normy pro výměnu informací

Agentura vyvíjí ve spolupráci s členskými státy technické normy za účelem:

- a) propojení komunikační sítě uvedené v článku 14 s vnitrostátními sítěmi používanými k vytvoření vnitrostátních situačních obrazů uvedených v článku 25 a dalšími příslušnými informačními systémy pro účely tohoto nařízení;
- b) vývoje a vytvoření rozhraní mezi příslušnými systémy pro výměnu informací a softwarovými aplikacemi agentury a členských států pro účely tohoto nařízení;
- c) vysílání situačních obrazů a případně specifických situačních obrazů uvedených v článku 27 a zajištění komunikace mezi příslušnými jednotkami a středisky příslušných vnitrostátních orgánů a s jednotkami vyslanými agenturou s použitím různých komunikačních prostředků, jako jsou družicová komunikace a rádiové sítě;
- d) podávání zpráv o poloze vlastních prostředků s co nejlepším využitím technologického rozvoje systému družicové navigace vytvořeného v rámci programu Galileo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1285/2013¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1285/2013 ze dne 11. prosince 2013 o zřízení evropských systémů družicové navigace a jejich využití a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 876/2002 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 683/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 1).

Článek 17
Zabezpečení informací

Členské státy prostřednictvím svých národních koordinačních center a pod dohledem příslušných vnitrostátních orgánů zajistí, aby jejich vnitrostátní orgány, agentury a další subjekty při používání komunikační sítě uvedené v článku 14 a systémů agentury pro výměnu informací:

- a) měly náležitý a nepřetržitý přístup k příslušným systémům a sítím agentury nebo k systémům a sítím s nimi propojeným;
- b) splňovaly příslušné technické normy uvedené v článku 16;
- c) uplatňovaly bezpečnostní pravidla a standardy rovnocenné pravidlům a standardům, které uplatňuje agentura při nakládání s utajovanými informacemi;
- d) vyměňovaly si, zpracovávaly a uchovávaly utajované a citlivé neutajované informace v souladu s článkem 92.

ODDÍL 3

EUROSUR

Článek 18

EUROSUR

Toto nařízení zřizuje EUROSUR jako integrovaný rámec pro výměnu informací a operativní spolupráci uvnitř Evropské pohraniční a pobřežní stráže s cílem zlepšit situační orientaci a posílit schopnost reakce pro účely správy hranic, včetně odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů.

Článek 19

Oblast působnosti EUROSURu

1. EUROSUR se využije na hraniční kontroly na určených hraničních přechodech a na ostrahu vnějších pozemních, námořních i vzdušných hranic, včetně monitorování, odhalování, identifikace, sledování nedovoleného překračování hranic a jeho předcházení a zadržování osob nedovoleně překračujících hranice, pro účely odhalování nedovoleného přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti, předcházení těmto jevům a boje proti nim, jakož i za účelem přispění k zajištění ochrany a záchrany životů migrantů.
2. EUROSUR se nevyžije na žádná právní ani správní opatření přijatá poté, co příslušné orgány členského státu zaznamenají přeshraniční trestnou činnost nebo nedovolené překročení vnějších hranic osobami.

Článek 20
Složky EUROSURu

1. Členské státy a agentura využívají EUROSUR pro účely výměny informací a spolupráce v oblasti ochrany hranic a s přihlédnutím ke stávajícím mechanismům výměny informací a spolupráce. EUROSUR tvoří tyto složky:
 - a) národní koordinační centra uvedená v článku 21;
 - b) vnitrostátní situační obrazy uvedené v článku 25;
 - c) evropský situační obraz uvedený v článku 26, včetně informací o úsecích vnějších hranic s odpovídajícími úrovněmi dopadu;
 - d) specifické situační obrazy uvedené v článku 27;
 - e) služby fúze dat EUROSURu uvedené v článku 28;
 - f) integrované plánování uvedené v článku 9.
2. Národní koordinační centra poskytují agentuře prostřednictvím komunikační sítě uvedené v článku 14 a příslušných systémů informace ze svých vnitrostátních situačních obrazů a případně ze specifických situačních obrazů, jež jsou potřebné k vytvoření a zajišťování funkčnosti evropského situačního obrazu.

3. Ke specifickým situačním obrazům a evropskému situačnímu obrazu poskytuje agentura národním koordinačním centrům neomezený přístup prostřednictvím komunikační sítě dvacet čtyři hodin denně, sedm dnů v týdnu.

Článek 21

Národní koordinační centra

1. Každý členský stát určí, provozuje a spravuje národní koordinační centrum, jež zajišťuje koordinaci a výměnu informací mezi všemi orgány odpovědnými na vnitrostátní úrovni za ochranu vnějších hranic, jakož i s ostatními národními koordinačními centry a agenturou. Každý členský stát oznámí zřízení svého národního koordinačního centra Komisi, která o tom neprodleně uvědomí ostatní členské státy a agenturu.
2. V rámci EUROSURu, a aniž je dotčen článek 13, představuje národní koordinační centrum jediné kontaktní místo pro výměnu informací a spolupráci s jinými národními koordinačními centry a agenturou.
3. Národní koordinační centrum:
 - a) zajišťuje včasnou výměnu informací a včasnou spolupráci mezi všemi vnitrostátními orgány odpovědnými na vnitrostátní úrovni za ochranu vnějších hranic, jakož i s jinými národními koordinačními centry a agenturou;

- b) zajišťuje včasnou výměnu informací s orgány činnými při pátrání a záchraně osob a s donucovacími, azylovými a imigračními orgány a řídí šíření relevantních informací na vnitrostátní úrovni;
- c) přispívá k účelnému a účinnému řízení zdrojů a personálu;
- d) vytváří vnitrostátní situační obraz podle článku 25 a zajišťuje jeho funkčnost;
- e) podporuje koordinaci, plánování a provádění ochrany hranic na vnitrostátní úrovni;
- f) koordinuje vnitrostátní systém ochrany hranic v souladu s vnitrostátním právem;
- g) přispívá k pravidelnému měření účinnosti ochrany hranic na vnitrostátní úrovni pro účely tohoto nařízení;
- h) koordinuje operativní opatření s jinými členskými státy a třetími zeměmi, aniž jsou dotčeny pravomoci agentury a ostatních členských států;
- i) vyměňuje si relevantní informace se styčnými úředníky pro přistěhovalectví svého členského státu, pokud byli určeni prostřednictvím vhodných struktur zřízených na vnitrostátní úrovni, s cílem přispět k evropskému situačnímu obrazu a podpořit operace ochrany hranic;
- j) pod dohledem příslušných vnitrostátních orgánů přispívá k zabezpečení informací vnitrostátních informačních systémů a informačních systémů agentury.

4. Členské státy mohou pověřit regionální, místní, věcně specializované nebo jiné orgány, které mohou přijímat operativní rozhodnutí, aby v oblasti své působnosti zajišťovaly situační orientaci a schopnost reakce, včetně úkolů a pravomocí uvedených v odst. 3 písm. c), e) a f).
5. Rozhodnutím členského státu přidělit úkoly podle odstavce 4 nesmí být dotčena schopnost národního koordinačního centra spolupracovat a vyměňovat si informace s ostatními národními koordinačními centry a agenturou.
6. V předem vymezených případech stanovených na vnitrostátní úrovni může národní koordinační centrum pověřit orgán uvedený v odstavci 4 komunikací a výměnou informací s regionálními orgány nebo národním koordinačním centrem jiného členského státu nebo s příslušnými orgány třetí země za předpokladu, že pověřený orgán bude o této komunikaci a výměně informací pravidelně informovat vlastní národní koordinační centrum.
7. Národní koordinační centrum musí být v provozu dvacet čtyři hodin denně, sedm dnů v týdnu.

Článek 22
Příručka EUROSURu

1. Komise, v úzké spolupráci s agenturou a dalšími příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie přijme a zpřístupní praktickou příručku pro uplatňování a řízení EUROSURu (dále jen „příručka EUROSURu“). Příručka EUROSURu obsahuje technické a operativní pokyny, doporučení a osvědčené postupy, a to i ohledně spolupráce se třetími zeměmi. Komise příručku EUROSURu přijme ve formě doporučení.
2. Komise může po konzultaci se členskými státy a agenturou rozhodnout, že v souladu s pravidly stanovenými v jednacím řádu Komise některé části příručky EUROSURu podléhají utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

Článek 23
Monitorování EUROSURu

1. Agentura a členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy pro monitorování technických a operativních funkcí EUROSURu z hlediska cílů, které spočívají v dosažení náležité situační orientace a schopnosti reakce na vnějších hranicích.

2. Agentura průběžně monitoruje kvalitu služby poskytované komunikační sítí uvedenou v článku 14 a kvalitu údajů sdílených v evropském situačním obrazu.
3. Agentura předává informace shromážděné v rámci monitorování podle odstavce 2 národním koordinačním centřům a příslušným řídicím a kontrolním strukturám používaným pro operace agentury jako součást služeb fúze dat EUROSURu. Tyto informace nesou stupeň utajení RESTREINT UE / EU RESTRICTED.

ODDÍL 4

SITUAČNÍ ORIENTACE

Článek 24

Situační obrazy

1. Vnitrostátní situační obrazy, evropský situační obraz a specifické situační obrazy jsou vytvářeny shromažďováním, hodnocením, porovnáváním, analýzou, interpretací, generováním, vizualizací a šířením informací.

Situační obrazy uvedené v prvním pododstavci se skládají z těchto informačních vrstev:

- a) vrstva týkající se událostí, jež zachycuje události a incidenty související s nedovoleným překračováním hranice a přeshraniční trestnou činností a případně informace o neoprávněných druhotných pohybech za účelem pochopení migračních trendů, objemu a tras;
 - b) operační vrstva, jež obsahuje informace o operacích, včetně plánu nasazení, operační oblasti a polohy, času, stavu a typu prostředků, jejichž účast je stanovena v operačním plánu;
 - c) analytická vrstva, jež obsahuje analyzované informace relevantní pro účely tohoto nařízení, a zejména pro přiřazení úrovně dopadu k jednotlivým úsekům vnějších hranic, například snímky a geodata, údaje o hlavním vývoji a ukazatelích, analytické zprávy a další relevantní podkladové informace.
2. Situační obrazy uvedené v odstavci 1 umožní identifikaci a sledování událostí a operací a odpovídající analýzu týkající se situací, v nichž jsou ohroženy lidské životy.

3. Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví podrobnosti o informačních vrstvách situačních obrazů a pravidla pro vytváření specifických situačních obrazů.

Prováděcí akt stanoví druh informací, které mají být poskytnuty, subjekty odpovědné za shromažďování, zpracovávání, archivaci a předávání konkrétních informací, maximální lhůty pro podávání zpráv, pravidla pro zabezpečení a ochranu údajů a související mechanismy kontroly kvality. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 122 odst. 2.

Článek 25

Vnitrostátní situační obraz

1. Každé národní koordinační centrum vytváří vnitrostátní situační obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat všem orgánům odpovědným na vnitrostátní úrovni za ochranu vnějších hranic účelné, přesné a včasné informace.
2. Vnitrostátní situační obraz je vytvářen z informací shromážděných z těchto zdrojů:
 - a) vnitrostátní systém ostrahy hranic v souladu s vnitrostátním právem;
 - b) stacionární a mobilní senzory, jež používají vnitrostátní orgány odpovědné za ostrahu vnějších hranic;
 - c) hlídky v rámci ostrahy hranic a další kontrolní mise;
 - d) místní, regionální a další koordinační centra;

- e) jiné příslušné vnitrostátní orgány a systémy, včetně styčných úředníků pro přistěhovalectví, operačních center a kontaktních míst;
 - f) hraniční kontroly;
 - g) agentura;
 - h) národní koordinační centra v jiných členských státech;
 - i) orgány třetích zemí, na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod a regionálních sítí uvedených v článku 72;
 - j) systémy hlášení lodí v souladu s jejich příslušnými právními základy;
 - k) jiné příslušné evropské a mezinárodní organizace;
 - l) další zdroje.
3. Každé národní koordinační centrum přiřadí každému incidentu ve vrstvě vnitrostátního situačního obrazu týkající se událostí jedinou orientační úroveň dopadu v rozmezí od „nízké“ přes „střední“ až po „vysokou“ a „velmi vysokou“. Všechny incidenty se oznamují agentuře.
4. Každé národní koordinační centrum může na žádost příslušných vnitrostátních orgánů omezit přístup k informacím souvisejícím s národní bezpečností včetně vojenských prostředků podle zásady „vědět jen to nejnutnější“.

5. Národní koordinační centra sousedních členských států mohou vzájemně přímo a téměř v reálném čase sdílet situační obraz sousedících úseků vnějších hranic, včetně polohy, stavu a typu vlastních prostředků působících v sousedících úsecích vnějších hranic.

Článek 26

Evropský situační obraz

1. Agentura vytváří evropský situační obraz a zajišťuje jeho funkčnost s cílem poskytovat národním koordinačním centrům a Komisi účinné, přesné a včasné informace a analýzy týkající se vnějších hranic, předhraniční oblasti a neoprávněných druhotných pohybů.
2. Evropský situační obraz je vytvářen z informací shromážděných z těchto zdrojů:
 - a) národní koordinační centra a, v rozsahu stanoveném tímto článkem, vnitrostátní situační obrazy a informace a zprávy získané od styčných úředníků pro přistěhovalectví;
 - b) agentura, včetně informací a zpráv poskytnutých jejími styčnými úředníky v souladu s články 31 a 77;

- c) delegace Unie a mise a operace společné bezpečnostní a obranné politiky, jak je uvedeno ve čl. 68 odst. 1 druhém pododstavci písm. j);
- d) další příslušné instituce a jiné subjekty Unie a mezinárodní organizace uvedené v čl. 68 odst. 1;
- e) orgány třetích zemí, na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod a regionálních sítí uvedených v článku 72 a pracovních ujednání uvedených v čl. 73 odst. 4;
- f) další zdroje.

3. Vrstva evropského situačního obrazu týkající se událostí obsahuje informace o:

- a) incidentech a dalších událostech obsažených ve vrstvě vnitrostátních situačních obrazů týkající se událostí;
- b) incidentech a dalších událostech obsažených ve specifických situačních obrazech uvedených ve článku 27;
- c) incidentech v operační oblasti společné operace nebo zásahu rychlé reakce koordinovaných agenturou nebo v hotspotu.

4. Operační vrstva evropského situačního obrazu obsahuje informace o společných operacích a zásazích rychlé reakce koordinovaných agenturou a o hotspotech a informace o mandátu mise, jejím umístění, stavu a trvání, informace o členských státech a dalších zapojených aktérech, denní a týdenní situační zprávy, statistické údaje a soubory informací pro sdělovací prostředky;
5. Informace o vlastních prostředcích v operační vrstvě evropského situačního obrazu mohou ve vhodných případech podléhat utajení ve stupni RESTREINT UE / EU RESTRICTED.
6. V evropském situačním obraze agentura zohlední úroveň dopadu, jaké daným incidentům přiřadila národní koordinační centra ve vnitrostátních situačních obrazech. Každému incidentu v předhraniční oblasti agentura přiřadí jedinou orientační úroveň dopadu a informuje o tom národní koordinační centra.

Článek 27

Specifické situační obrazy

1. Agentura a členské státy mohou vytvářet specifické situační obrazy a zajišťovat jejich funkčnost s cílem podporovat specifické operativní činnosti na vnějších hranicích nebo sdílet informace s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a s mezinárodními organizacemi uvedenými v čl. 68 odst. 1 či se třetími zeměmi podle článku 75.
2. Specifické situační obrazy se skládají z dílčího souboru informací vnitrostátních situačních obrazů a evropského situačního obrazu.

3. Podrobná pravidla pro vytváření a sdílení specifických situačních obrazů se stanoví v operačním plánu dotčených operativních činností, a je-li specifický situační obraz vytvářen v rámci dvoustranné nebo mnohostranné spolupráce se třetími zeměmi, v dvoustranné nebo mnohostranné dohodě. Informace podle tohoto odstavce se sdílejí vždy v souladu se zásadou souhlasu původců.

Článek 28

Služby fúze dat EUROSURu

1. Agentura koordinuje služby fúze dat EUROSURu s cílem pravidelně, spolehlivě a nákladově efektivním způsobem zajišťovat národním koordinačním centřům, Komisi i pro svou potřebu informace o vnějších hranicích a o předhraniční oblasti.
2. Agentura poskytuje národnímu koordinačnímu centru na jeho žádost informace o vnějších hranicích členského státu, který ho určil, a o předhraniční oblasti, jež mohou být získány:
 - a) ze selektivního monitorování určených přístavů a úseků pobřeží třetí země, které byly na základě analýzy rizik a informací označeny jako místa, která slouží k naloďování na plavidla nebo k nástupu do jiných dopravních prostředků, které jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti, nebo jako místa tranzitu těchto plavidel a dopravních prostředků;

- b) ze sledování plavidel nebo jiných dopravních prostředků pohybujících se na volném moři a ze sledování letadel, pokud u těchto plavidel, jiných dopravních prostředků nebo letadel existuje podezření nebo o nichž bylo zjištěno, že jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti, a to i v případě osob v tísní na moři, s cílem předat tyto informace orgánům příslušným pro pátrací a záchranné operace;
- c) z monitorování určených oblastí v námořním prostoru s cílem odhalit, identifikovat a sledovat plavidla a jiné dopravní prostředky, jež jsou používány nebo u nichž existuje podezření, že jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti, a to i v případě osob v tísní na moři, s cílem předat tyto informace orgánům příslušným pro pátrací a záchranné operace;
- d) z monitorování určených oblastí vzdušných hranic s cílem odhalit, identifikovat a sledovat letadla a jiné prostředky, u nichž existuje podezření nebo o nichž bylo zjištěno, že jsou používány k nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti;
- e) z hodnocení prostředí v určených oblastech v námořním prostoru a na vnějších pozemních a vzdušných hranicích za účelem optimalizace monitorování a hlídkování;
- f) ze selektivního monitorování určených předhraničních oblastí na vnějších hranicích, které byly na základě analýzy rizik a informací označeny jako potenciální výchozí nebo tranzitní oblasti pro nedovolené přistěhovalectví či přeshraniční trestnou činnost;

- g) z monitorování migračních toků do Unie a uvnitř Unie, pokud jde o trendy, objem a trasy;
 - h) z monitorování médií, zpravodajských informací z otevřených zdrojů a analýzy činnosti na internetu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 nebo nařízením (EU) 2016/679, podle okolností, za účelem předcházení nedovolenému přistěhovalectví či přeshraniční trestné činnosti;
 - i) z analýzy informací získaných z rozsáhlých informačních systémů za účelem odhalení měnících se tras a metod využívaných při nedovoleném přistěhovalectví a přeshraniční trestné činnosti.
3. Agentura může zamítnout žádost národního koordinačního centra z technických, finančních nebo provozních důvodů. o důvodech takového zamítnutí agentura národní koordinační centrum včas vyrozumí.
4. Nástroje ostrahy podle odstavce 2 může agentura použít z vlastního podnětu ke shromažďování informací o předhraniční oblasti, které jsou relevantní pro evropský situační obraz.

ODDÍL 5

ANALÝZA RIZIK

Článek 29

Analýza rizik

1. Agentura monitoruje migrační toky do Unie a uvnitř Unie, pokud jde o migrační trendy, objem a trasy, a trendy a jiné případné výzvy na vnějších hranicích a v souvislosti s navracením. Za tímto účelem agentura rozhodnutím správní rady přijatým na návrh výkonného ředitele vytvoří společný model integrované analýzy rizik, který bude uplatňovat jak ona sama, tak členské státy. Společný model integrované analýzy rizik je vytvořen a v případě potřeby aktualizován na základě výsledku hodnocení provádění cyklu víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic uvedeného v čl. 8 odst. 7.

2. Agentura připravuje obecné roční analýzy rizik, které předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi, přičemž použije bezpečnostní pravidla přijatá v souladu s článkem 92, a cílené analýzy rizik pro operativní činnosti. Agentura každý druhý rok v úzké konzultaci s členskými státy připraví a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Komisi strategickou analýzu rizik pro evropskou integrovanou správu hranic. Ta se zohlední při přípravě cyklu víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic. Agentura tuto obecnou roční analýzu rizik a strategickou analýzu rizik vypracuje na základě získaných informací, a to i od členských států. Ve výsledcích těchto analýz rizik se osobní údaje anonymizují.
3. Analýzy rizik uvedené v odstavci 2 zahrnují všechny aspekty, které jsou relevantní pro evropskou integrovanou správu hranic, s cílem vytvořit mechanismus včasného varování.
4. Agentura zveřejní komplexní informace o společném modelu integrované analýzy rizik.

5. Členské státy poskytují agentuře všechny nezbytné informace o situaci, trendech a možných hrozbách na vnějších hranicích a v oblasti navracení. Členské státy agentuře pravidelně nebo na její žádost poskytují všechny relevantní informace, jako jsou statistické a operativní údaje shromážděné ve vztahu k evropské integrované správě hranic, které jsou uvedeny na seznamu povinných informací a údajů, které mají být vyměňovány s agenturou podle čl. 100 odst. 2 písm. e), jakož i informace získané z analytických vrstev vnitrostátních situačních obrazů podle článku 25.
6. Výsledky analýzy rizik se včas a s přesností předkládají správní radě a sdílejí s příslušnými orgány členských států.
7. Členské státy zohlední výsledky analýzy rizik při plánování svých operací a činností na vnějších hranicích i činností týkajících se navracení.
8. Agentura začlení výsledky společného modelu integrované analýzy rizik do rozvoje společných hlavních osnov pro odbornou přípravu uvedenou v článku 62.

ODDÍL 6

PREVENCE A SCHOPNOST REAKCE

Článek 30

Určení úseků vnějších hranic

Pro účely tohoto nařízení rozdělí každý členský stát své vnější hranice na úseky vnějších hranic. Tyto úseky jsou pozemní, námořní a, rozhodne-li tak členský stát, vzdušné. Každý členský stát je oznámí agentuře.

Členské státy včas oznámí agentuře veškeré změny úseků vnějších hranic, aby byla zajištěna kontinuita analýz rizik, které agentura provádí.

Článek 31

Styční úředníci agentury v členských státech

1. Agentura zajišťuje pravidelné monitorování správy vnějších hranic a navracení ve všech členských státech prostřednictvím styčných úředníků agentury.

Agentura může rozhodnout, že jeden styčný úředník bude mít na starost až čtyři členské státy, které si jsou zeměpisně blízko.

2. Výkonný ředitel jmenuje odborníky z řad statutárních zaměstnanců, kteří mají být vysíláni jako styční úředníci. Výkonný ředitel na základě analýzy rizik a po konzultaci s dotčenými členskými státy předloží návrh, jaká má být povaha a podmínky vyslání styčných úředníků, do kterého členského státu nebo regionu může být styčný úředník vyslán a jaké může mít úkoly neuvedené v odstavci 3. Tento návrh výkonného ředitele musí schválit správní rada. Výkonný ředitel jmenování styčného úředníka oznámí dotčenému členskému státu a společně s ním určí místo, kam bude úředník vyslán.
3. Styční úředníci jednají jménem agentury a jejich úloha spočívá v podpoře spolupráce a dialogu mezi agenturou a vnitrostátními orgány odpovědnými za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, jakož i vnitrostátními orgány odpovědnými za navracení. Styční úředníci zejména:
- a) fungují jako spojovací články mezi agenturou a vnitrostátními orgány odpovědnými za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, jakož i vnitrostátními orgány odpovědnými za navracení;
 - b) podporují shromažďování informací, které agentura požaduje, aby mohla monitorovat nedovolené přistěhovalectví a provádět analýzy rizik uvedené v článku 29;
 - c) podporují shromažďování informací uvedených v článku 32 a požadovaných agenturou k provedení hodnocení zranitelnosti a připravují k tomuto účelu zprávu;

- d) monitorují opatření přijatá členskými státy na úsecích vnějších hranic, jimž byla v souladu s článkem 34 přiřazena vysoká nebo kritická úroveň dopadu;
- e) přispívají k prosazování uplatňování *acquis* Unie v oblasti správy vnějších hranic a navracení, i pokud jde o dodržování základních práv;
- f) v případě potřeby spolupracují s úředníkem pro otázky základních práv s cílem podpořit dodržování základních práv při práci agentury v souladu s písmenem e);
- g) kde je to možné, pomáhají členským státům s přípravou jejich pohotovostních plánů týkajících se správy hranic;
- h) usnadňují komunikaci mezi dotčeným členským státem a agenturou a sdílejí relevantní informace agentury s dotčeným členským státem, včetně informací o probíhajících operacích;
- i) pravidelně a přímo podávají výkonnému řediteli zprávy o situaci na vnějších hranicích a schopnosti dotčeného členského státu účinně zvládat situaci na vnějších hranicích; podávají rovněž zprávy o provádění návratových operací do příslušných třetích zemí;
- j) monitorují opatření přijatá členským státem ve vztahu k situaci, která vyžaduje okamžité kroky na vnějších hranicích, jak je uvedeno v článku 42;

- k) monitorují opatření přijatá členským státem v souvislosti s navracením a podporují shromažďování informací, které agentura potřebuje k provádění činností uvedených v článku 48.
- 4. Pokud zprávy styčného úředníka uvedené v odst. 3 písm. i) vyvolávají obavy v souvislosti s jedním či více hledisky relevantními pro dotčený členský stát, výkonný ředitel tento členský stát bezodkladně informuje.
 - 5. Pro účely odstavce 3 styčný úředník v souladu s vnitrostátními pravidly a pravidly Unie týkajícími se zabezpečení a ochrany údajů:
 - a) dostává informace od dotčeného národního koordinačního centra a z příslušného vnitrostátního situačního obrazu vytvořeného podle článku 25;
 - b) udržuje pravidelné kontakty s vnitrostátními orgány odpovědnými za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, jakož i s vnitrostátními orgány odpovědnými za navracení a informuje dotčené vnitrostátní kontaktní místo.
 - 6. Zpráva styčného úředníka uvedená v odst. 3 písm. c) tohoto článku je součástí hodnocení zranitelnosti uvedeného v článku 32. Zpráva se předá dotčenému členskému státu.
 - 7. Při plnění svých povinností přijímají styční úředníci pokyny pouze od agentury.

Článek 32
Hodnocení zranitelnosti

1. Agentura rozhodnutím správní rady na návrh výkonného ředitele připravený v úzké spolupráci s členskými státy a Komisí stanoví společnou metodiku pro hodnocení zranitelnosti. Tato metodika zahrnuje objektivní kritéria, podle nichž bude agentura hodnocení zranitelnosti provádět, četnost takových hodnocení, způsob, jakým mají být následná hodnocení zranitelnosti prováděna, a opatření pro účinný systém monitorování provádění doporučení výkonného ředitele uvedených v odstavci 7.
2. Agentura monitoruje a hodnotí, zda mají členské státy k dispozici technické vybavení, systémy, kapacity, zdroje, infrastrukturu a náležitě kvalifikované a proškolené pracovníky nezbytné pro ochranu hranic uvedenou v čl. 3 odst. 1 písm. a). V této souvislosti agentura hodnotí vnitrostátní programy rozvoje kapacit uvedené v čl. 9 odst. 4, pokud jde o schopnost provádět ochranu hranic, se zohledněním skutečnosti, že některé vnitrostátní kapacity mohou být částečně využívány i pro jiné účely než pro ochranu hranic.
U budoucího plánování agentura provádí toto monitorování a hodnocení jako preventivní opatření na základě analýzy rizik připravené v souladu s čl. 29 odst. 2. Agentura provádí toto monitorování a hodnocení nejméně jednou ročně, pokud výkonný ředitel na základě analýzy rizik nebo předchozího hodnocení zranitelnosti nerozhodne jinak. V každém případě je každý členský stát monitorován a hodnocen nejméně jednou za tři roky.

3. Aniž je dotčen článek 9, členské státy poskytují agentuře na její žádost informace o technickém vybavení, pracovnících a v rámci možností i finančních zdrojích, které mají na vnitrostátní úrovni k dispozici pro ochranu hranic. Členské státy poskytují agentuře na její žádost rovněž informace o svých pohotovostních plánech pro správu hranic.
4. Cílem hodnocení zranitelnosti je, aby agentura posoudila schopnost a připravenost členských států čelit současným a nadcházejícím výzvám na vnějších hranicích; určila, zejména v případě členských států, které jsou vystaveny zvláštním a nepřiměřeným výzvám, možné bezprostřední důsledky na vnějších hranicích a následné důsledky pro fungování schengenského prostoru; posoudila jejich schopnost přispívat do stálého útvaru a do rezervy technického vybavení, včetně rezervy vybavení pro rychlé nasazení; a posoudila přijímací kapacitu členských států, pokud jde o podporu z Evropské pobřežní a pohraniční stráže v souladu s čl. 9 odst. 3. Tímto hodnocením není dotčen schengenský hodnotící mechanismus.
5. V hodnocení zranitelnosti agentura posoudí po kvalitativní a kvantitativní stránce kapacitu členských států plnit veškeré úkoly správy hranic, včetně schopnosti zvládat potenciální příchod velkého počtu osob na jejich území.
6. Předběžné výsledky hodnocení zranitelnosti se předkládají dotčeným členským státům. Ty se k nim mohou vyjádřit.

7. V případě potřeby vydá výkonný ředitel po konzultaci s dotčeným členským státem doporučení, v němž určí nezbytná opatření, která má dotčený členský stát přijmout, a lhůtu, v níž mají být tato opatření provedena. Výkonný ředitel vyzve dotčené členské státy k přijetí nezbytných opatření na základě akčního plánu vypracovaného členským státem po konzultaci s výkonným ředitelem.
8. Výkonný ředitel při určování opatření, která budou dotčeným členským státům doporučena, vychází z výsledků hodnocení zranitelnosti, přičemž zohlední analýzu rizik provedenou agenturou, připomínky dotčeného členského státu a výsledky schengenského hodnotícího mechanismu.

Doporučená opatření jsou zaměřena na odstranění nedostatků zjištěných v hodnocení, aby členské státy zvýšily svoji připravenost čelit současným a nadcházejícím výzvám na vnějších hranicích tím, že posílí nebo zlepší své kapacity, technické vybavení, systémy, zdroje a pohotovostní plány. Výkonný ředitel může členským státům nabídnout odbornou pomoc agentury na podporu provádění doporučených opatření.
9. Výkonný ředitel monitoruje provádění doporučených opatření prostřednictvím pravidelných zpráv předkládaných členskými státy na základě akčních plánů uvedených v odstavci 7.

Pokud hrozí, že členský stát neprovede doporučená opatření ve lhůtě stanovené v souladu s odstavcem 7, uvědomí výkonný ředitel okamžitě člena správní rady z dotčeného členského státu a Komisi. Po konzultaci s členem správní rady z dotčeného členského státu se výkonný ředitel dotáže příslušných orgánů tohoto členského státu na důvody zpoždění a nabídne podporu agentury k usnadnění provedení doporučeného opatření.

10. Pokud členský stát neprovede nezbytná opatření uvedená v doporučení ve lhůtě stanovené v souladu s odstavcem 7 tohoto článku, předá výkonný ředitel záležitost správní radě a uvědomí Komisi. Správní rada přijme na návrh výkonného ředitele rozhodnutí, v němž určí nezbytná opatření, která má dotčený členský stát přijmout, a lhůtu, v níž mají být tato opatření provedena. Rozhodnutí správní rady je pro členský stát závazné. Jestliže členský stát daná opatření ve lhůtě stanovené v uvedeném rozhodnutí neprovede, vyrozumí správní rada Radu a Komisi a mohou být učiněny další kroky v souladu s článkem 42.
11. Hodnocení zranitelnosti, včetně podrobného popisu výsledku hodnocení zranitelnosti, opatření přijatá členskými státy v návaznosti na hodnocení zranitelnosti a stav provádění veškerých dříve doporučených opatření, se v souladu s článkem 92 pravidelně a nejméně jednou ročně předávají Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Článek 33

Součinnost mezi hodnocením zranitelnosti a schengenským hodnotícím mechanismem

1. Součinnost mezi hodnocením zranitelnosti a schengenským hodnotícím mechanismem je maximalizována s cílem vytvořit lepší situační obraz fungování schengenského prostoru, zabránit v co nejvyšší možné míře zdvojení úsilí členských států a zajistit lépe koordinované využívání příslušných finančních nástrojů Unie na podporu správy vnějších hranic.
2. Za účelem uvedeným v odstavci 1 přijmou Komise a agentura ujednání nezbytná k pravidelnému, zabezpečenému a včasnému vzájemnému sdílení veškerých informací souvisejících s výsledky hodnocení zranitelnosti a hodnocení provedených v rámci schengenského hodnotícího mechanismu v oblasti správy hranic. Tato ujednání zahrnou zprávy o hodnocení zranitelnosti a zprávy o schengenských hodnotících návštěvách, následná doporučení, akční plány a veškeré aktualizace informací o provádění akčních plánů poskytnuté členskými státy.
3. Pro účely schengenského hodnotícího mechanismu v souvislosti se správou vnějších hranic sdílí Komise výsledky hodnocení zranitelnosti se všemi členy schengenských hodnotících týmů zapojených do hodnocení dotčeného členského státu. Tyto informace jsou považovány za citlivé ve smyslu nařízení (EU) č. 1053/2013 a musí s nimi být nakládáno odpovídajícím způsobem.

4. Ujednání uvedená v odstavci 2 zahrnou výsledky hodnocení provedených v rámci schengenského hodnotícího mechanismu v oblasti navracení, aby bylo zajištěno, že agentura je plně informována o zjištěných nedostatecích, a může tak v tomto ohledu navrhnout vhodná opatření na podporu dotčených členských států.

Článek 34

Přirazení úrovní dopadů jednotlivým úsekům vnějších hranic

1. Na základě vlastní analýzy rizik a hodnocení zranitelnosti a po dohodě s dotčeným členským státem agentura přiřadí každému úseku vnějších hranic některou z níže uvedených úrovní dopadu nebo tuto úroveň změní:
- a) nízká úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném úseku hranic dochází, na bezpečnost hranic nevýznamný dopad;
 - b) střední úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném úseku hranic dochází, na bezpečnost hranic mírný dopad;
 - c) vysoká úroveň dopadu, mají-li incidenty související s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností, ke kterým na daném úseku hranic dochází, na bezpečnost hranic významný dopad.

2. Za účelem rychlého řešení krizových situací na konkrétním úseku vnějších hranic, ukazuje-li analýza rizik agentury, že incidenty na příslušném úseku vnějších hranic souvisejí s nedovoleným přistěhovalectvím nebo přeshraniční trestnou činností mají na bezpečnost hranic rozhodující dopad do takové míry, že vzniká riziko, že bude ohroženo fungování schengenského prostoru, agentura po dohodě s dotčeným členským státem dočasně přiřadí tomuto úseku vnějších hranic kritickou úroveň dopadu.
3. Nedojde-li k dohodě mezi dotčeným členským státem a agenturou o přiřazení úrovně dopadu úseku vnějších hranic, zůstane úroveň dopadu dříve přidělená tomuto úseku hranic nezměněna.
4. Národní koordinační centrum v úzké spolupráci s dalšími příslušnými vnitrostátními orgány na základě informací obsažených ve vnitrostátním situačním obraze neustále vyhodnocuje, zda je úroveň dopadu u některého z úseků vnějších hranic třeba změnit, a uvědomí o tom agenturu.
5. Úrovně dopadu přiřazené úsekům vnějších hranic agentura vyznačí v evropském situačním obraze.

Článek 35

Reakce odpovídající jednotlivým úrovním dopadu

1. Členské státy zajistí, aby ochrana hranic na úsecích vnějších hranic odpovídala přiřazeným úrovním dopadu takto:
 - a) je-li úseku vnějších hranic přiřazena nízká úroveň dopadu, vnitrostátní orgány odpovědné za ochranu vnějších hranic zajistí pravidelnou ochranu hranic na základě analýzy rizik a zabezpečí, aby byl po daný úsek hranic stále dostupný dostatečný počet personálu a zdrojů;
 - b) je-li úseku vnějších hranic přiřazena střední úroveň dopadu, vnitrostátní orgány odpovědné za ochranu vnějších hranic vedle opatření přijatých podle písmene a) tohoto odstavce zajistí, aby na tomto úseku byla přijata vhodná opatření na ochranu hranic; pokud jsou tato opatření přijata, oznámí se národnímu koordinačnímu centru. Národní koordinační centrum koordinuje veškerou podporu poskytovanou v souladu s čl. 21 odst. 3;

- c) je-li úseku vnějších hranic přiřazena vysoká úroveň dopadu, dotčený členský stát vedle opatření přijatých podle písmene b) tohoto odstavce zajistí prostřednictvím národního koordinačního centra, aby byla vnitrostátním orgánům působícím na tomto úseku poskytnuta nezbytná podpora a aby byla přijata zesílená opatření na ochranu hranic; uvedený členský stát může agenturu požádat o podporu v souladu s podmínkami pro zahájení společných operací nebo zásahů rychlé reakce na hranicích stanovenými v článku 36;
- d) je-li úseku vnějších hranic přiřazena kritická úroveň dopadu, agentura to oznámí Komisi; výkonný ředitel vedle opatření přijatých podle písmene c) tohoto odstavce vydá doporučení v souladu s čl. 41 odst. 1 a s přihlédnutím k probíhající podpoře agentury; dotčený členský stát na toto doporučení odpoví v souladu s čl. 41 odst. 2.

2. O opatřeních přijatých na vnitrostátní úrovni podle odst. 1 písm. c) a d) národní koordinační centra pravidelně informují agenturu.

3. Je-li úseku vnějších hranic, který přiléhá k úseku hranic jiného členského státu nebo třetí země, se kterou byly uzavřeny dohody nebo ujednání nebo zavedeny regionální sítě podle článků 72 a 73, přiřazena střední, vysoká nebo kritická úroveň dopadu, národní koordinační centrum kontaktuje národní koordinační centrum sousedního členského státu nebo příslušný orgán sousední třetí země a vynasnaží se koordinovat spolu s agenturou nezbytná přeshraniční opatření.
4. Přiřazení úrovně dopadu a odpovídající opatření přijatá na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie vyhodnocuje agentura spolu s dotčeným členským státem. Toto vyhodnocování přispívá k hodnocení zranitelnosti prováděnému agenturou v souladu s článkem 32.

ODDÍL 7

ČINNOST AGENTURY NA VNĚJŠÍCH HRANICÍCH

Článek 36

Činnosti agentury na vnějších hranicích

1. Členský stát může agenturu požádat o pomoc při plnění svých povinností, pokud jde o ochranu vnějších hranic. Agentura rovněž provádí opatření podle článků 41 a 42.

2. Agentura organizuje vhodnou technickou a operativní pomoc hostitelskému členskému státu a v souladu s příslušným právem Unie a mezinárodním právem, včetně zásady nenavrácení, může přijmout jedno či více následujících opatření:
- a) koordinovat společné operace pro jeden či více členských států a vysílat stálý útvar a nasazovat technické vybavení;
 - b) organizovat zásahy rychlé reakce na hranicích a vysílat stálý útvar a nasazovat technické vybavení;
 - c) koordinovat činnosti na vnějších hranicích pro jeden či více členských států a třetích zemí, včetně společných operací s třetími zeměmi;
 - d) vysílat stálý útvar v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace mimo jiné do hotspotů s cílem poskytovat technickou a operativní pomoc, v případě potřeby i při činnostech souvisejících s navracením;
 - e) v rámci operací uvedených v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce a v souladu s nařízením (EU) č. 656/2014 a mezinárodním právem poskytovat členským státům a třetím zemím technickou a operativní pomoc na podporu pátracích a záchranných operací zaměřených na osoby v tísní na moři, k nimž může dojít v průběhu operací ostražby hranic na moři;
 - f) poskytovat přednostní zacházení službám fúze dat EUROSURu.

3. Agentura financuje nebo spolufinancuje činnosti uvedené v odstavci 2 ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují.
4. Vyvstanou-li agentuře v důsledku situace na vnějších hranicích značné potřeby dalších finančních prostředků, uvědomí o tom neprodleně Evropský parlament, Radu a Komisi.

Článek 37

Zahajování společných operací a zásahů rychlé reakce na vnějších hranicích

1. Členský stát může při plnění svých povinností týkajících se ochrany vnějších hranic agenturu požádat, aby zahájila společné operace s cílem čelit nadcházejícím výzvám, včetně nedovoleného přistěhovalectví, současných či budoucích hrozeb na jeho vnějších hranicích či přeshraniční trestné činnosti, nebo aby mu poskytla zvýšenou technickou a operativní pomoc. V této žádosti může členský stát rovněž označit profily operativních pracovníků potřebných pro dotčené operace, včetně případných profilů těchto pracovníků s výkonnými pravomocemi.
2. Na žádost členského státu, který je vystaven zvláštním a nepřiměřeným výzvám, zejména v případě, kdy do míst na vnějších hranicích dorazí velký počet státních příslušníků třetích zemí ve snaze vstoupit na území tohoto členského státu neoprávněně, může agentura po omezenou dobu provádět na území tohoto hostitelského členského státu zásah rychlé reakce na hranicích.

3. Výkonný ředitel vyhodnocuje, schvaluje a koordinuje návrhy členských států na společné operace nebo na zásahy rychlé reakce na hranicích. Společným operacím a zásahům rychlé reakce na hranicích předchází důkladná, spolehlivá a aktuální analýza rizik, která agentuře umožňuje určit pořadí priorit pro navrhované společné operace a zásahy rychlé reakce na hranicích s přihlédnutím k úrovním dopadu přiřazeným úsekům vnějších hranic v souladu s článkem 34 a k dostupnosti zdrojů.
4. Cílů společné operace nebo zásahu rychlé reakce na hranicích může být dosaženo v rámci víceúčelové operace. Takové operace mohou zahrnovat funkce pobřežní stráže a předcházení přeshraniční trestné činnosti, se zaměřením na boj proti převaděčství či obchodování s lidmi, a řízení migrace, se zaměřením na zjišťování totožnosti, evidence, vedení pohovorů a navracení.

Článek 38

Operační plán pro společné operace

1. Při přípravě společné operace výkonný ředitel ve spolupráci s hostitelským členským státem vypracuje seznam potřebného technického vybavení, pracovníků a profilů potřebných pracovníků, včetně případných profilů pracovníků s výkonnou pravomocí, které mají být schváleny podle čl. 82 odst. 2. Tento seznam se vypracuje s přihlédnutím k dostupným zdrojům hostitelského členského státu a žádosti hostitelského členského státu podle článku 37. Na základě těchto prvků agentura vymezí balíček technických a operativních posil, jakož i činnosti na budování kapacit, které budou začleněny do operačního plánu.

2. Výkonný ředitel vypracuje operační plán pro společné operace na vnějších hranicích.
Výkonný ředitel a hostitelský členský stát se po úzké a včasné konzultaci se zúčastněnými členskými státy dohodnou na operačním plánu, v němž jsou podrobně popsány organizační a procedurální aspekty společné operace.
3. Operační plán je pro agenturu, hostitelský členský stát a zúčastněné členské státy závazný. Zahrnuje všechny aspekty, které jsou považovány za nezbytné pro provedení společné operace, včetně:
 - a) popisu situace, způsobu provedení a popisu cílů vyslání, včetně operačního cíle;
 - b) předpokládané doby trvání společné operace nutné k dosažení jejích cílů;
 - c) zeměpisné oblasti, ve které bude společná operace probíhat;
 - d) popisu úkolů včetně těch, jež vyžadují výkonné pravomoci, odpovědnosti, a to i ve vztahu k dodržování základních práv a požadavků v oblasti ochrany údajů, a zvláštních pokynů pro jednotky, včetně přípustného nahlížení do databází a přípustných služebních zbraní, střeliva a vybavení v hostitelském členském státě;
 - e) složení jednotek a vyslání dalších příslušných pracovníků;

- f) ustanovení o velení a kontrole, včetně jmen a hodností příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu odpovědných za spolupráci s příslušníky jednotek a agenturou, zejména jmen a hodností těch příslušníků pohraniční stráže, kteří jednotkám velí po dobu jejich vyslání, a postavení příslušníků jednotek v linii velení;
- g) technického vybavení, které bude nasazeno během společné operace, včetně specifických požadavků, jako jsou podmínky použití, požadovaný obslužný personál, doprava a jiné logistické aspekty, jakož i finanční ustanovení;
- h) podrobných ustanovení o okamžitém podávání zpráv o incidentech agenturou správní radě a příslušným vnitrostátním orgánům;
- i) režimu podávání zpráv a hodnocení, který obsahuje kritéria pro hodnotící zprávu, a to i pokud jde o ochranu základních práv, a termín pro předložení závěrečné hodnotící zprávy;
- j) při operacích na moři konkrétních informací o uplatňování soudní příslušnosti a práva použitelného v zeměpisné oblasti, ve které probíhá společná operace, včetně odkazů na vnitrostátní, mezinárodní a unijní právní předpisy týkající se zajištění, záchrany na moři a vylodění; v tomto ohledu musí být operační plán vypracován v souladu s nařízením (EU) č. 656/2014;
- k) podmínek spolupráce se třetími zeměmi, s dalšími institucemi a jinými subjekty Unie nebo s mezinárodními organizacemi;

- l) obecných pokynů o tom, jak mají být během operativní činnosti agentury chráněna základní práva;
 - m) postupů, jimiž jsou osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, oběti obchodování s lidmi, nezletilé osoby bez doprovodu a osoby ve zranitelném postavení nasměrovány na příslušné vnitrostátní orgány, které jim poskytnou odpovídající pomoc;
 - n) postupů, které stanoví mechanismus, jehož prostřednictvím se přijímají a agentuře předávají stížnosti na kteroukoli osobu účastnící se operativní činnosti agentury, včetně příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků hostitelského členského státu a příslušníků jednotek, které se týkají údajného porušení základních práv v rámci jejich účasti na operativní činnosti agentury;
 - o) logistických opatření, včetně informací o pracovních podmínkách a prostředí oblastí, v nichž se má společná operace uskutečnit.
4. Všechny změny nebo aktualizace operačního plánu vyžadují souhlas výkonného ředitele a hostitelského členského státu po konzultaci se zúčastněnými členskými státy. Kopii změněného nebo aktualizovaného operačního plánu agentura neprodleně zašle zúčastněným členským státům.
5. Tento článek se obdobně použije na veškeré operace agentury.

Článek 39

Postup zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích

1. Žádost členského státu o zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích musí obsahovat popis situace, možných cílů a předpokládaných potřeb a profily potřebných pracovníků, včetně případných profilů pracovníků s výkonnou pravomocí. Výkonný ředitel může, je-li to nutné, okamžitě vyslat odborníky agentury, aby situaci na vnějších hranicích dotčeného členského státu posoudili.
2. O žádosti členského státu zahájit zásah rychlé reakce na hranicích výkoný ředitel okamžitě informuje správní radu.
3. Při rozhodování o žádosti členského státu výkoný ředitel zohlední zjištění vyplývající z analýz rizik, které provedla agentura, a analytickou vrstvu evropského situačního obrazu, jakož i výsledek hodnocení zranitelnosti podle článku 32 a veškeré další relevantní informace poskytnuté dotčeným členským státem nebo jiným členským státem.
4. Výkoný ředitel okamžitě posoudí možnosti přesunu disponibilních příslušníků jednotek v rámci stálého útvaru, kteří jsou přítomni v jiných operačních oblastech, zejména statutárních zaměstnanců a pracovníků dočasně přidělených k agentuře členskými státy. Výkoný ředitel rovněž posoudí potřebu dalšího nasazení operativních pracovníků v souladu s článkem 57, a jakmile již nebudou k dispozici pracovníci s požadovanými profily, i potřebu aktivovat rezervu pro rychlé nasazení v souladu s článkem 58.

5. Výkonný ředitel přijme rozhodnutí o žádosti o zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích do dvou pracovních dnů ode dne jejího obdržení. Zároveň o svém rozhodnutí písemně vyrozumí dotčený členský stát a správní radu. V rozhodnutí uvede hlavní důvody, o něž se opírá.
6. Při přijímání rozhodnutí podle odstavce 5 tohoto článku výkonný ředitel uvědomí členské státy o možnosti požádat o další operativní pracovníky v souladu s článkem 57 a případně i s článkem 58, přičemž uvede případné počty a profily pracovníků, které by měl každý členský stát poskytnout.
7. Pokud výkonný ředitel rozhodne, že zahájí zásah rychlé reakce na hranicích, vyšle disponibilní jednotky pro správu hranic ze stálého útvaru a nasadí vybavení z rezervy technického vybavení v souladu s článkem 64 a, je-li to nezbytné, rozhodne o okamžitém posílení prostřednictvím jedné či více jednotek pro správu hranic v souladu s článkem 57.
8. Výkonný ředitel společně s hostitelským členským státem neprodleně a v každém případě do tří pracovních dnů ode dne přijetí rozhodnutí vypracuje a odsouhlasí operační plán podle čl. 38 odst. 2.
9. Jakmile je operační plán odsouhlasen a poskytnut členským státům, výkonný ředitel okamžitě vyšle disponibilní operativní pracovníky prostřednictvím přesunů z jiných operačních oblastí nebo z plnění jiných povinností.

10. Současně s vysláním uvedeným v odstavci 9 a v případech, kdy je to nezbytné pro zabezpečení okamžitého posílení jednotek pro správu hranic přesunutých z jiných oblastí nebo z plnění jiných povinností, požádá výkonný ředitel každý členský stát o daný počet a profily dalších pracovníků z jejich vnitrostátních seznamů pro krátkodobá vyslání podle článku 57, kteří mají být dodatečně vysláni.
11. Pokud nastane situace, kdy jednotky pro správu hranic uvedené v odstavci 7 a pracovníci uvedení v odstavci 10 tohoto článku nebudou stačit, může výkonný ředitel aktivovat rezervu pro rychlé nasazení tím, že požádá každý členský stát o vyslání určitého počtu dalších pracovníků s daným profilem, jak stanoví článek 58.
12. Informace uvedené v odstavcích 10 a 11 se poskytují v písemné formě vnitrostátním kontaktním místům a uvádějí datum, kdy má k vyslání pracovníků jednotlivých kategorií dojít. Zároveň se vnitrostátním kontaktním místům poskytne kopie operačního plánu.
13. Členské státy zajistí, aby počet a profily pracovníků byly agentuře poskytnuty okamžitě, aby bylo zaručeno jejich úplné vyslání v souladu s článkem 57 a případně s článkem 58.
14. Vyslání prvních jednotek pro správu hranic přesunutých z jiných oblastí a z plnění jiných povinností proběhne do pěti pracovních dnů ode dne, kdy výkonný ředitel společně s hostitelským členským státem odsouhlasí operační plán. Dodatečné vyslání jednotek pro správu hranic v nezbytných případech proběhne do dvanácti pracovních dnů ode dne odsouhlasení operačního plánu.

15. Pokud se má uskutečnit zásah rychlé reakce na hranicích, výkonný ředitel po konzultaci se správní radou okamžitě posoudí priority s ohledem na probíhající a plánované společné operace agentury na jiných vnějších hranicích s cílem zajistit případné přemístění zdrojů do oblastí vnějších hranic, kde je posíleného nasazení nejvíce zapotřebí.

Článek 40

Podpůrné týmy pro řízení migrace

1. Pokud členský stát čelí nepřiměřeným migračním výzvám v konkrétních hotspotech na svých vnějších hranicích, jež spočívají ve velkých, dovnitř směřujících smíšených migračních tocích, může požádat o technickou a operativní posilu od podpůrných týmů pro řízení migrace, které sestávají z odborníků z příslušných institucí a jiných subjektů Unie a které působí v souladu se svým mandátem.

Tento členský stát podá žádost o posilu a vyhodnocení svých potřeb Komisi. Komise ji na základě tohoto posouzení potřeb postoupí agentuře, EASO, Europolu a případně dalším příslušným institucím a jiným subjektům Unie, podle okolností.

2. Příslušné instituce a jiné subjekty Unie přezkoumají v souladu se svými mandáty žádost členského státu o posilu a posouzení jeho potřeb, aby mohly vymezit komplexní balíček posil, jenž sestává z různých činností koordinovaných příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie, které musí schválit dotčený členský stát. Tento postup koordinuje Komise.
3. Komise, ve spolupráci s hostitelským členským státem a příslušnými institucemi a jinými subjekty Unie a v souladu s jejich mandátem, stanoví podmínky spolupráce v daném hotspotu a odpovídá za koordinaci činností podpůrných týmů pro řízení migrace.
4. Technická a operativní posila poskytnutá při plném dodržování základních práv stálým útvarem v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace může zahrnovat poskytování:
 - a) pomoci při kontrole státních příslušníků třetích zemí, kteří přicházejí na vnější hranice, včetně zjišťování totožnosti, evidence těchto státních příslušníků třetích zemí a vedení pohovorů s nimi a v případě, že o to daný členský stát požádá, snímání otisků prstů státních příslušníků třetích zemí a poskytování informací o účelu těchto postupů, při plném dodržování základních práv;

- b) počátečních informací pro osoby, které chtějí požádat o mezinárodní ochranu, a předávání těchto osob příslušným vnitrostátním orgánům dotčeného členského státu nebo odborníkům vyslaným EASO;
 - c) technické a operativní pomoci v oblasti navracení v souladu s článkem 48, včetně přípravy a organizace návratových operací;
 - d) nezbytného technického vybavení.
5. Podpůrné týmy pro řízení migrace v případě potřeby zahrnují odborníky na ochranu dětí, obchodování s lidmi, ochranu proti pronásledování na základě pohlaví nebo na základní práva.

Článek 41

Navrhované činnosti na vnějších hranicích

1. Na základě výsledků hodnocení zranitelnosti nebo v případě přiřazení kritické úrovně dopadu jednomu nebo více úsekům vnějších hranic a s ohledem na relevantní prvky v pohotovostních plánech členského státu, analýzu rizik provedenou agenturou a analytickou vrstvu evropského situačního obrazu doporučí výkonný ředitel dotčenému členskému státu, aby požádal o to, aby agentura zahájila, provedla nebo přizpůsobila společné operace, zásahy rychlé reakce na hranicích nebo jakoukoli jinou příslušnou činnost agentury uvedenou v článku 36.

2. Dotčený členský stát odpoví na doporučení výkonného ředitele uvedené v odstavci 1 do šesti pracovních dnů. Je-li odpověď záporná, členský stát ji odůvodní. Výkonný ředitel neprodleně uvědomí správní radu a Komisi o doporučených činnostech a o odůvodnění záporné odpovědi s cílem posoudit, zda jsou vyžadovány okamžité kroky v souladu s článkem 42.

Článek 42

Situace na vnějších hranicích, která vyžaduje okamžité kroky

1. Pokud se ochrana vnějších hranic stane neúčinnou do takové míry, že vznikne riziko, že bude ohroženo fungování schengenského prostoru z toho důvodu, že:
 - a) členský stát neprovede nezbytná opatření v souladu s rozhodnutím správní rady uvedeným v čl. 32 odst. 10; nebo

- b) členský stát, který čelí zvláštním a nepřiměřeným výzvám na vnějších hranicích, buď nepožádal agenturu o dostatečnou podporu podle článků 37, 39 nebo 40, nebo nečiní nezbytné kroky pro provedení činností podle uvedených článků nebo článku 41,

může Rada na návrh Komise prostřednictvím prováděcího aktu neprodleně přijmout rozhodnutí, v němž určí opatření ke zmírnění uvedených rizik, která má agentura provést, a jímž po dotčeném členském státě vyžaduje spolupráce s agenturou při provádění uvedených opatření. Komise před předložením svého návrhu konzultuje s agenturou.

- 2. Pokud nastane situace, která vyžaduje okamžité kroky, je o ní i o všech následných opatřeních a rozhodnutích přijatých v reakci na ni neprodleně informován Evropský parlament.
- 3. Za účelem zmírnění rizika, že bude ohrožen schengenský prostor, stanoví rozhodnutí Rady uvedené v odstavci 1, že agentura přijme jedno či více z těchto opatření:
 - a) organizovat a koordinovat zásahy rychlé reakce na hranicích a vysílat stálý útvar, včetně týmů z rezervy pro rychlé nasazení;
 - b) vysílat stálý útvar v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace, zejména do hotspotů;

- c) koordinovat činnosti na vnějších hranicích pro jeden či více členských států a třetí země, včetně společných operací se třetími zeměmi;
 - d) nasazovat technické vybavení;
 - e) organizovat návratové zásahy.
4. Do dvou pracovních dnů ode dne přijetí rozhodnutí Rady uvedeného v odstavci 1 výkonný ředitel:
- a) určí kroky, které je nutné učinit pro praktický výkon opatření určených v uvedeném rozhodnutí, včetně technického vybavení a počtu a profilů operativních pracovníků nutných k tomu, aby bylo dosaženo cílů uvedeného rozhodnutí;
 - b) vypracuje návrh operačního plánu a předloží jej dotčeným členským státům.
5. Výkonný ředitel a dotčený členský stát se dohodnou na operačním plánu uvedeném v odst. 4 písm. b) do tří pracovních dnů ode dne jeho předložení.
6. Agentura neprodleně a v každém případě do pěti pracovních dnů od vyhotovení operačního plánu vyšle operativní pracovníky ze stálého útvaru nezbytné pro praktický výkon opatření určených v rozhodnutí Rady uvedeném v odstavci 1. Ve druhé fázi a v každém případě do dvanácti pracovních dnů od vyhotovení operačního plánu se podle potřeby vyšlou další jednotky.

7. Agentura a členské státy neprodleně a v každém případě do deseti pracovních dnů od vyhotovení operačního plánu pošlou do místa určení za účelem nasazení technické vybavení a kompetentní pracovníky nezbytné pro praktický výkon opatření určených v rozhodnutí Rady uvedeném v odstavci 1.
- Další technické vybavení se v případě potřeby nasadí ve druhé fázi v souladu s článkem 64.
8. Dotčený členský stát vyhoví rozhodnutí Rady uvedenému v odstavci 1. Za tímto účelem neprodleně spolupracuje s agenturou a učiní nezbytné kroky k usnadnění provedení uvedeného rozhodnutí a k praktickému výkonu opatření stanovených v uvedeném rozhodnutí a v operačním plánu dohodnutém s výkonným ředitelem, zejména splněním povinností stanovených v člancích 43, 82 a 83.
9. V souladu s článkem 57 a v příslušném případě s článkem 39 poskytnou členské státy operativní pracovníky určené výkonným ředitelem podle odstavce 4 tohoto článku.
10. Komise sleduje, jak jsou prováděna opatření určená v rozhodnutí Rady uvedeném v odstavci 1 a kroky, která agentura za tímto účelem učinila. Jestliže dotčený členský stát nevyhoví rozhodnutí Rady uvedenému v odstavci 1 do 30 dnů a nespolupracuje s agenturou v souladu s odstavcem 8 tohoto článku, může Komise zahájit postup podle článku 29 nařízení (EU) 2016/399.

Článek 43
Velení jednotkám

1. Jednotkám pro správu hranic, návratovým jednotkám a podpůrným týmům pro řízení migrace po dobu jejich vyslání velí v souladu s operačním plánem hostitelský členský stát nebo, v případě spolupráce se třetí zemí v souladu s dohodou o postavení jednotek, dotčená třetí země.
2. Agentura může prostřednictvím svého koordinátora sdělovat hostitelskému členskému státu své názory na velení jednotkám. V takovém případě vezme hostitelský členský stát tyto názory v úvahu a v největší možné míře se jimi řídí.
3. Nejsou-li povely vydávané jednotkám v souladu s operačním plánem, ohlásí to koordinátor neprodleně výkonnému řediteli a ten může ve vhodných případech učinit kroky podle čl. 46 odst. 3.

4. Příslušníci jednotek při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí plně dodržují základní práva, včetně přístupu k azylovému řízení, a lidskou důstojnost a věnují zvláštní pozornost zranitelným osobám. Veškerá opatření, která učiní při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí, musí být přiměřená cílům, jež uvedená opatření sledují. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí nesmějí diskriminovat osoby ze žádných důvodů, například na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických názorů či jakýchkoli jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, v souladu s článkem 21 Listiny.
5. Příslušníci jednotek, kteří nejsou statutárními zaměstnanci, nadále podléhají disciplinárním opatřením svého domovského členského státu. Pokud jde o porušení základních práv nebo povinností v oblasti mezinárodní ochrany při provádění jakékoli operativní činnosti agentury, stanoví domovský členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem vhodná disciplinární nebo jiná opatření.
6. Statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek podléhají disciplinárním opatřením stanoveným ve služebním a pracovním řádu a disciplinárním opatřením stanoveným v rámci mechanismu dohledu uvedeného v čl. 55 odst. 5 písm. a).

Článek 44
Koordinátor

1. Agentura zajišťuje operativní provádění všech organizačních aspektů společných operací, pilotních projektů či zásahů rychlé reakce na hranicích, včetně účasti statutárních zaměstnanců.
2. Aniž je dotčen článek 60, jmenuje výkonný ředitel z řad statutárních zaměstnanců jednoho nebo více odborníků, kteří mohou být vysláni jako koordinátoři pro každou společnou operaci či zásah rychlé reakce na hranicích. Výkonný ředitel toto jmenování oznámí hostitelskému členskému státu.
3. Koordinátor jedná jménem agentury ve všech aspektech vyslání jednotek. Úkolem koordinátora je podporovat spolupráci a koordinaci mezi hostitelskými a zúčastněnými členskými státy. Koordinátorovi poskytuje pomoc a poradenství alespoň jedna osoba pověřená sledováním základních práv. Koordinátor zejména:
 - a) jedná jako spojovací článek mezi agenturou, hostitelským členským státem a příslušníky jednotek a zároveň poskytuje jménem agentury pomoc ve všech záležitostech souvisejících s podmínkami jejich vyslání v těchto jednotkách;

- b) monitoruje řádné provádění operačního plánu, včetně ochrany základních práv ve spolupráci s osobami pověřenými sledováním základních práv, a podává o tom zprávy výkonnému řediteli;
 - c) jedná jménem agentury ve všech aspektech vyslání jednotek a podává jí o všech těchto aspektech zprávy;
 - d) podává výkonnému řediteli zprávy v případech, kdy povely vydané hostitelským státem jednotkám nejsou v souladu s operačním plánem, zejména pokud jde o základní práva, a ve vhodných případech navrhuje výkonnému řediteli, aby zvážil přijetí rozhodnutí podle článku 46.
4. V souvislosti se společnými operacemi či zásahy rychlé reakce na hranicích může výkonný ředitel pověřit koordinátora, aby byl nápomocen při řešení jakýchkoli sporů týkajících se provádění operačního plánu a vyslání jednotek.

Článek 45

Náklady

1. Agentura v plném rozsahu hradí následující náklady, které členským státům vzniknou tím, že poskytnou své pracovníky pro účely jejich krátkodobého vyslání jako příslušníků jednotek ze stálého útvaru do členských států a třetích zemí v souladu s článkem 57 nebo do členských států prostřednictvím rezervy pro rychlé nasazení v souladu s článkem 58:
 - a) náklady na dopravu z domovského členského státu do hostitelského členského státu, z hostitelského členského státu do domovského členského státu, v hostitelském členském státě pro účely vyslání nebo přesunu uvnitř uvedeného hostitelského členského státu nebo do jiného hostitelského členského státu a pro účely vyslání do jiné třetí země a přesunů uvnitř nebo do jiné třetí země;
 - b) náklady na očkování;
 - c) náklady na zvláštní pojištění;
 - d) náklady na zdravotní péči, včetně psychologické pomoci;
 - e) denní příspěvky, včetně nákladů na ubytování.

2. Na návrh výkonného ředitele správní rada přijme podrobná pravidla týkající se náhrady nákladů vzniklých krátkodobě vyslaným pracovníkům v souladu s články 57 a 58 a podle potřeby je aktualizuje. Aby byl zajištěn soulad s platnou právní úpravou, předkládá výkonný ředitel tento návrh po obdržení kladného stanoviska Komise. Podrobná pravidla musí v maximálně možné míře vycházet z možností zjednodušeného vykazování nákladů v souladu s čl. 125 odst. 1 písm. c), d) a e) nařízení (EU, Euratom) 2018/1046. V příslušném případě správní rada zajistí soulad s pravidly vztahujícími se na výdaje na služební cesty statutárních zaměstnanců.

Článek 46

Rozhodnutí pozastavit, ukončit nebo nezahájit činnosti

1. Výkonný ředitel ukončí kteroukoli činnost agentury, jestliže již nejsou splněny podmínky pro její provádění. Výkonný ředitel o tomto ukončení předem informuje dotčený členský stát.
2. Členské státy účastníci se určité operativní činnosti agentury mohou požádat, aby výkonný ředitel tuto operativní činnost ukončil. Výkonný ředitel o této žádosti informuje správní radu.
3. Výkonný ředitel může poté, co informuje dotčený členský stát, stáhnout financování určité činnosti nebo ji pozastavit či ukončit, pokud hostitelský členský stát nedodrжуje operační plán.

4. Výkonný ředitel po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv a poté, co informuje dotčený členský stát, stáhne financování kterékoli činnosti agentury nebo tuto činnost zcela nebo zčásti pozastaví či ukončí, pokud se domnívá, že byla porušena základní práva či závazky týkající se mezinárodní ochrany ve vztahu k dotčené činnosti a že jsou tato porušení závažná nebo mohou přetrvávat.
5. Výkonný ředitel se po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv rozhodne nezahájit žádnou činnost agentury, pokud se domnívá, že by již od jejího počátku existovaly závažné důvody k jejímu přerušení nebo ukončení, neboť by mohla vést k závažnému porušení základních práv či závazků týkajících se mezinárodní ochrany. Výkonný ředitel o tomto rozhodnutí informuje dotčený členský stát.
6. Rozhodnutí uvedená v odstavcích 4 a 5a se přijímají na základě řádných důvodů. Při jejich přijímání výkoný ředitel zohlední relevantní informace, jako jsou počet a obsah zaznamenaných stížností, které příslušný vnitrostátní orgán dosud nevyřídil, zprávy o závažných incidentech, zprávy koordinátorů, příslušných mezinárodních organizací a orgánů, institucí a jiných subjektů Unie v oblastech působnosti tohoto nařízení. Výkonný ředitel o těchto rozhodnutích informuje správní radu a náležitě je odůvodní.
7. Pokud výkoný ředitel rozhodne, že pozastaví nebo ukončí vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace agenturou, informuje o tomto rozhodnutí ostatní příslušné instituce a jiné subjekty působící v hotspotu uvedeném v dotyčném rozhodnutí.

Článek 47
Hodnocení činností

Výkonný ředitel vyhodnotí výsledky všech operativních činností agentury. Do 60 dnů po ukončení těchto činností předloží správní radě podrobné hodnotící zprávy spolu se zjištěními úředníka pro otázky základních práv. Výkonný ředitel provede komplexní analýzu těchto výsledků s cílem zvýšit kvalitu, soudržnost a účinnost budoucích činností a začlení tuto analýzu do výroční zprávy o činnosti agentury. Výkonný ředitel zajistí, aby agentura při budoucích operativních činnostech zohlednila analýzu těchto výsledků.

ODDÍL 8

ČINNOST AGENTURY V OBLASTI NAVRACENÍ

Článek 48

Navracení

1. Pokud jde o navracení, agentura, aniž by posuzovala věcnou správnost rozhodnutí o navracení, za něž nadále výhradně odpovídají členské státy, a v souladu se základními právy a obecnými zásadami práva Unie a mezinárodního práva, včetně mezinárodní ochrany, dodržování zásady nenavracení a práv dětí:
 - a) poskytuje technickou a operativní pomoc členským státům v oblasti navracení, včetně
 - i) shromažďování informací nezbytných pro vydávání rozhodnutí o navracení, zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí, o jejichž navracení probíhá řízení, a při dalších přednávratových činnostech členských států, jejich činnostech souvisejících s navracením a činnostech po příjezdu a po navracení s cílem vytvořit integrovaný systém řízení navracení mezi příslušnými orgány členských států, jehož se budou účastnit příslušné orgány třetích zemí a další příslušné zúčastněné strany;

- ii) získávání cestovních dokladů, a to i prostřednictvím konzulární spolupráce, aniž by sdělovala informace o skutečnosti, že byla podána žádost o mezinárodní ochranu, nebo jakékoli jiné informace, které nejsou nezbytné pro účely návratu;
 - iii) organizace a koordinace návratových operací a poskytování pomoci v souvislosti s dobrovolnými návraty ve spolupráci s členskými státy;
 - iv) asistovaných dobrovolných návratů z členských států, poskytování pomoci navracejícím se osobám ve fázi před návratem, během návratu a po příjezdu a po návratu, s přihlédnutím k potřebám zranitelných osob;
- b) poskytuje technickou a operativní pomoc členským státům, které jsou vystaveny výzvě v souvislosti se svými systémy navracení;
 - c) po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv vypracuje nezávazný referenční vzor pro vnitrostátní informační systémy řízení případů navracení popisující strukturu těchto systémů a poskytuje technickou a operativní pomoc členským státům při vytváření takových systémů kompatibilních s tímto vzorem;

- d) provozuje a dále rozvíjí platformu pro integrované řízení navracení a komunikační infrastrukturu, jež umožňuje spojení systémů členských států pro řízení navracení s touto platformou za účelem výměny údajů a informací, včetně automatizovaného předávání statistických údajů, a poskytuje technickou a operativní pomoc členským státům při připojování se k této komunikační infrastruktuře;
- e) organizuje, propaguje a koordinuje činnosti, které umožňují výměnu informací a identifikaci a sdílení osvědčených postupů ve věcech navracení mezi členskými státy;
- f) ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují, financuje nebo spolufinancuje operace, zásahy a činnosti uvedené v této kapitole, včetně náhrady nákladů, které vznikly v souvislosti s nezbytnou úpravou vnitrostátních informačních systémů pro řízení případů navracení za účelem zajištění bezpečné komunikace s platformou pro integrované řízení navracení.

2. Technická a operativní pomoc uvedená v odst. 1 písm. b) zahrnuje činnosti, jejichž cílem je pomáhat příslušným vnitrostátním orgánům členských států při provádění řízení o navracení a v jejichž rámci jsou zejména poskytovány:

- a) tlumočnické služby,

- b) praktické informace, včetně analýz těchto informací, a doporučení agentury týkající se třetích zemí návratu relevantní pro provádění tohoto nařízení, ve vhodných případech ve spolupráci s dalšími institucemi a jinými subjekty Unie, zejména EASO;
 - c) poradenství o provádění a řízení řízení o navracení v souladu se směrnicí 2008/115/ES;
 - d) poradenství a pomoc při provádění opatření přijatých členskými státy v souladu se směrnicí 2008/115/ES a mezinárodním právem, jež jsou nezbytná k tomu, aby se zajistilo, že navracené osoby jsou k dispozici pro účely návratu, a aby se zabránilo jejich útěku, a poradenství a pomoc týkající se alternativ k zadržení;
 - e) vybavení, zdroje a odborné znalosti k provádění rozhodnutí o navracení a ke zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí.
3. Cílem agentury je v úzké spolupráci s Komisí a za podpory příslušných zúčastněných stran, včetně Evropské migrační sítě, vytvářet synergie a propojit síť a programy v oblasti navracení financované Unií.

Článek 49

Systémy pro výměnu informací a řízení navracení

1. Agentura v souladu s čl. 48 odst. 1 písm. d) provozuje a dále rozvíjí platformu pro integrované řízení navracení pro zpracovávání informací, včetně osobních údajů, předávaných systémy členských států pro řízení navracení, které agentura potřebuje k poskytování technické a operativní pomoci. Osobní údaje smějí zahrnovat pouze biografické údaje nebo seznamy cestujících. Osobní údaje lze předat pouze tehdy, pokud jsou pro agenturu nezbytné za účelem poskytnutí pomoci při koordinaci nebo organizaci návratových operací do třetích zemí bez ohledu na dopravní prostředek. Tyto osobní údaje smějí být předány platformě pouze tehdy, bylo-li přijato rozhodnutí o zahájení návratové operace, a musí být vymazány, jakmile je operace ukončena.

Biografické údaje smějí být platformě předány pouze v případě, že k nim nemají přístup příslušníci jednotek a týmů podle čl. 17 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 1).

Agentura může platformu rovněž používat k bezpečnému přenosu biometrických nebo biografických údajů včetně všech druhů dokumentů, které lze považovat za prokázání nebo přímý důkaz státní příslušnosti státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahuje rozhodnutí o navrácení, pokud je přenos těchto osobních údajů nezbytný k tomu, aby agentura na žádost členského státu poskytla v jednotlivých případech pomoc při potvrzování totožnosti a státní příslušnosti státních příslušníků třetích zemí. Tyto údaje nesmějí být na platformě uchovávány a musí být vymazány ihned poté, co je potvrzeno jejich přijetí.

2. Agentura vyvíjí, zavádí a provozuje informační systémy a softwarové aplikace umožňující výměnu informací za účelem navrácení v rámci Evropské pohraniční a pobřežní stráže a za účelem výměny osobních údajů.
3. Osobní údaje jsou zpracovávány v souladu s články 86, 87, 88 a 91, podle okolností.

Článek 50

Návratové operace

1. Aniž by posuzovala věcnou správnost rozhodnutí o navrácení, za něž nadále výhradně odpovídají členské státy, poskytuje agentura členským státům technickou a operativní pomoc a zajišťuje koordinaci nebo organizaci návratových operací, mimo jiné pronájmem letadel pro účely těchto operací a organizací návratů pravidelnými lety nebo jinými dopravními prostředky. Agentura může z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu koordinovat nebo organizovat návratové operace.

2. Členské státy poskytují prostřednictvím platformy uvedené v čl. 49 odst. 1 operativní údaje o navrácení nezbytné k posouzení návratových potřeb agenturou a informují ji o svém orientačním plánování, pokud jde o počet navrácených osob a o třetí země návratu v souvislosti s příslušnými vnitrostátními návratovými operacemi a o svých potřebách pomoci či koordinace ze strany agentury. Agentura vypracuje a vede průběžný operační plán s cílem poskytnout žádajícímu členskému státu nezbytnou operativní pomoc a posily, a to i prostřednictvím technického vybavení. Agentura může buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost členského státu začlenit do průběžného operačního plánu data a místa určení návratových operací, která na základě posouzení potřeb považuje za nezbytná. Správní rada na návrh výkonného ředitele rozhodne o způsobu provádění průběžného operačního plánu. Dotčený členský stát potvrdí agentuře, že se na všechny navrácené osoby, na něž se vztahuje návratová operace organizovaná nebo koordinovaná agenturou, vztahuje vykonatelné rozhodnutí o navrácení.

Vyslaní příslušníci jednotek musí před navrácením každé navrácené osoby nahlédnout do Schengenského informačního systému, aby ověřili, zda nebylo rozhodnutí o navrácení vydané ohledně této osoby pozastaveno nebo zda nebyl odložen jeho výkon.

Průběžný operační plán zahrnuje prvky nezbytné pro uskutečnění návratové operace, včetně prvků týkajících se dodržování základních práv, a odkazuje mimo jiné na relevantní kodexy chování a na postupy pro mechanismus sledování, podávání zpráv a podávání stížností.

3. Agentura může členským státům poskytovat technickou a operativní pomoc a může rovněž buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost zúčastněných členských států zajišťovat koordinaci či organizaci návratových operací, pro které dopravní prostředky a osoby pověřené doprovodem navracených osob poskytl třetí země návratu (dále jen „sběrné návratové operace“). Zúčastněné členské státy a agentura zajistí, aby byla během celé návratové operace dodržována základní práva a zásada nenavracení, aby omezující prostředky byly používány přiměřeně a aby byla zaručena důstojnost navracené osoby. Během celé návratové operace až do příjezdu do třetí země návratu je přítomen alespoň jeden zástupce členského státu a jedna osoba pověřená sledováním nuceného navracení z rezervy vytvořené podle článku 51 nebo ze systému zúčastněného členského státu pro sledování.
4. Výkonný ředitel neprodleně vypracuje návratový plán pro sběrné návratové operace. Výkonný ředitel a jakýkoli zúčastněný členský stát se dohodnou na plánu, v němž jsou podrobně popsány organizační a procedurální aspekty sběrné návratové operace, s přihlédnutím k důsledkům těchto operací pro základní práva a k jejich rizikům. Jakákoli změna nebo úprava tohoto plánu vyžaduje dohodu stran uvedených v odstavci 3 a v tomto odstavci.

Návratový plán pro sběrné návratové operace je pro agenturu a pro kterýkoli zúčastněný členský stát závazný. Zahrnuje všechny kroky, které jsou pro provedení sběrných návratových operací nezbytné.

5. Každá návratová operace organizovaná či koordinovaná agenturou je sledována v souladu s čl. 8 odst. 6 směrnice 2008/115/ES. Sledování nucených návratových operací provádí osoba pověřená sledováním nuceného navracení na základě objektivních a transparentních kritérií a zahrnuje celou návratovou operaci od fáze před opuštěním území až po předání navracených osob v třetí zemi návratu. Osoba pověřená sledováním nuceného navracení předloží zprávu o každé nucené návratové operaci výkonnému řediteli, úředníkovi pro otázky základních práv a příslušným vnitrostátním orgánům všech členských států zapojených do dané operace. Výkonný ředitel a příslušné vnitrostátní orgány zajistí v případě nutnosti vhodná následná opatření.
6. Má-li agentura obavy o dodržování základních práv při jakékoli fázi návratové operace, sdělí je zúčastněným členským státům a Komisi.
7. Výkonný ředitel vyhodnotí výsledky návratových operací a každých šest měsíců předá Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a správní radě podrobnou hodnotící zprávu týkající se všech návratových operací za uplynulé pololetí spolu se zjištěními úředníka pro otázky základních práv. Výkonný ředitel provede komplexní srovnávací analýzu těchto výsledků s cílem zvýšit kvalitu, soudržnost a účinnost budoucích návratových operací. Výkonný ředitel začlení tuto analýzu do výroční zprávy o činnosti agentury.

8. Agentura financuje nebo spolufinancuje návratové operace ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují, přičemž upřednostní operace prováděné více než jedním členským státem nebo operace z hotspotů.

Článek 51

Rezerva osob pověřených sledováním nuceného navracení

1. Agentura po řádném zohlednění stanoviska úředníka pro otázky základních práv vytvoří z pracovníků příslušných subjektů členských států rezervu osob pověřených sledováním nuceného navracení, které provádějí činnosti sledování nuceného navracení v souladu s čl. 8 odst. 6 směrnice 2008/115/ES a které byly vyškoleny v souladu s článkem 62 tohoto nařízení.
2. Správní rada na návrh výkonného ředitele určí profil a počet osob pověřených sledováním nuceného navracení, které mají být k dispozici této rezervě. Tentýž postup se použije při všech následných změnách jejich profilu a celkového počtu.

Členské státy odpovídají za přispívání do rezervy jmenováním osob pověřených sledováním nuceného navracení, které odpovídají stanovenému profilu, aniž je dotčena nezávislost těchto osob podle vnitrostátního práva, pokud tak vnitrostátní právo stanoví. Agentura do této rezervy přispívá rovněž osobami pověřenými sledováním základních práv uvedenými v článku 110. Součástí rezervy musí být osoby pověřené sledováním nuceného navracení, které mají zvláštní odborné znalosti v oblasti ochrany dětí.

3. Příspěvek členských států, pokud jde o osoby pověřené sledováním nuceného navracení, pro návratové operace a zásahy pro následující rok se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami poskytnou členské státy na žádost agentury pro účely vyslání osoby pověřené sledováním nuceného navracení, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Tato žádost se podává nejméně 21 pracovních dnů před zamýšleným vysláním, nebo pět pracovních dnů v případě rychlého návratového zásahu.
4. Agentura poskytne osoby pověřené sledováním nuceného navracení na žádost zúčastněným členským státům, aby jménem těchto států sledovaly správné provádění návratových operací a návratových zásahů po celou dobu jejich trvání. Pro veškeré návratové operace zahrnující děti poskytne rovněž osoby pověřené sledováním nuceného navracení, které mají zvláštní odborné znalosti v oblasti ochrany dětí.
5. Osoby pověřené sledováním nuceného navracení podléhají i v průběhu návratové operace nebo návratového zásahu disciplinárním opatřením svého domovského členského státu. Statutární zaměstnanci vyslaní jako osoby pověřené sledováním nuceného navracení podléhají disciplinárním opatřením stanoveným ve služebním a pracovním řádu.

Článek 52
Návratové jednotky

1. Agentura může vysílat návratové jednotky buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost uvedeného členského státu. Agentura může vysílat návratové jednotky během návratových zásahů, v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace nebo podle potřeby s cílem poskytovat další technickou a operativní pomoc v oblasti navracení. V případě potřeby jsou součástí návratových týmů rovněž příslušníci se zvláštními odbornými znalostmi v oblasti ochrany dětí,
2. Na návratové jednotky se obdobně použijí čl. 40 odst. 2 až 5 a články 43, 44 a 45.

Článek 53
Návratové zásahy

1. Pokud členský stát čelí zátěži při plnění povinnosti navracet navracené osoby, poskytne agentura buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost uvedeného členského státu vhodnou technickou a operativní pomoc v podobě návratového zásahu. Tento zásah může spočívat ve vyslání návratových jednotek, které poskytují pomoc při provádění řízení o navracení, do hostitelského členského státu a v organizaci návratových operací z hostitelského členského státu.

Článek 50 se použije rovněž na návratové operace organizované či koordinované agenturou v rámci návratových zásahů.

2. Pokud je členský stát při plnění své povinnosti navracet navracené osoby vystaven zvláštním a nepřiměřeným výzvám, poskytne agentura buď z vlastního podnětu a se souhlasem dotčeného členského státu, nebo na žádost uvedeného členského státu vhodnou technickou a operativní pomoc v podobě rychlého návratového zásahu. Rychlý návratový zásah může spočívat v rychlém vyslání návratových jednotek, které poskytují pomoc při provádění řízení o navrácení, do hostitelského členského státu a v organizaci návratových operací z hostitelského členského státu.
3. V souvislosti s návratovým zásahem vypracuje výkonný ředitel po dohodě s hostitelským členským státem a zúčastněnými členskými státy neprodleně operační plán. Článek 38 se použije obdobně.
4. Výkonný ředitel přijme co nejdříve a v případě uvedeném v odstavci 2 do pěti pracovních dnů rozhodnutí o operačním plánu. Rozhodnutí se neprodleně písemně oznámí dotčeným členským státům a správní radě.
5. Agentura financuje nebo spolufinancuje návratové zásahy ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují.

ODDÍL 9

KAPACITY

Článek 54

Stálý útvar Evropské pohraniční a pobřežní stráže

1. Součástí agentury je stálý útvar Evropské pohraniční a pobřežní stráže s kapacitou vymezenou v příloze I. Tvoří jej tyto čtyři kategorie operativních pracovníků v souladu s ročním režimem disponibility stanoveným v příloze I:
 - a) kategorie 1: statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek v operačních oblastech v souladu s článkem 55, jakož i pracovníci odpovědní za fungování ústřední jednotky ETIAS;
 - b) kategorie 2: pracovníci dlouhodobě dočasně přidělení z členských států do agentury jako součást stálého útvaru v souladu s článkem 56;
 - c) kategorie 3: pracovníci z členských států připravení na poskytnutí do agentury pro krátkodobé vyslání jako součást stálého útvaru v souladu s článkem 57 a

d) kategorie 4: rezerva pro rychlé nasazení, kterou tvoří pracovníci z členských států připravení na vyslání podle článku 58 za účelem provedení zásahů rychlé reakce na hranicích v souladu s článkem 39.

2. Agentura vysílá příslušníky stálého útvaru jako příslušníky jednotek pro správu hranic, podpůrných týmů pro řízení migrace a návratových jednotek při společných operacích, zásazích rychlé reakce na hranicích či návratových zásazích nebo jakýchkoli dalších relevantních operativních činnostech v členských státech nebo ve třetích zemích. Tyto činnosti lze vykonávat pouze s povolením dotčeného členského státu nebo dotčené třetí země. Skutečný počet pracovníků vyslaných ze stálého útvaru závisí na operativních potřebách.

Vyslání stálého útvaru by mělo doplňovat úsilí vynakládané členskými státy.

3. Při poskytování podpory členským státům mají příslušníci stálého útvaru vyslaní jako příslušníci jednotek možnost provádět úkoly spojené s ochranou hranic nebo navracením, včetně úkolů vyžadujících výkonné pravomoci stanovených v příslušném vnitrostátním právu nebo, v případě statutárních zaměstnanců, úkolů vyžadujících výkonné pravomoci v souladu s čl. 55 odst. 7.

Příslušníci stálého útvaru musí splňovat požadavky na odborné školení a profesionalitu stanovené v čl. 16 odst. 1 třetím pododstavci nařízení (EU) 2016/399 či v dalších příslušných nástrojích.

4. Na návrh výkonného ředitele s přihlédnutím k analýze rizik provedené agenturou, výsledkům hodnocení zranitelnosti a cyklu víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic a na základě počtů a profilů pracovníků, které má agentura k dispozici prostřednictvím svých statutárních zaměstnanců a probíhajících dočasných přidělení, přijme správní rada do 31. března každého roku rozhodnutí:
- a) vymezující profily a požadavky týkající se operativních pracovníků stálého útvaru;
 - b) o počtu pracovníků pro každý konkrétní profil v kategoriích 1, 2 a 3 pro účely sestavení jednotek v následujícím roce na základě očekávaných operativních potřeb pro následující rok;
 - c) blíže určující příspěvky uvedené v přílohách II a III stanovením konkrétních počtů a profilů pracovníků z každého členského státu, kteří mají být dočasně přiděleni do agentury v souladu s článkem 56 a jmenování v souladu s článkem 57 v následujícím roce;
 - d) blíže určující příspěvky uvedené v příloze IV stanovením konkrétních počtů a profilů pracovníků z každého členského státu v rezervě pro rychlé nasazení, kteří mají být v následujícím roce poskytnuti v případě zásahů rychlé reakce na hranicích podle článků 39 a 58, a
 - e) stanovující orientační víceleté plánování profilů pro následující roky za účelem usnadnění dlouhodobého plánování příspěvků členských států a náboru statutárních zaměstnanců.

5. Personál pro obsluhu technického vybavení poskytnutého v souladu s článkem 64 se započítává do příspěvků, které členské státy poskytují pro krátkodobá vyslání podle článku 57 pro následující rok. Aby mohla správní rada připravit příslušné rozhodnutí uvedené v odstavci 4 tohoto článku, informuje dotčený členský stát do konce ledna každého roku agenturu o záměru vyslat technické vybavení a odpovídající obslužný personál.
6. Pro účely článku 73 agentura vyvine a zajistí struktury velení a kontroly pro účinné vyslání stálého útvaru na území třetích zemí.
7. Agentura může přijmout dostatečný počet statutárních zaměstnanců, který může činit až 4 % celkového počtu stálého útvaru, stanoveného v příloze I pro podpůrné nebo monitorovací funkce pro zřízení stálého útvaru, pro plánování a řízení jeho operací a pro pořizování vlastního vybavení agentury.
8. Zaměstnanci uvedení v odstavci 7 a pracovníci odpovědní za fungování ústřední jednotky ETIAS sice nejsou vysíláni jako příslušníci jednotek, jsou však pro účely přílohy I započítáváni jako pracovníci kategorie 1.

Článek 55

Statutární zaměstnanci ve stálém útvaru

1. Agentura přispívá do stálého útvaru svými statutárními zaměstnanci (kategorie 1), kteří jsou vysláni do operačních oblastí jako příslušníci jednotek s úkoly a pravomocemi stanovenými v článku 82, včetně úkolu obsluhovat vlastní vybavení agentury.
2. Agentura zajistí, aby byli při náboru vybráni pouze uchazeči, kteří prokazují vysokou úroveň profesionality, vyznávají vysoké etické hodnoty a mají vhodné jazykové znalosti.
3. V souladu s čl. 62 odst. 2 podstoupí statutární zaměstnanci, kteří mají být vysláni jako příslušníci jednotek, po svém náboru potřebnou odbornou přípravu v oblasti ochrany hranic nebo navracení, včetně přípravy zaměřené na základní práva, relevantní pro profily pracovníků, o kterých rozhodla správní rada v souladu s čl. 54 odst. 4, přičemž se vezmou v potaz jejich dříve získaná kvalifikace a odborná praxe v relevantních oblastech.

Odborná příprava uvedená v prvním pododstavci probíhá v rámci speciálních programů odborné přípravy vytvořených agenturou a na základě dohod s vybranými členskými státy v jejich specializovaných školících a vzdělávacích institucích, včetně partnerských akademií agentury v členských státech. Pro každého zaměstnance se po náboru navrhne adekvátní plán odborné přípravy zajišťující, aby byl vždy profesně kvalifikován pro plnění úkolů spojených s ochranou hranic nebo navracením. Plány odborné přípravy se pravidelně aktualizují. Náklady na odbornou přípravu hradí v plné výši agentura.

Plnou odbornou přípravu v oblasti ochrany hranic nebo navracení nemusí absolvovat statutární zaměstnanci působící jako technický personál k obsluze vlastního vybavení agentury.

4. Agentura zajistí, aby její statutární zaměstnanci po celou dobu svého zaměstnání plnili své povinnosti jako příslušníci jednotek v souladu s nejvyššími standardy a v plném souladu se základními právy.
5. Správní rada na návrh výkonného ředitele:
 - a) zavede vhodný mechanismus dohledu, jehož pomocí bude možné sledovat uplatňování ustanovení o použití síly statutárními zaměstnanci, včetně pravidel pro podávání zpráv o použití síly v rámci vyslání a souvisejících zvláštních opatření, například disciplinárních;

- b) stanoví pravidla, podle nichž může výkonný ředitel povolit statutárním zaměstnancům nosit a používat zbraně v souladu s článkem 82 a přílohou V, včetně pravidel o povinné spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány, zejména orgány členského státu, jehož jsou státními příslušníky, členského státu pobytu a členského státu úvodní odborné přípravy; tato pravidla rovněž stanoví, jak výkonný ředitel zajistí, aby statutární zaměstnanci i nadále plnili podmínky pro vydávání těchto povolení, zejména pokud jde o zacházení se zbraní, včetně provádění pravidelných cvičných střelb;
- c) stanoví zvláštní pravidla, aby usnadnila skladování zbraní, střeliva a dalšího vybavení v zabezpečených zařízeních a jejich přepravu do operačních oblastí.

Komise vydá v souladu s čl. 110 odst. 2 služebního řádu stanovisko o souladu pravidel uvedených v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce se služebním a pracovním řádem. Návrh výkonného ředitele na tato pravidla se konzultuje s úředníkem pro otázky základních práv.

- 6. Pracovníci agentury, kteří nemají kvalifikaci pro plnění úkolů spojených s ochranou hranic nebo navracením, se vysílají pouze během společných operací za účelem koordinace, sledování situace v oblasti základních práv a plnění jiných souvisejících úkolů. Nejsou součástí jednotek.

5. Statutární zaměstnanci agentury, kteří mají být vysláni jako příslušníci jednotek, musí být schopni vykonávat v souladu s článkem 82 následující úkoly vyžadující výkonné pravomoci v souladu se svými profily a příslušnou odbornou přípravou:
- a) ověřování totožnosti a státní příslušnosti osob, včetně nahlížení do příslušných unijních a vnitrostátních databází;
 - b) povolování vstupu, pokud jsou splněny podmínky vstupu stanovené v článku 6 nařízení (EU) 2016/399;
 - c) odepření vstupu v souladu s článkem 14 nařízení (EU) 2016/399;
 - d) opatřování cestovních dokladů otiskem razítka v souladu s článkem 11 nařízení (EU) 2016/399;
 - e) udělování nebo zamítání víz na hranicích v souladu s článkem 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹ a vkládání příslušných údajů do Vízového informačního systému;
 - f) ostraha hranic včetně hlídkování mezi hraničními přechody s cílem zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně, včetně zadržení nebo zajištění;

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

- g) evidence otisků prstů osob zadržených v souvislosti s neoprávněným překročením vnější hranice v systému Eurodac v souladu s kapitolou III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013¹;
- h) navázání kontaktu se třetími zeměmi za účelem zjištění totožnosti navracených osob a získání cestovních dokladů pro ně;
- i) poskytování doprovodu státním příslušníkům třetích zemí, o jejichž nuceném návratu probíhá řízení.

Článek 56

Účast členských států ve stálém útvaru prostřednictvím dlouhodobého dočasného přidělení

1. Členské státy přispívají do stálého útvaru tím, že do agentury dočasně přidělují operativní pracovníky jako příslušníky jednotek (kategorie 2). Doba trvání jednotlivých dočasných přidělení je 24 měsíců. Se souhlasem domovského členského státu a agentury mohou být jednotlivá dočasná přidělení jednou prodloužena o dalších 12 nebo 24 měsíců. Aby se usnadnila realizace systému finanční podpory uvedeného v článku 61, začínají dočasná přidělení zpravidla na začátku kalendářního roku.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 603/2013 ze dne 26. června 2013 o zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů za účelem účinného uplatňování nařízení (EU) č. 604/2013 kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, a pro podávání žádostí orgánů pro vymáhání práva členských států a Europolu o porovnání údajů s údaji systému Eurodac pro účely vymáhání práva a o změně nařízení (EU) č. 1077/2011, kterým se zřizuje Evropská agentura pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 1).

2. Každý členský stát odpovídá za průběžné přispívání operativních pracovníků jako dočasně přidělených příslušníků jednotek v souladu s přílohou II. Náklady vzniklé pracovníkům vyslaným podle tohoto článku se hradí v souladu s pravidly přijatými podle čl. 95 odst. 6.
3. Operativní pracovníci dočasně přidělení do agentury mají úkoly a pravomoci příslušníků jednotek v souladu s článkem 82. Členský stát, který dočasně přidělil tyto operativní pracovníky, se považuje za jejich domovský členský stát. Během dočasného přidělení rozhoduje o místech a době trvání vyslání dočasně přidělených příslušníků jednotek výkonný ředitel v souladu s operativními potřebami. Agentura zajistí průběžnou odbornou přípravu operativních pracovníků po dobu jejich dočasného přidělení.
4. Do 30. června každého roku uvede každý členský stát uchazeče o dočasné přidělení z řad svých operativních pracovníků v souladu s konkrétními počty a profily pracovníků, o nichž pro následující rok rozhodla správní rada podle čl. 54 odst. 4. Agentura ověří, zda operativní pracovníci navržení členskými státy odpovídají stanoveným profilům a mají potřebné jazykové znalosti. Do 15. září každého roku agentura navržené uchazeče buď schválí, nebo je v případě nesouladu s požadovanými profily, nedostatečných jazykových znalostí, nesprávného jednání nebo porušení platných předpisů během předchozích vyslání odmítne a požádá daný členský stát, aby navrhl jiné uchazeče o dočasné přidělení.

5. Pokud z důvodu vyšší moci nemůže být jednotlivý operativní pracovník dočasně přidělen nebo není schopen ve svém dočasném přidělení pokračovat, zajistí dotčený členský stát, aby byl nahrazen jiným operativním pracovníkem s požadovaným profilem.

Článek 57

Účast členských států ve stálém útvaru prostřednictvím krátkodobých vyslání

1. Vedle dočasných přidělení podle článku 56 přispívají členské státy do stálého útvaru tím, že do 30. června každého roku zařadí příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky na předběžný vnitrostátní seznam operativních pracovníků, kteří jsou k dispozici pro krátkodobá vyslání (kategorie 3), v souladu s příspěvky uvedenými v příloze III a v souladu s konkrétními počty a profily pracovníků, o nichž pro následující rok rozhodla správní rada podle čl. 54 odst. 4. Vnitrostátní předběžné seznamy jmenovaných operativních pracovníků se předají agentuře. Konečnou podobu každoročního seznamu je nutné agentuře potvrdit po uzavření každoročních dvoustranných jednání do 1. prosince daného roku.

2. Každý členský stát zajistí, aby jmenovaní operativní pracovníci byli na vyžádání agentury k dispozici v souladu s opatřeními stanovenými v tomto článku. Každý pracovník je k dispozici na dobu až čtyř měsíců v daném kalendářním roce. Členské státy však mohou rozhodnout o vyslání konkrétního pracovníka na dobu delší čtyř měsíců. V případě pracovníků s potřebnými dovednostmi se toto prodloužení započítá jako zvláštní příspěvek tohoto členského státu k témuž profilu nebo jinému požadovanému profilu. Náklady vzniklé pracovníkům vyslaným podle tohoto článku se hradí v souladu s pravidly přijatými podle čl. 45 odst. 2.
3. Operativní pracovníci vyslaní podle tohoto článku mají úkoly a pravomoci příslušníků jednotek v souladu s článkem 82.
4. Agentura může ověřit, zda operativní pracovníci jmenovaní členskými státy pro účely krátkodobých vyslání odpovídají stanoveným profilům a mají potřebné jazykové znalosti. Agentura odmítne jmenovaného operativního pracovníka v případě nedostatečných jazykových znalostí, nesprávného jednání nebo porušení platných předpisů během předchozích vyslání. Agentura odmítne jmenovaného operativního pracovníka rovněž v případě nesouladu s požadovanými profily, ledaže tento pracovník odpovídá jinému profilu přidělenému tomuto členskému státu. V případě odmítnutí pracovníka agenturou zajistí dotčený členský stát, aby byl tento pracovník nahrazen jiným operativním pracovníkem s požadovaným profilem.

5. Do 31. července každého roku agentura požádá, aby členské státy přispěly konkrétními jednotlivými operativními pracovníky vysílanými jako součást společné operace pro následující rok v požadovaném počtu a s požadovanými profily. o dobách trvání jednotlivého vyslání se rozhodne v každoročních dvoustranných jednáních a dohodách mezi agenturou a členskými státy.
6. Na základě každoročních dvoustranných jednání dají členské státy k dispozici operativní pracovníky z vnitrostátních seznamů uvedených v odstavci 1 pro účely konkrétních vyslání v počtech a profilech vymezených v žádosti agentury.
7. Pokud z důvodu vyšší moci nemůže být jednotlivý operativní pracovník vyslán v souladu s dohodami, zajistí dotčený členský stát, aby byl tento pracovník nahrazen jiným operativním pracovníkem ze seznamu s požadovaným profilem.

8. V případě zvýšené potřeby posílení probíhající společné operace nebo potřeby zahájit zásah rychlé reakce na hranicích nebo novou společnou operaci nespecifikovanou v příslušném ročním pracovním programu ani v odpovídajícím výsledku každoročních dvoustranných jednání se vyslání uskuteční v mezích stanovených v příloze III. Výkonný ředitel neprodleně uvědomí členské státy o dalších potřebách tím, že uvede případné počty a profily operativních pracovníků, které má každý členský stát poskytnout. Jakmile pozměněný operační plán nebo případný nový operační plán odsouhlasí výkonný ředitel a hostitelský členský stát, výkonný ředitel podá formální žádost o daný počet a profily operativních pracovníků. Příslušníci jednotek jsou vysláni z každého členského státu do 20 pracovních dnů od uvedené formální žádosti, aniž je dotčen článek 39.
9. Jestliže analýza rizik nebo jakékoli jiné dostupné hodnocení zranitelnosti ukáží, že určitý členský stát čelí situaci, která by zásadním způsobem ovlivňovala plnění jeho vnitrostátních úkolů, přispěje tento členský stát operativními pracovníky v souladu se žádostmi uvedenými v odstavci 5 nebo 8 tohoto článku. Tyto příspěvky však nesmějí v souhrnu přesáhnout polovinu jeho příspěvku na příslušný rok stanoveného v příloze III. Pokud se členský stát odvolá na výjimečnou situaci, poskytne agentuře podrobné písemné odůvodnění a informace o situaci, jejichž obsah se zahrne do zprávy uvedené v článku 65.

10. Doba vyslání na konkrétní operaci určí domovský členský stát, avšak v žádném případě není kratší než 30 dnů, ledaže operace, jejíž součástí vyslání je, trvá méně než 30 dnů.
11. Technický personál započítávaný do příspěvku členských států v souladu s čl. 54 odst. 5 je vyslán pouze v souladu s dohodami o odpovídajících položkách technického vybavení, které byly uzavřeny na každoročních dvoustranných jednáních, uvedenými v čl. 64 odst. 9.

Odchylně od odstavce 1 tohoto článku uvádějí členské státy na svých seznamech pro daný rok technický personál uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce až po skončení každoročních dvoustranných jednání. V případě jakýchkoli změn týkajících se technického personálu, k nimž by došlo v daném roce, mohou příslušné každoroční seznamy upravit. Tyto změny oznámí agentuře.

Ověřování uvedené v odstavci 4 tohoto článku se netýká způsobilosti obsluhovat technické vybavení.

Členové technického personálu, kteří mají provádět výlučně technické úkoly, se ve vnitrostátních seznamech na daný rok uvádějí pouze podle funkcí.

Doba trvání vyslání technického personálu se stanoví v souladu s článkem 64.

Článek 58

Účast členských států ve stálém útvaru prostřednictvím rezervy pro rychlé nasazení

1. Členské státy přispívají do stálého útvaru operativními pracovníky prostřednictvím rezervy pro rychlé nasazení (kategorie 4), která se aktivuje za účelem provedení zásahu rychlé reakce na hranicích v souladu s čl. 37 odst. 2 a článkem 39, za předpokladu, že v souvislosti s tímto zásahem rychlé reakce na hranicích již byli v plném počtu vysláni pracovníci kategorií 1, 2 a 3.
2. Každý členský stát odpovídá za zajištění toho, aby byli na žádost agentury v mezích stanovených v příloze IV a v souladu s opatřeními stanovenými v tomto článku k dispozici operativní pracovníci v počtu a s profily, o nichž pro následující rok rozhodla správní rada podle čl. 54 odst. 4. Každý operativní pracovník musí být k dispozici na dobu až čtyř měsíců v daném kalendářním roce.
3. Konkrétní vyslání v rámci zásahů rychlé reakce na hranicích z rezervy pro rychlé nasazení se uskutečňují v souladu s čl. 39 odst. 11 a 13.

Článek 59

Přezkum stálého útvaru

1. Do 31. prosince 2023 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zejména na základě zpráv uvedených v čl. 62 odst. 10 a v článku 65, přezkum celkové početnosti a složení stálého útvaru, včetně rozsahu příspěvků jednotlivých členských států do něj, jakož i odborných znalostí a profesionality stálého útvaru a odborné přípravy, které se mu dostává. Přezkum rovněž prověří, zda je nutné zachovat rezervu pro rychlé nasazení coby součást stálého útvaru.

Přezkum popíše a zohlední stávající i potenciální operativní potřeby stálého útvaru zahrnujícího kapacitu pro zajištění rychlé reakce, významné okolnosti mající dopad na kapacitu členských států přispívat do stálého útvaru a vývoj situace týkající se statutárních zaměstnanců, pokud jde o příspěvky agentury do stálého útvaru.

2. Do 29. února 2024 Komise v případě potřeby předloží vhodné návrhy na změnu příloh I, II, III a IV. Pokud Komise žádný návrh nepředloží, odůvodní to.

Článek 60

Pobočky

1. Pokud s tím hostitelský členský stát souhlasí nebo pokud je tato možnost výslovně zahrnuta do dohody o postavení jednotek uzavřené s hostitelskou třetí zemí, může agentura na území uvedeného členského státu nebo třetí země zřídit pobočky, aby usnadnila a zlepšila koordinaci operativních činností, včetně v oblasti navracení, které agentura organizuje v uvedeném členském státě, v sousedním regionu nebo v uvedené třetí zemi a aby zajistila účinné řízení svých lidských a technických zdrojů. Pobočky se zřizují na základě operativních potřeb na dobu, kterou agentura potřebuje k provedení významných operativních činností v uvedeném konkrétním členském státě, v sousedním regionu či v dotčené třetí zemi. Doba působení pobočky může být v případě potřeby prodloužena.

Před zřízením pobočky musí být náležitě vyhodnoceny a vyčísleny všechny rozpočtové důsledky a příslušné částky musí být předem zahrnuty do rozpočtu.
2. Agentura a hostitelský členský stát nebo hostitelská třetí země, v nichž je pobočka zřízena, přijmou nezbytná opatření, aby byly vytvořeny co nejlepší podmínky potřebné pro plnění úkolů přidělených pobočce. Místo výkonu zaměstnání pro pracovníky působící v pobočkách se stanoví podle čl. 95 odst. 2.

3. Pobočky v příslušném případě:

- a) poskytují operativní a logistickou podporu a zajišťují koordinaci činností agentury v dotčených operačních oblastech;
- b) poskytují operativní podporu členskému státu nebo třetí zemi v dotčených operačních oblastech;
- c) monitorují činnosti jednotek a pravidelně podávají zprávu do ústředí agentury;
- d) spolupracují s hostitelským členským státem nebo hostitelskou třetí zemí ve všech záležitostech týkajících se praktického provádění operativních činností organizovaných agenturou v uvedeném členském státě nebo třetí zemi, včetně jakýchkoli dalších záležitostí, které se v průběhu těchto činností případně vyskytnou;
- e) podporují koordinátora uvedeného v článku 44 při jeho spolupráci se zúčastněnými členskými státy ve všech záležitostech spojených s jejich příspěvkem na operativní činnosti organizované agenturou a v případě potřeby udržují styk s jejím ústředím;
- f) podporují koordinátora a osoby pověřené sledováním základních práv dohlízející na operativní činnost při usnadňování, v případě potřeby, koordinace a komunikace mezi jednotkami agentury a příslušnými orgány hostitelského členského státu nebo hostitelské třetí země a jakýchkoli dalších relevantních úkolů;

- g) organizují logistickou podporu související s vysíláním příslušníků jednotek a nasazením a použitím technického vybavení;
 - h) poskytují veškerou další logistickou podporu týkající se operační oblasti v působnosti dané pobočky s cílem usnadnit hladký průběh operativních činností organizovaných agenturou;
 - i) podporují styčného úředníka agentury, aniž jsou dotčeny jeho úkoly a funkce uvedené v článku 31, při identifikaci jakýchkoli současných nebo budoucích výzev pro správu hranic oblasti v působnosti dané pobočky pro provádění *acquis* v oblasti navracení a pravidelně podávají zprávy do ústředí agentury;
 - j) zajišťují účinnou správu vlastního vybavení agentury v oblastech, na něž se vztahují její činnosti, včetně případné registrace a dlouhodobé údržby tohoto vybavení a jakékoli potřebné logistické podpory.
4. Každou pobočku řídí zástupce agentury, kterého výkonný ředitel jmenuje vedoucím pobočky. Vedoucí pobočky dohlíží na její celkovou činnost a funguje jako její jednotné kontaktní místo s ústředím agentury.

5. Správní rada na návrh výkonného ředitele rozhoduje o zřízení, složení, době trvání a podle potřeby o možném prodloužení doby fungování pobočky s přihlédnutím ke stanovisku Komise a souhlasu hostitelského členského státu nebo hostitelské třetí země.
6. Hostitelský členský stát pomůže agentuře zajistit operativní kapacitu.
7. Výkonný ředitel podává správní radě každé čtvrtletí o činnostech poboček zprávu. Činnosti poboček se popíše ve zvláštním oddíle výroční zprávy o činnosti.

Článek 61

Finanční podpora pro rozvoj stálého útvaru

1. Členské státy mají nárok obdržet každoročně finanční prostředky ve formě financování, které není spojeno s náklady, na podporu rozvoje lidských zdrojů pro zajištění svých příspěvků do stálého útvaru stanovených v přílohách II, III a IV, v souladu s čl. 125 odst. 1 písm. a) nařízení (EU, Euratom) 2018/1046. Toto financování se poskytne po skončení dotčeného roku a při splnění podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku. Je založeno na referenční částce stanovené v odstavci 2 tohoto článku a činí, je-li to relevantní:
 - a) 100 % referenční částky vynásobené počtem operativních pracovníků uvedených pro rok N+2 pro účely dočasného přidělení v souladu s přílohou II;
 - b) 37 % referenční částky vynásobené počtem operativních pracovníků skutečně vyslaných v souladu s článkem 57 v rozsahu stanoveném přílohou III nebo v souladu s článkem 58 v rozsahu stanoveném přílohou IV;
 - c) 50 % referenční částky vynásobené počtem operativních pracovníků přijatých agenturou jako statutární zaměstnanci; tato jednorázová platba se uplatní v případě pracovníků odcházejících ze státní služby, kteří nebyli v době zaměstnání agenturou v aktivním služebním poměru déle než 15 let.

2. Referenční částka je ekvivalentem ročního základního platu smluvního zaměstnance funkční skupiny III platové třídy 8 stupně 1 stanoveného v souladu s článkem 93 pracovního řádu a podléhá oprávněnému koeficientu použitelnému v dotčeném členském státě.
3. Roční úhrada částky uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku se provede pouze za předpokladu, že členské státy v dotčeném období odpovídajícím způsobem zvýší celkový počet příslušníků své vnitrostátní pohraniční stráže prostřednictvím náboru nových pracovníků. Relevantní informace pro účely vykazování se poskytnou agentuře při každoročních dvoustranných jednáních a ověří se hodnocením zranitelnosti v následujícím roce. Roční úhrada částky uvedené v odst. 1 písm. b) tohoto článku se provede v plné výši úměrně počtu pracovníků skutečně vyslaných na nepřetržitou či přetržitou dobu čtyř měsíců v souladu s článkem 57 v rozsahu stanoveném přílohou III a článkem 58 v rámci limitu stanoveného přílohou IV. V případě skutečně vyslaných pracovníků uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku se úhrada vypočítá poměrným dílem na základě referenčního období čtyř měsíců.

Na základě konkrétní a odůvodněné žádosti podané přispívajícím členským státem provede agentura zálohovou platbu spojenou s ročními úhradami částek uvedených v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku v souladu s prováděcím aktem uvedeným v odstavci 4 tohoto článku.

4. Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví podrobná pravidla pro roční úhradu a monitorování příslušných podmínek stanovených v odstavci 3 tohoto článku. Tato pravidla stanoví způsob provedení zálohové platby po splnění podmínek stanovených v odstavci 3 tohoto článku, jakož i způsob výpočtů poměrným dílem, a to i v případech, kdy by vyslání technického personálu výjimečně přesáhlo maximální příspěvky členských států stanovené v příloze III. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 122 odst. 2.
5. Při provádění finanční podpory podle tohoto článku zajistí agentura a členské státy dodržování zásady spolufinancování a zásady zamezení dvojímu financování.

Článek 62
Odborná příprava

1. Agentura s přihlédnutím k plánu kapacit uvedenému v čl. 9 odst. 4, je-li k dispozici, a ve spolupráci s vhodnými subjekty členských států, které poskytují odbornou přípravu, a případně i s EASO, FRA, Agenturou Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a Agenturou Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) vypracuje konkrétní nástroje odborné přípravy, včetně zvláštní odborné přípravy v oblasti ochrany dětí a jiných osob ve zranitelném postavení. Obsah odborné přípravy zohlední významné výsledky výzkumu a osvědčené postupy. Příslušníkům pohraniční stráže, specialistům na navracení, osobám pověřeným doprovodem navracených osob a dalším příslušným pracovníkům, kteří jsou příslušníky stálého útvaru, jakož i osobám pověřeným sledováním nuceného navracení a osobám pověřeným sledováním základních práv, agentura poskytne specializovanou odbornou přípravu týkající se jejich úkolů a pravomocí. Agentura provádí pravidelný výcvik těchto příslušníků pohraniční stráže a dalších příslušníků jednotek podle plánu specializované odborné přípravy uvedeného v ročním pracovním programu agentury.

2. Agentura zajistí, aby vedle odborné přípravy uvedené v čl. 55 odst. 3 všichni statutární zaměstnanci, kteří mají být vysláni jako příslušníci jednotek, absolvovali ještě před svým prvním vysláním do operativních činností organizovaných agenturou i náležitou odbornou přípravu v oblasti relevantního práva Unie a mezinárodního práva, včetně základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně, pokynů pro identifikaci osob, které žádají o ochranu, a jejich nasměrování k příslušnému řízení, pokynů pro řešení zvláštních potřeb dětí včetně nezletilých osob bez doprovodu, obětí obchodování s lidmi, osob vyžadujících neodkladnou lékařskou pomoc a dalších zvláště zranitelných osob, a v případě, že se počítá s jejich účastí na operacích na moři, i odbornou přípravu v oblasti pátrání a záchrany.

Tato odborná příprava se týká také použití síly v souladu s přílohou V.

3. Pro účely odstavce 2 agentura na základě dohod s vybranými členskými státy zavádí nezbytné programy odborné přípravy ve specializovaných školicích a vzdělávacích institucích těchto členských států, včetně partnerských akademií agentury v členských státech. Agentura zajistí, aby se odborná příprava řídila společnými hlavními osnovami, byla harmonizovaná a podporovala vzájemné porozumění a společnou kulturu na základě hodnot zakotvených ve Smlouvách. Agentura hradí náklady na odbornou přípravu v plné výši.

Agentura může se souhlasem správní rady zřídit vzdělávací středisko agentury s cílem dále usnadnit začleňování společné evropské kultury do poskytované odborné přípravy.

4. Agentura podnikne nezbytné kroky pro zajištění toho, aby všichni pracovníci členských států, kteří jsou součástí jednotek stálého útvaru, absolvovali ještě před svou účastí na operativních činnostech organizovaných agenturou odbornou přípravu uvedenou v odst. 2 prvním pododstavci.
5. Agentura podnikne nezbytné kroky, aby zajistila odbornou přípravu pracovníků podílejících se na úkolech spojených s navracením, kteří jsou přiděleni do stálého útvaru nebo do rezervy uvedené v článku 51. Agentura zajistí, aby statutární zaměstnanci a všichni pracovníci, kteří se podílejí na návratových operacích nebo návratových zásazích, absolvovali ještě před svou účastí na operativních činnostech organizovaných agenturou odbornou přípravu v oblasti relevantního práva Unie a mezinárodního práva, včetně základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně a předávání zranitelných osob.
6. Agentura vypracuje a dále rozvíjí společné hlavní osnovy pro odbornou přípravu pohraniční stráže a poskytuje odbornou přípravu na evropské úrovni pro školitele vnitrostátní pohraniční stráže členských států, včetně odborné přípravy týkající se základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně a příslušného námořního práva, a společné osnovy pro odbornou přípravu pracovníků, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením. Společné hlavní osnovy si kladou za cíl prosazování nejvyšších standardů a osvědčených postupů při provádění práva Unie týkajícího se správy hranic a navracení. Agentura vypracuje společné hlavní osnovy po konzultaci s poradním fórem uvedeným v článku 108 (dále jen „poradní fórum“) a úředníkem pro otázky základních práv. Členské státy začlení společné hlavní osnovy do odborné přípravy poskytované příslušníkům své vnitrostátní pohraniční stráže a pracovníkům, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením.

7. Agentura rovněž nabízí doplňkové kurzy odborné přípravy a semináře o tématech, která se týkají ochrany vnějších hranic a navracení státních příslušníků třetích zemí, pro státní zaměstnance členských států a případně třetích zemí.
8. Agentura může organizovat odbornou přípravu ve spolupráci s členskými státy a třetími zeměmi na jejich území.
9. Agentura zavede výměnný program, jenž umožní příslušníkům pohraniční stráže, kteří jsou zapojeni do jejích jednotek, a pracovníkům, kteří jsou zapojeni do jednotek pro návratové zásahy, získat znalosti či konkrétní praktické poznatky na základě zkušeností a osvědčených postupů nabytých v zahraničí při práci s příslušníky pohraniční stráže a pracovníky, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením, v jiném než jejich vlastním členském státě.
10. Agentura vytvoří a dále rozpracuje vnitřní mechanismus kontroly kvality, aby zajistila vysokou úroveň odborné přípravy, odborných znalostí a profesionality pro statutární zaměstnance, zejména pro ty, kteří se podílejí na operativních činnostech agentury. Na základě provádění mechanismu kontroly kvality agentura připraví výroční hodnotící zprávu jako přílohu k výroční zprávě o činnosti.

Článek 63

Nabývání či nájem technického vybavení

1. Agentura může v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují, sama nebo společně s členským státem nabývat nebo si najímat technické vybavení, jež má být nasazeno během společných operací, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce na hranicích, činností v oblasti navracení, včetně návratových operací a návratových zásahů, v rámci vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace nebo v rámci projektů technické pomoci.
2. Správní rada na návrh výkonného ředitele přijme ucelenou víceletou strategii způsobu rozvoje vlastních technických kapacit agentury s přihlédnutím k cyklu víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic, včetně plánu kapacit uvedeného v čl. 9 odst. 8, je-li k dispozici, a rozpočtových zdrojů vyčleněných pro tento účel ve víceletém finančním rámci. V zájmu zajištění souladu s platným právním, finančním a politickým rámcem předloží výkonný ředitel tento návrh pouze po obdržení kladného stanoviska Komise.

K víceleté strategii se připojí podrobný prováděcí plán s uvedením harmonogramu nabývání či nájmu, plánování zadávání zakázek a zmírňování rizik. Pokud se při přijímání strategie a plánu správní rada rozhodne odchýlit se od stanoviska Komise, své rozhodnutí Komisi odůvodní. Po přijetí víceleté strategie se prováděcí plán stane součástí víceleté programové složky jednotného programového dokumentu uvedeného v čl. 100 odst. 2 písm. k).

3. Agentura může nabývat technické vybavení rozhodnutím výkonného ředitele po konzultaci se správní radou v souladu s platnými pravidly pro zadávání zakázek. Před nabytím nebo nájmem jakéhokoli vybavení, jež pro agenturu obnáší značné náklady, se provede důkladná analýza potřeb, nákladů a přínosů. Každý výdaj týkající se tohoto nabytí nebo nájmu musí být stanoven v rozpočtu agentury přijatém správní radou.
4. Nabývá-li nebo najímá-li si agentura důležité technické vybavení, jako jsou letadla, servisní vozidla či plavidla, platí tyto podmínky:
 - a) v případě jeho nabytí agenturou nebo spoluvlastnictví se agentura dohodne s jedním členským státem, že tento členský stát zajistí registraci tohoto vybavení jako vybavení ve vládních službách v souladu s platným právem tohoto členského státu, včetně výsad a imunit vztahujících se na toto technické vybavení v souladu s mezinárodním právem;
 - b) v případě nájmu musí být vybavení registrováno v některém členském státě.

5. Na základě vzorové dohody vypracované agenturou a schválené správní radou se členský stát, v němž je vybavení registrováno, a agentura dohodnou na podmínkách zajišťujících provozuschopnost vybavení. V případě majetku ve spoluvlastnictví musí podmínky rovněž stanovit období, kdy je majetek k dispozici výhradně agentuře, a upravit jeho využívání včetně zvláštních ustanovení o jeho rychlém nasazení během zásahů rychlé reakce na hranicích a jeho financování.
6. Nemá-li agentura požadované kvalifikované statutární zaměstnance, členský stát, v němž je technické vybavení registrováno, nebo dodavatel technického vybavení poskytnou potřebné odborníky a technický personál pro jeho právně podloženou a bezpečnou obsluhu, a to v souladu se vzorovou dohodou uvedenou v odstavci 5 tohoto článku a plánovanou na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod uvedených v čl. 64 odst. 9. V takovém případě se technické vybavení ve výhradním vlastnictví agentury dá agentuře k dispozici na její žádost a členský stát, v němž je vybavení registrováno, se nesmí odvolat na výjimečnou situaci uvedenou v čl. 64 odst. 9.

Pokud agentura požádá některý členský stát o poskytnutí technického vybavení a pracovníků, zohlední konkrétní operativní problémy, jimž tento členský stát v okamžiku podání žádosti čelí.

Článek 64

Rezerva technického vybavení

1. Agentura zřizuje a vede centralizované záznamy o vybavení v rezervě technického vybavení složené z vybavení ve vlastnictví buď členských států, nebo agentury a vybavení ve spoluvlastnictví členských států a agentury určeného pro její operativní činnost.
2. Vybavení ve výhradním vlastnictví agentury je kdykoli plně k dispozici pro účely nasazení.
3. Vybavení, na jehož spoluvlastnictví má agentura účast více než 50 %, je v souladu s dohodou mezi členským státem a agenturou uzavřenou v souladu s čl. 63 odst. 5 rovněž k dispozici pro účely nasazení.
4. Agentura zajistí soulad a interoperabilitu vybavení zařazeného do rezervy technického vybavení.
5. Pro účely odstavce 4 agentura v úzké spolupráci s členskými státy a Komisí stanoví technické normy pro vybavení, jež má být nasazeno během činností agentury, pokud je to nezbytné. Vybavení nabyté agenturou, ať do výhradního vlastnictví, nebo do spoluvlastnictví, a vybavení ve vlastnictví členských států, které je zařazeno do rezervy technického vybavení, musí tyto technické normy splňovat.

6. Na návrh výkonného ředitele s přihlédnutím k analýze rizik provedené agenturou a k výsledkům hodnocení zranitelnosti rozhodne správní rada do 31. března každého roku o minimálním kontingentu technického vybavení, které má splňovat potřeby agentury v následujícím roce, zejména pokud jde o provádění společných operací, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, zásahy rychlé reakce na hranicích a činnosti v oblasti navracení, včetně návratových operací a návratových zásahů. Vlastní vybavení agentury je zahrnuto do minimálního kontingentu technického vybavení. Tímto rozhodnutím se stanoví pravidla týkající se nasazení technického vybavení při operativních činnostech.

Pokud se ukáže, že minimální kontingent technického vybavení nepostačuje na provádění operačního plánu schváleného pro takové činnosti, provede agentura jeho revizi na základě svých oprávněných potřeb a po dohodě s členskými státy.

7. Rezerva technického vybavení obsahuje minimální kontingent vybavení, které agentura určila jako nezbytné u každého typu technického vybavení. Vybavení zařazené do rezervy technického vybavení se nasazuje během společných operací, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce na hranicích, návratových operací či návratových zásahů.

8. Součástí rezervy technického vybavení je rezerva vybavení pro rychlé nasazení s omezeným kontingentem vybavení, které je potřebné pro případné zásahy rychlé reakce na hranicích. Příspěvky členských států do rezervy vybavení pro rychlé nasazení se plánují na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod uvedených v odstavci 9 tohoto článku. Pokud jde o vybavení zařazené na seznamu vybavení v této rezervě, nesmějí se členské státy odvolat na výjimečnou situaci uvedenou v odstavci 9 tohoto článku.

Dotčený členský stát pošle vybavení zařazené na tento seznam spolu s potřebnými odborníky a technickým personálem co nejdříve a v každém případě nejpozději deset dnů ode dne odsouhlasení operačního plánu do místa určení za účelem nasazení.

Agentura do této rezervy přispívá vybavením, které má k dispozici podle čl. 63 odst. 1.

9. Členské státy přispívají do rezervy technického vybavení. Příspěvek členských států do rezervy a nasazení technického vybavení při konkrétních operacích se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami a tvoří-li to součást minimálního kontingentu technického vybavení pro daný rok, dají členské státy své technické vybavení k dispozici pro účely nasazení na žádost agentury, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Pokud se členský stát odvolá na výjimečnou situaci, poskytne agentuře podrobné písemné odůvodnění a informace o situaci, jejichž obsah se zahrne do zprávy uvedené v čl. 65 odst. 1. V případě důležitého technického vybavení podá agentura žádost nejméně 45 dnů před zamýšleným nasazením a v případě ostatního vybavení nejméně 30 dnů před zamýšleným nasazením. Příspěvky členských států do rezervy technického vybavení jsou každoročně přezkoumány.
10. O pravidlech pro technické vybavení, včetně požadovaného celkového minimálního kontingentu každého typu technického vybavení, podmínkách pro nasazení a náhradě nákladů a rovněž o omezeném kontingentu technického vybavení pro rezervu vybavení pro rychlé nasazení rozhoduje každoročně správní rada na návrh výkonného ředitele. Pro účely rozpočtu by správní rada měla toto rozhodnutí přijmout do 31. března každého roku.

11. Pokud proběhne zásah rychlé reakce na hranicích, použije se obdobně čl. 39 odst. 15.
12. Pokud vznikne nepředvídaná potřeba technického vybavení v souvislosti se společnou operací nebo zásahem rychlé reakce na hranicích poté, co byl stanoven minimální kontingent technického vybavení, a tuto potřebu nelze uspokojit využitím rezervy technického vybavení ani rezervy vybavení pro rychlé nasazení, dají členské státy agentuře na její žádost v jednotlivých případech k dispozici nezbytné technické vybavení pro účely nasazení, bude-li to možné.
13. Výkonný ředitel podává správní radě pravidelně zprávu o složení a nasazení vybavení, jež tvoří součást rezervy technického vybavení. Pokud není dosaženo minimálního kontingentu technického vybavení vyžadovaného rezervou, výkonný ředitel o tom neprodleně informuje správní radu. Správní rada přijme neprodleně rozhodnutí o prioritách při nasazení technického vybavení a podnikne vhodná opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Správní rada informuje o zjištěných nedostacích a přijatých opatřeních Komisi. Komise následně tyto informace spolu s vlastním posouzením postoupí Evropskému parlamentu a Radě.

14. Členské státy zaregistrují do rezervy technického vybavení všechny dopravní prostředky a operativní vybavení pořízené v rámci specifických akcí Fondu pro vnitřní bezpečnost podle čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014¹ nebo, je-li to relevantní, za použití jakýchkoli jiných budoucích speciálně vyčleněných finančních prostředků Unie, které jsou dány k dispozici členským státům s jasným cílem zvýšení operativní kapacity agentury. Toto technické vybavení je součástí minimálního kontingentu technického vybavení pro daný rok.

Na žádost agentury vznesenou v rámci každoročních dvoustranných jednání členské státy dají technické vybavení spolufinancované v rámci specifických akcí Fondu pro vnitřní bezpečnost nebo za použití jakýchkoli jiných budoucích speciálně vyčleněných finančních prostředků Unie blíže určených v prvním pododstavci agentuře k dispozici pro nasazení. Každá položka vybavení se dá k dispozici na dobu nejvýše čtyř měsíců, jak je plánováno při každoročních dvoustranných jednáních. Členské státy mohou rozhodnout o nasazení určité položky vybavení na dobu delší než čtyři měsíce. V případě operativní činnosti uvedené v článku 39 nebo 42 tohoto nařízení se nesmějí odvolat na výjimečnou situaci podle odstavce 9 tohoto článku.

15. Agentura spravuje záznamy o rezervě technického vybavení takto:
- a) roztřídění podle druhu vybavení a typu operace;

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 143).

- b) rozřídění podle vlastníka (členský stát, agentura, ostatní);
 - c) celkový kontingent požadovaného vybavení;
 - d) případně požadovaný obslužný personál;
 - e) další informace, jako například podrobnosti registrace, požadavky týkající se přepravy a údržby, platné vnitrostátní vývozní režimy, technické pokyny nebo jiné informace potřebné k správnému zacházení s vybavením;
 - f) údaj o tom, zda bylo některé vybavení financováno z finančních prostředků Unie.
16. Agentura financuje 100 % nasazení technického vybavení, jež tvoří součást minimálního kontingentu technického vybavení poskytnutého daným členským státem pro daný rok. Nasazení technického vybavení, jež součást minimálního kontingentu technického vybavení tvoří, agentura spolufinancuje do výše 100 % způsobilých výdajů, přičemž zohlední konkrétní okolnosti, jež panují v členském státě, který toto technické vybavení nasazuje.

Článek 65

Podávání zpráv o kapacitách agentury

1. Na návrh výkonného ředitele správní rada přijme a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Komisi výroční zprávu o provádění článků 51, 55, 56, 57, 58, 63 a 64 (dále jen „výroční zpráva o provádění“).

2. Výroční zpráva o provádění zahrnuje zejména
- a) počet pracovníků, který se každý členský stát zavázal poskytnout do stálého útvaru, a to i prostřednictvím rezervy pro rychlé nasazení a rezervy osob pověřených sledováním nuceného navracení;
 - b) počet statutárních zaměstnanců, který se agentura zavázala poskytnout do stálého útvaru;
 - c) počet pracovníků skutečně vyslaných ze stálého útvaru jednotlivými členskými státy a agenturou podle profilů v předchozím roce;
 - d) kontingent technického vybavení, které se každý členský stát a agentura zavázaly poskytnout do rezervy technického vybavení;
 - e) kontingentu technického vybavení, které každý členský stát a agentura nasadily v předchozím roce z rezervy technického vybavení;
 - f) závazky poskytnout vybavení do rezervy vybavení pro rychlé nasazení a nasazení vybavení z této rezervy;
 - g) rozvoj vlastních lidských a technických kapacit agentury.
3. Ve výroční zprávě o provádění jsou uvedeny členské státy, které se v předchozím roce odvolaly na výjimečnou situaci uvedenou v čl. 57 odst. 9 a čl. 64 odst. 9, a odůvodnění a informace, jež dotčený členský stát poskytl.

4. K zajištění transparentnosti informuje výkonný ředitel každé čtvrtletí správní radu o prvcích uvedených v odstavci 2 v souvislosti s probíhajícím rokem.

Článek 66

Výzkum a inovace

1. Agentura aktivně monitoruje výzkumné a inovační činnosti, které jsou důležité z hlediska evropské integrované správy hranic, včetně využívání vyspělých technologií ochrany hranic, a k těmto činnostem přispívá, s přihlédnutím k plánu kapacit uvedenému v čl. 9 odst. 8. Agentura předává výsledky tohoto výzkumu Evropskému parlamentu, členským státům a Komisi v souladu s článkem 92. Může tyto výsledky podle potřeby používat při společných operacích, zásazích rychlé reakce na hranicích, návratových operacích a návratových zásazích.
2. Agentura, s přihlédnutím k plánu kapacit uvedenému v čl. 9 odst. 8, pomáhá členským státům a Komisi při určování klíčových témat výzkumu. Agentura pomáhá členským státům a Komisi při vypracování a provádění relevantních rámcových programů Unie pro výzkumné a inovační činnosti.

3. Agentura provádí ty části rámcového programu pro výzkum a inovace, které se týkají bezpečnosti hranic. Za tímto účelem, a pokud jí k tomu Komise svěřila pravomoci, provádí agentura tyto úkoly:
 - a) řídí některé fáze provádění programu a některé fáze cyklu konkrétních projektů na základě příslušných pracovních programů přijatých Komisí;
 - b) přijímá nástroje pro plnění rozpočtových příjmů a výdajů a vykonává všechny činnosti potřebné pro správu programu;
 - c) poskytuje podporu při provádění programu.
4. Agentura může plánovat a provádět pilotní projekty týkající se záležitostí, na které se vztahuje toto nařízení.
5. Agentura zveřejní všechny informace o svých výzkumných projektech, včetně demonstračních projektů, zúčastněných spolupracujících partnerů a rozpočtu projektu.

ODDÍL 10

EVROPSKÝ SYSTÉM PRO CESTOVNÍ INFORMACE A POVOLENÍ (ETIAS)

Článek 67

Ústřední jednotka ETIAS

Agentura zajistí zřízení a provoz ústřední jednotky ETIAS uvedené v článku 7 nařízení (EU) 2018/1240.

ODDÍL 11

SPOLUPRÁCE

Článek 68

Spolupráce agentury s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a s mezinárodními organizacemi

1. Agentura spolupracuje s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a může spolupracovat s mezinárodními organizacemi v mezích jejich právních rámců a využívá existující informace, zdroje a systémy, jež jsou k dispozici v rámci EUROSURu.

V souladu s prvním pododstavcem agentura spolupracuje zejména s:

- a) Komisí a Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ);
- b) Europolem;
- c) EASO;
- d) FRA;
- e) Eurojustem;
- f) Satelitním střediskem Evropské unie;
- g) EFCA a EMSA;
- h) eu-LISA;
- i) Agenturou Evropské unie pro bezpečnost letectví (EASA) a manažerem struktury vzdušného prostoru Evropské sítě uspořádání letového provozu (EATMN);
- j) misemi a operacemi společné bezpečnostní a obranné politiky v souladu s jejich mandáty s cílem zajistit:
 - i) prosazování standardů evropské integrované správy hranic;
 - ii) situační orientaci a analýzu rizik.

Agentura může spolupracovat také s těmito mezinárodními organizacemi, je-li to relevantní pro její úkoly, v mezích jejich právních rámců:

- a) Organizace spojených národů (OSN) prostřednictvím jejích relevantních úřadů, agentur, organizací a dalších subjektů, což jsou zejména Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva, Mezinárodní organizace pro migraci, Úřad OSN pro drogy a kriminalitu a Mezinárodní organizace pro civilní letectví;
- b) Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol);
- c) Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě;
- d) Rada Evropy a komisař Rady Evropy pro lidská práva;
- e) Centrum pro námořní analýzu a operace – narkotika (MAOC-N).

2. Spolupráce uvedená v odstavci 1 probíhá v rámci pracovních ujednání uzavřených se subjekty uvedenými v odstavci 1. Tato ujednání podléhají předchozímu souhlasu Komise. Agentura informuje o každém takovém ujednání Evropský parlament a Radu.

3. Pracovní ujednání uvedená v odstavci 2 stanoví, že dotčená instituce nebo jiný subjekt Unie či mezinárodní organizace dodržuje bezpečnostní pravidla a standardy pro nakládání s utajovanými informacemi rovnocenné bezpečnostním pravidlům a standardům, které uplatňuje agentura. Před uzavřením ujednání se uskuteční hodnotící návštěva, o jejímž výsledku je informována Komise.
4. Přestože nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení, agentura spolupracuje rovněž s Komisí a v relevantních případech se členskými státy a ESVČ při činnostech souvisejících s celním územím, včetně řízení rizika, pokud se tyto činnosti vzájemně podporují s činnostmi na základě tohoto nařízení. Touto spoluprací nejsou dotčeny stávající pravomoci Komise, vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členských států.
5. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie a mezinárodní organizace uvedené v odstavci 1 využívají informace obdržené od agentury pouze v mezích svých pravomocí a pouze tehdy, pokud dodržují základní práva, včetně požadavků na ochranu údajů.

Každé předání osobních údajů, které zpracovává agentura, jiným orgánům, institucím a jiným subjektům Unie podle v čl. 87 odst. 1 písm. c) a d) podléhá zvláštním pracovním ujednáním o výměně osobních údajů.

Pracovní ujednání uvedená ve druhém pododstavci zahrnují ustanovení, které zajistí, aby osobní údaje, které agentura předá orgánům, institucím a jiným subjektům Unie, mohly být zpracovávány pro jiný účel pouze v případě, že to agentura povolí a že je to slučitelné s původním účelem, pro který agentura údaje shromáždila a předala. Tyto orgány, instituce a jiné subjekty Unie vedou písemné záznamy o posouzení slučitelnosti jednotlivých případů.

Každé předání osobních údajů agenturou mezinárodním organizacím podle čl. 87 odst. 1 písm. c) probíhá v souladu s ustanoveními o ochraně údajů stanovenými v kapitole IV oddíle 2.

Agentura zejména zajistí, aby každé pracovní ujednání o výměně osobních údajů podle čl. 87 odst. 1 písm. c) uzavřené s mezinárodními organizacemi bylo v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2018/1725 a získalo povolení evropského inspektora ochrany údajů, je-li tak stanoveno v uvedeném nařízení.

Agentura zajistí, aby osobní údaje předávané mezinárodním organizacím byly zpracovávány pouze pro účely, pro které byly předány.

6. Výměna informací mezi agenturou a orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi uvedenými v odstavci 1 se uskutečňuje prostřednictvím komunikační sítě uvedené v článku 14 nebo prostřednictvím jiných akreditovaných systémů pro výměnu informací, které splňují kritéria dostupnosti, důvěrnosti a integrity.

Článek 69

Evropská spolupráce v oblasti funkcí pobřežní stráže

1. Aniž je dotčen EUROSUR, agentura ve spolupráci s EFCA a EMSA podporuje vnitrostátní orgány, které vykonávají funkce pobřežní stráže, na vnitrostátní úrovni i úrovni Unie, a je-li to vhodné, na úrovni mezinárodní:
 - a) sdílením, slučováním a analýzou informací, které jsou k dispozici v systémech hlášení lodí a jiných informačních systémech, jež tyto agentury provozují nebo k nimž mají přístup, v souladu s jejich právními základy a aniž je tím dotčeno vlastnictví údajů členskými státy;
 - b) poskytováním služeb v oblasti ostrahy a komunikace pomocí nejmodernějších technologií včetně vesmírné a pozemní infrastruktury a čidel upevněných na jakémkoli typu platformy;
 - c) budováním kapacit tvorbou pokynů a doporučení a určováním osvědčených postupů, jakož i poskytováním odborné přípravy a výměny pracovníků;
 - d) posílením výměny informací a spolupráce v souvislosti s funkcemi pobřežní stráže, včetně analýzy operativních problémů a nově se objevujících rizik v námořní oblasti;

- e) sdílením kapacit prostřednictvím plánování a provádění víceúčelových operací a sdílením prostředků a jiných kapacit v takovém rozsahu, v jakém jsou tyto činnosti koordinovány uvedenými agenturami a prováděny se souhlasem příslušných orgánů dotčených členských států.
2. Konkrétní formy spolupráce agentury s EFCA a EMSA v oblasti funkcí pohraniční stráže se určí v pracovním ujednání v souladu s mandáty těchto agentur a finančními pravidly, která se na ně vztahují. Toto ujednání schválí správní rada agentury a správní rady EFCA a EMSA. Agentura, EFCA a EMSA využívají informace získané v rámci své spolupráce pouze v mezích svého právního rámce a v souladu se základními právy, včetně požadavků na ochranu údajů.
3. Komise v úzké spolupráci s členskými státy, agenturou, EFCA a EMSA vypracuje praktickou příručku o evropské spolupráci při výkonu funkcí pobřežní stráže. Tato příručka obsahuje pokyny, doporučení a osvědčené postupy pro výměnu informací. Komise příručku přijme ve formě doporučení.

Článek 70

Spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím

1. Agentura usnadňuje operativní spolupráci členských států s Irskem a Spojeným královstvím při konkrétních činnostech.

2. Pro účely EUROSURu může výměna informací a spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím probíhat na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod mezi Irskem nebo Spojeným královstvím a jedním či více sousedními členskými státy nebo prostřednictvím regionálních sítí založených na těchto dohodách. Kontaktními místy pro výměnu informací s odpovídajícími orgány Irska a Spojeného království v EUROSURu jsou národní koordinační centra.
3. Dohody uvedené v odstavci 2 se omezí na následující výměnu informací mezi národním koordinačním centrem a odpovídajícím orgánem Irska nebo Spojeného království:
 - a) informace obsažené ve vnitrostátním situačním obrazu členského státu v rozsahu, v jakém byly předávány agentuře pro účely evropského situačního obrazu;
 - b) informace shromážděné Irskem nebo Spojeným královstvím, které jsou relevantní pro účely evropského situačního obrazu;
 - c) informace podle čl. 25 odst. 5.
4. Informace poskytnuté agenturou nebo členským státem, který není stranou žádné z dohod podle odstavce 2, v souvislosti s EUROSUREm nelze sdílet s Irskem nebo Spojeným královstvím bez předchozího souhlasu agentury nebo tohoto členského státu. Členské státy a agentura jsou povinny odmítnutí sdílení daných informací s Irskem nebo Spojeným královstvím respektovat.

5. Informace vyměněné podle tohoto článku nesmějí být dále předány ani sděleny třetím zemím či jiným třetím stranám.
6. Dohody uvedené v odstavci 2 musí obsahovat ustanovení o finančních nákladech vzniklých v souvislosti s účastí Irska nebo Spojeného království na jejich provádění.
7. Podpora, kterou agentura poskytuje podle čl. 10 odst. 1 písm. n), o) a p), zahrnuje organizaci návratových operací prováděných členskými státy, kterých se účastní rovněž Irsko nebo Spojené království.
8. Uplatňování tohoto nařízení na hranice Gibraltaru se pozastavuje do dne, kdy bude dosaženo shody o oblasti působnosti opatření týkajících se překračování vnějších hranic osobami.

Článek 71

Spolupráce se třetími zeměmi

1. V souladu s čl. 3 odst. 1 písm. g) spolupracují členské státy a agentura se třetími zeměmi pro účely evropské integrované správy hranic a migrační politiky.

2. Na základě priorit politiky stanovených v souladu s čl. 8 odst. 4 agentura poskytuje technickou a operativní pomoc třetím zemím v rámci politiky vnější činnosti Unie, včetně pokud jde o ochranu základních práv a osobních údajů a o zásadu nenavrácení.
3. Agentura a členské státy dodržují právo Unie, včetně norem a standardů, které jsou součástí *acquis* Unie, i pokud spolupráce se třetími zeměmi probíhá na jejich území.
4. Navázání spolupráce se třetími zeměmi slouží k prosazování standardů evropské integrované správy hranic.

Článek 72

Spolupráce členských států se třetími zeměmi

1. Členské státy mohou v oblastech spadajících do působnosti tohoto nařízení spolupracovat na operativní úrovni s jednou nebo více třetími zeměmi. Tato spolupráce může zahrnovat výměnu informací a může probíhat na základě dvoustranných nebo mnohostranných dohod, jiných druhů ujednání nebo prostřednictvím regionálních sítí zřízených na základě uvedených dohod.
2. Členské státy mohou do uzavíraných dvoustranných a mnohostranných dohod uvedených v odstavci 1 tohoto článku začlenit ustanovení o výměně informací a spolupráci pro účely EUROSURu v souladu s články 75 a 89.

3. Dvoustranné a mnohostranné dohody a jiné druhy ujednání uvedené v odstavci 1 musí být v souladu s unijním i mezinárodním právem v oblasti základních práv a mezinárodní ochrany, včetně Listiny, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a protokolu k této úmluvě z roku 1967, zejména se zásadou nenavrácení. Při provádění takových dohod a ujednání členské státy pravidelně posuzují a zohledňují obecnou situaci v dané třetí zemi a přihlížejí k článku 8.

Článek 73

Spolupráce mezi agenturou a třetími zeměmi

1. V rozsahu nezbytném pro plnění jejích úkolů může agentura spolupracovat s orgány třetích zemí příslušnými ve věcech, na které se vztahuje toto nařízení. Agentura dodržuje právo Unie, včetně norem a standardů, které jsou součástí *acquis* Unie, a to i pokud spolupráce se třetími zeměmi probíhá na jejich území.

2. Při spolupráci s orgány třetích zemí podle odstavce 1 tohoto článku agentura jedná v rámci politiky vnější činnosti Unie, a to i pokud jde o ochranu základních práv a osobních údajů a zásadu nenavrácení, zákaz svévolného zadržování a zákaz mučení, nelidského nebo ponižujícího zacházení nebo trestání, za podpory delegací Unie a, je-li to relevantní, misí a operací společné bezpečnostní a obranné politiky v souladu s čl. 68 odst. 1 druhým pododstavcem písm. j) a v koordinaci s nimi.
3. Za okolností vyžadujících vyslání jednotek pro správu hranic ze stálého útvaru ve třetí zemi, při nichž budou příslušníci jednotek vykonávat výkonné pravomoci, uzavře Unie s dotčenou třetí zemí podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) dohodu o postavení jednotek vypracovanou na základě vzorové dohody o postavení jednotek uvedené v čl. 76 odst. 1. Dohoda o postavení jednotek se bude týkat všech aspektů nezbytných pro provádění těchto činností. Zejména v ní budou stanoveny rozsah operace, občanskoprávní a trestní odpovědnost, úkoly a pravomoci příslušníků jednotek, opatření týkající se zřízení pobočky a praktická opatření týkající se dodržování základních práv. Dohoda o postavení jednotek zajistí plné dodržování základních práv během operací a stanoví mechanismus pro podávání a vyřizování stížností. S evropským inspektorem ochrany údajů se konzultují ta ustanovení dohody o postavení jednotek, která se týkají předávání údajů, pokud se podstatně liší od vzoru dohody o postavení jednotek.

4. Agentura jedná rovněž v rámci pracovních ujednání uzavřených s orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 1 tohoto článku v souladu s právem a politikou Unie, v souladu s čl. 76 odst. 4, pokud taková ujednání existují.

Pracovní ujednání uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce určují rozsah, povahu a účel spolupráce a týkají se řízení operativní spolupráce. Tato pracovní ujednání mohou zahrnovat ustanovení o výměně citlivých neutajovaných informací a spolupráci v rámci EUROSURu v souladu s čl. 74 odst. 3.

Agentura zajistí, aby třetí země, kterým jsou informace předávány, zpracovávaly tyto informace pouze pro účely, pro které byly předány. Případná pracovní ujednání o výměně utajovaných informací se uzavřou v souladu s čl. 76 odst. 4 tohoto nařízení. Agentura požádá evropského inspektora ochrany údajů o předchozí povolení, pokud tato pracovní ujednání stanoví předávání osobních údajů a je-li tak stanoveno v nařízení (EU) 2018/1725.

5. Agentura přispívá k provádění vnější politiky Unie v oblasti navracení a zpětného přebírání osob, v rámci politiky vnější činnosti Unie a ve vztahu k záležitostem, na které se vztahuje toto nařízení.

6. Agentura může přijímat finanční prostředky Unie v souladu s ustanoveními příslušných nástrojů na podporu třetích zemí a činností, které se jich týkají. Může ve třetích zemích zahájit a financovat projekty technické pomoci týkající se záležitostí, na které se vztahuje toto nařízení, a v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují. Tyto projekty se zahrnou do jednotného programového dokumentu uvedeného v článku 102.
7. Agentura informuje Evropský parlament, Radu a Komisi o činnostech prováděných v souladu s tímto článkem, a zejména o činnostech souvisejících s technickou a operativní pomocí v oblasti správy hranic a navracení do třetích zemí a s vysláním styčných úředníků, a poskytuje jim podrobné informace o dodržování základních práv. Agentura zveřejňuje dohody, pracovní ujednání, pilotní projekty a projekty technické pomoci se třetími zeměmi v souladu s čl. 114 odst. 2.
8. Agentura do svých výročních zpráv zahrne posouzení spolupráce se třetími zeměmi.

Článek 74

Technická a operativní pomoc poskytovaná agenturou třetím zemím

1. Agentura může koordinovat operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi a poskytovat třetím zemím technickou a operativní pomoc v oblasti evropské integrované správy hranic.

2. Agentura může provádět činnosti související s evropskou integrovanou správou hranic na území třetí země, pokud s tím tato třetí země souhlasí.
3. Operace na území třetí země se zahrnují do ročního pracovního programu, který přijímá správní rada v souladu s článkem 102, a provádějí se na základě operačního plánu dohodnutého mezi agenturou a dotčenou třetí zemí v konzultaci se zúčastněnými členskými státy. Pokud členský stát nebo členské státy sousedí s třetí zemí nebo hraničí s operační oblastí třetí země, podléhají operační plán a veškeré jeho změny jejich souhlasu. Na vyslání do třetích zemí se obdobně použijí články 38, 43, 46, 47 a 54 až 57.
4. Výkonný ředitel zajistí bezpečnost pracovníků vyslaných do třetích zemí.

Pro účely prvního pododstavce informují členské státy výkonného ředitele o veškerých obavách týkajících se bezpečnosti svých státních příslušníků, pokud by byli vysláni na území určitých třetích zemí.

Pokud nelze zaručit bezpečnost kteréhokoli pracovníka vyslaného do třetích zemí, přijme výkonný ředitel vhodná opatření, totiž pozastaví nebo ukončí odpovídající aspekty technické a operativní pomoci, kterou agentura této třetí zemi poskytuje.

5. Aniž je dotčeno vyslání příslušníků stálého útvaru v souladu s články 54 až 58, je účast členských států na operacích na území třetích zemí dobrovolná.

Kromě příslušného mechanismu uvedeného v čl. 57 odst. 9 a v odstavci 4 tohoto článku, pokud nelze zaručit bezpečnost zúčastněných pracovníků určitého členského státu k jeho spokojenosti, může se tento členský stát rozhodnout, že se operace v dotčené třetí zemi účastnit nebude. Pokud se členský stát odvolá na tuto výjimečnou situaci, poskytne agentuře podrobné písemné odůvodnění a informace o situaci, jejichž obsah se zahrne do zprávy uvedené v článku 65. Toto odůvodnění a informace se poskytnou během každoročních dvoustranných jednání nebo nejpozději 21 dnů před vysláním. Vyslání pracovníků dočasně přidělených v souladu s článkem 56 podléhá souhlasu domovského členského státu sděleného po oznámení agenturou, a to nejpozději 21 dnů před vysláním.

6. Operační plány uvedené v odstavci 3 mohou zahrnovat ustanovení o výměně informací a spolupráci pro účely EUROSURu v souladu s články 75 a 89.

Článek 75

Výměna informací se třetími zeměmi v rámci EUROSURu

1. Kontaktními místy pro výměnu informací a spolupráci se třetími zeměmi pro účely EUROSURu jsou národní koordinační centra a, je-li to relevantní, agentura.
2. Ustanovení o výměně informací a spolupráci pro účely EUROSURu obsažená ve dvoustranných nebo mnohostranných dohodách uvedená v čl. 72 odst. 2 upravují:
 - a) specifické situační obrazy sdílené se třetími zeměmi;
 - b) údaje pocházející ze třetích zemí, které lze sdílet v evropském situačním obrazu, a postupy pro jejich sdílení;
 - c) postupy a podmínky, za nichž lze služby fúze dat EUROSURu poskytnout orgánům třetích zemí;
 - d) podrobná pravidla spolupráce a výměny informací s pozorovateli ze třetích zemí pro účely EUROSURu.

3. Informace poskytnuté v souvislosti s EUROSUREm agenturou nebo členským státem, který není stranou dohody podle čl. 72 odst. 1, nelze sdílet se třetí zemí podle takové dohody bez předchozího souhlasu agentury nebo tohoto členského státu. Členské státy a agentura jsou povinny odmítnutí sdílení daných informací s dotčenou třetí zemí respektovat.

Článek 76

Úloha Komise, pokud jde o spolupráci se třetími zeměmi

1. Komise po konzultaci s členskými státy, agenturou, FRA a evropským inspektorem ochrany údajů vypracuje vzorovou dohodu o postavení jednotek o činnostech prováděných na území třetích zemí.
2. Komise ve spolupráci s členskými státy a s agenturou vypracuje vzorová ustanovení o výměně informací v rámci EUROSURu v souladu s čl. 70 odst. 2 a čl. 72 odst. 2.

Komise, po konzultaci s agenturou a dalšími relevantními institucemi nebo jinými subjekty Unie, včetně FRA a evropského inspektora ochrany údajů, vypracuje vzor pro pracovní ujednání uvedená v čl. 73 odst. 4. Tento vzor musí obsahovat ustanovení týkající se základních práv a záruk v oblasti ochrany údajů zabývající se praktickými opatřeními.

3. Před uzavřením nové dvoustranné nebo mnohostranné dohody podle čl. 73 odst. 1 dotčené členské státy oznámí Komisi návrh jejích ustanovení týkajících se správy hranic a navracení.

Dotčené členské státy oznámí ustanovení těchto stávajících a nových dvoustranných a mnohostranných dohod týkající se správy hranic a navracení Komisi, která o nich informuje Radu a agenturu.

4. Agentura oznámí Komisi jakékoli pracovní ujednání mezi agenturou a příslušnými orgány třetích zemí před jeho schválením správní radou a Komise mu udělí předchozí souhlas. Před uzavřením jakéhokoli takového pracovního ujednání poskytne Agentura Evropskému parlamentu podrobné informace o smluvních stranách pracovního ujednání a o jeho předpokládaném obsahu.
5. Agentura oznámí operační plány uvedené v čl. 74 odst. 3 Komisi. Ke každému rozhodnutí vyslat styčné úředníky do třetích zemí v souladu s článkem 77 musí Komise předem vydat stanovisko. Evropský parlament je o těchto činnostech neprodleně plně informován.

Článek 77

Styční úředníci ve třetích zemích

1. Agentura může vysílat odborníky z řad vlastních statutárních zaměstnanců a jiné odborníky jako styčné úředníky, kteří by měli při plnění svých povinností ve třetích zemích požívat nejvyšší možné ochrany. Tito úředníci jsou zapojeni do místních nebo regionálních sítí spolupráce styčných úředníků pro přistěhovalectví a bezpečnostních odborníků Unie a členských států včetně sítě vytvořené podle nařízení (EU) 2019/1240. Rozhodnutím správní rady může agentura stanovit specifické profily styčných úředníků v závislosti na operativních potřebách ve vztahu k dotčené třetí zemi.
2. Při vysílání styčných úředníků by měly být v rámci politiky vnější činnosti Unie upřednostněny ty třetí země, které podle analýzy rizik představují zemi původu nebo zemi tranzitu pro nedovolené přistěhovalectví. Agentura může na základě vzájemnosti přijímat styčné úředníky vysílané těmito třetími zeměmi. Na návrh výkonného ředitele přijme správní rada každý rok seznam priorit. Vyslání styčných úředníků schvaluje správní rada po obdržení stanoviska Komise.

3. Úkoly styčných úředníků agentury zahrnují navazování a udržování kontaktů s příslušnými orgány třetí země, do které jsou vysláni, aby přispěli k předcházení nedovolenému přistěhovalectví a k boji proti němu a k navrácení navracených osob, včetně poskytování technické pomoci při zjišťování totožnosti státních příslušníků třetích zemí a získávání cestovních dokladů. Tyto úkoly jsou vykonávány v souladu s právem Unie a při dodržování základních práv. Styční úředníci agentury svou činnost úzce koordinují s delegacemi Unie, s členskými státy v souladu s nařízením (EU) 2019/1240 a, je-li to relevantní, s misemi a operacemi společné bezpečnostní a obranné politiky uvedenými v čl. 68 odst. 1 druhém pododstavci písm. j). Kdykoli je to možné, mají kanceláře ve stejných prostorech jako delegace Unie.
4. Ve třetích zemích, do nichž agentura styčné úředníky pro navrácení nevyslala, může agentura podporovat vyslání styčného úředníka pro navrácení členským státem za účelem poskytování podpory členským státům, jakož i na podporu činností agentury, v souladu s článkem 48.

Článek 78

Pozorovatelé účastníci se činností agentury

1. Agentura může se souhlasem dotčených členských států zvát pozorovatele z orgánů, institucí a jiných subjektů Unie nebo z mezinárodních organizací a misí a operací společné bezpečnostní a obranné politiky uvedených v čl. 68 odst. 1 druhém pododstavci písm. j) k účasti na svých činnostech, zejména společných operacích a pilotních projektech, analýze rizik a odborné přípravě, pokud je jejich přítomnost v souladu s cíli těchto činností, může přispět ke zlepšení spolupráce a k výměně osvědčených postupů a nenaruší celkovou bezpečnost těchto činností. K účasti těchto pozorovatelů na analýze rizik a odborné přípravě může dojít pouze se souhlasem dotčených členských států. Pokud jde o společné operace a pilotní projekty, je k účasti pozorovatelů nutný souhlas hostitelského členského státu. Podrobná pravidla pro účast pozorovatelů se zahrnou do operačního plánu. Těmto pozorovatelům poskytne agentura před jejich účastí odpovídající odbornou přípravu.

2. Agentura může se souhlasem dotčených členských států zvát pozorovatele ze třetích zemí k účasti na svých činnostech na vnějších hranicích, návratových operacích, návratových zásazích a odborné přípravě uvedené v článku 62, pokud je jejich přítomnost v souladu s cíli těchto činností, může přispět ke zlepšení spolupráce a k výměně osvědčených postupů a nenaruší celkovou bezpečnost těchto činností ani bezpečnost státních příslušníků třetí země. Podrobná pravidla pro účast pozorovatelů se zahrnou do operačního plánu. Těmto pozorovatelům poskytne agentura před jejich účastí odpovídající odbornou přípravu. Pozorovatelé jsou při účasti na jejich činnostech povinni dodržovat kodexy chování agentury.
3. Agentura zajistí, aby přítomnost pozorovatelů nepředstavovala žádné riziko z hlediska dodržování základních práv.

KAPITOLA III

Falešné a pravé doklady online (FADO)

Článek 79

Agentura převezme a provozuje systém Falešné a pravé doklady online (FADO) vytvořený v souladu se společnou akcí 98/700/SVV.

KAPITOLA IV

Obecná ustanovení

ODDÍL 1

OBECNÁ PRAVIDLA

Článek 80

Ochrana základních práv a strategie pro základní práva

1. Evropská pohraniční a pobřežní stráž při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení zaručuje ochranu základních práv v souladu s relevantním právem Unie, zejména Listinou, a relevantním mezinárodním právem, včetně Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a protokolu k této úmluvě z roku 1967, Úmluvy o právech dítěte a závazků týkajících se přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásady nenavracení.

Za tímto účelem agentura s přispěním úředníka pro otázky základních práv a s jeho schválením vypracuje, provádí a dále rozvíjí strategii a akční plán pro základní práva, včetně účinného mechanismu sledování dodržování základních práv při všech činnostech agentury.

2. Při plnění svých úkolů Evropská pohraniční a pobřežní stráž zajistí, aby nikdo nebyl v rozporu se zásadou nenavrácení nucen vystoupit v určité zemi, nucen do ní vstoupit nebo dopraven nebo jinak předán nebo navrácen orgánům této země, v níž mu hrozí mimo jiné vážné nebezpečí, že by mohl být vystaven trestu smrti, mučení, pronásledování nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu, nebo v níž by jeho život nebo svoboda byly ohroženy z důvodu jeho rasy, náboženského vyznání, státní příslušnosti, sexuální orientace, příslušnosti k určité sociální skupině nebo politického názoru, nebo z níž mu hrozí vážné nebezpečí vyhoštění, vystěhování, vydání nebo navrácení do jiné země v rozporu se zásadou nenavrácení.
3. Při plnění svých úkolů Evropská pohraniční a pobřežní stráž zohledňuje zvláštní potřeby dětí, nezletilých osob bez doprovodu, osob se zdravotním postižením, obětí obchodování s lidmi, osob, které potřebují lékařskou pomoc, osob, které potřebují mezinárodní ochranu, osob v tísní na moři a dalších osob ve zvláště zranitelném postavení a v rámci svého mandátu tyto potřeby řeší. Evropská pohraniční a pobřežní stráž při všech svých činnostech věnuje zvláštní pozornost právům dítěte a zajišťuje, aby byly respektovány nejlepší zájmy dítěte.
4. Při plnění svých úkolů a ve vztazích s členskými státy a při spolupráci se třetími zeměmi agentura zohledňuje zprávy poradního fóra uvedeného v článku 108 a úředníka pro otázky základních práv.

Článek 81
Kodex chování

1. Agentura ve spolupráci s poradním fórem vypracuje a dále rozvíjí kodex chování, který se vztahuje na veškeré operace ochrany hranic koordinované agenturou a všechny osoby zapojené do jejích činností. Kodex chování stanoví postupy, jejichž cílem je zaručit dodržování zásad právního státu a základních práv, se zvláštním zaměřením na zranitelné osoby včetně dětí, nezletilých osob bez doprovodu a jiných osob ve zranitelném postavení, jakož i na osoby žádající o mezinárodní ochranu.
2. Agentura ve spolupráci s poradním fórem vypracuje a dále rozvíjí kodex chování pro návratové operace a návratové zásahy, který bude uplatňovat při všech návratových operacích a návratových zásazích, jež koordinuje nebo organizuje. Uvedený kodex chování popisuje společné standardizované postupy, jež zjednoduší organizaci návratových operací a návratových zásahů a zajistí navrácení humánním způsobem a při plném dodržování základních práv, zejména zásad lidské důstojnosti, zákazu mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, práva na svobodu a bezpečnost, práva na ochranu osobních údajů a zákazu diskriminace.
3. Kodex chování pro navrácení přihlédne zejména k povinnosti členských států zavést účinný systém pro sledování nuceného navrácení stanovené v čl. 8 odst. 6 směrnice 2008/115/ES a ke strategii pro základní práva.

Článek 82

Úkoly a pravomoci příslušníků jednotek

1. Příslušníci jednotek musí být způsobilí plnit úkoly a vykonávat pravomoci týkající se ochrany hranic a navracení, jakož i úkoly a pravomoci, které jsou nezbytné pro dosažení cílů nařízení (EU) č. 656/2014 a (EU) 2016/399 a směrnice 2008/115/ES.
2. Plnění úkolů a výkon pravomocí příslušníků jednotek, zejména těch, které vyžadují výkonné pravomoci, podléhá povolení hostitelského členského státu na jeho území, jakož i platnému unijnímu, vnitrostátnímu nebo mezinárodnímu právu, zejména nařízení (EU) č. 656/2014, jak je popsáno v operačních plánech uvedených v článku 38.
3. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí příslušníci jednotek plně zajišťují dodržování základních práv a dodržují právo Unie, mezinárodní právo a vnitrostátní právo hostitelského členského státu.
4. Aniž je dotčen čl. 95 odst. 1, pokud jde o statutární zaměstnance, mohou příslušníci jednotek plnit úkoly a vykonávat pravomoci pouze pod velením a zpravidla za přítomnosti příslušníků pohraniční stráže nebo pracovníků hostitelského členského státu, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením. Hostitelský členský stát může příslušníky jednotek oprávnit k tomu, aby jednali jeho jménem.

5. Hostitelský členský stát může agentuře prostřednictvím koordinátora hlásit incidenty týkající se nedodržení operačního plánu příslušníkem jednotek, včetně v souvislosti se základními právy, s cílem přijmout případná následná opatření, která mohou zahrnovat i disciplinární opatření.
6. Statutární pracovníci, kteří jsou příslušníky jednotek nosí při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí uniformu stálého útvaru. Příslušníci jednotek dlouhodobě dočasně přidělení nebo krátkodobě vyslaní z členských států nosí při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí svou vlastní uniformu.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce uvede rozhodnutí správní rady podle čl. 54 odst. 4 písm. a) profily, na něž se vzhledem ke zvláštní povaze operativní činnosti nevztahuje povinnost nosit uniformu.

Všichni příslušníci jednotek nosí na uniformách viditelné identifikační osobní údaje a na rukávě modrou pásku se znakem Unie a agentury sloužící k jejich identifikaci jako účastníků společné operace, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, pilotního projektu, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace nebo návratového zásahu. Pro účely identifikace vůči vnitrostátním orgánům hostitelského členského státu nosí u sebe příslušníci jednotek úřední doklad, který na požádání předloží.

Návrh a specifikace uniforem statutárních zaměstnanců se stanoví rozhodnutím správní rady na návrh výkonného ředitele učiněný po obdržení stanoviska Komise.

7. U pracovníků dočasně přidělených nebo vyslaných z členského státu krátkodobě do agentury podléhá možnost nosit a používat služební zbraně, střelivo a vybavení vnitrostátnímu právu domovského členského státu.

Možnost nosit a používat služební zbraně, střelivo a vybavení statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek podléhá rámci a podrobným pravidlům stanoveným v tomto článku a příloze V.

Pro účely provádění tohoto odstavce může výkonný ředitel v souladu s pravidly přijatými správní radou podle čl. 55 odst. 5 písm. b) oprávnit statutární zaměstnance nosit a používat zbraně.

8. Příslušníky jednotek, včetně statutárních zaměstnanců, hostitelský členský stát pro příslušné profily opravňuje plnit během vyslání úkoly, které vyžadují použití síly, včetně nošení a používání služebních zbraní, střeliva a vybavení, se souhlasem buď domovského členského státu nebo, v případě statutárních zaměstnanců, se souhlasem agentury. Použití síly, včetně nošení a používání služebních zbraní, střeliva a vybavení, se vykonává v souladu s vnitrostátními právními předpisy hostitelského členského státu a za přítomnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu. Hostitelský členský stát může se souhlasem domovského členského státu nebo v příslušném případě se souhlasem agentury příslušníky jednotek oprávnit, aby použili na jeho území sílu v nepřítomnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu.

Hostitelský členský stát může zakázat nošení některých služebních zbraní, střeliva a vybavení za předpokladu, že se takový zákaz podle jeho práva vztahuje i na jeho vlastní příslušníky pohraniční stráže nebo pracovníky, pokud se podílejí na úkolech spojených s navracením. Hostitelský členský stát před vysláním příslušníků jednotek informuje agenturu o přípustných služebních zbraních, střelivu a vybavení, jakož i o podmínkách, za kterých mohou být použity. Agentura tyto informace zpřístupní členským státům.

9. Služební zbraně, střelivo a vybavení mohou být použity v případě oprávněné sebeobrany a oprávněné obrany příslušníků jednotek nebo jiných osob v souladu s vnitrostátním právem hostitelského členského státu podle příslušných zásad mezinárodního práva v oblasti lidských práv a Listiny.

10. Pro účely tohoto nařízení hostitelský členský stát oprávní příslušníky jednotek k nahlížení do databází Unie, je-li to nezbytné pro plnění operačních cílů uvedených v operačním plánu pro hraniční kontrolu, ostrahu hranic a navracení, a to prostřednictvím jejich vnitrostátních rozhraní nebo jiných forem přístupu stanovených v právních aktech Unie, kterými se tyto databáze zřizují. Hostitelský členský stát může rovněž příslušníky jednotek oprávnit k nahlížení do jeho vnitrostátních databází, je-li to nezbytné ze stejných důvodů. Členské státy zajistí, aby byl přístup do těchto databází poskytován účinně a účelně. Příslušníci jednotek mají přístup pouze k těm údajům, které jsou nezbytně nutné pro plnění jejich úkolů a výkon jejich pravomocí. Hostitelský členský stát před vysláním příslušníků jednotek informuje agenturu o vnitrostátních a unijních databázích, do kterých lze nahlížet. Agentura tuto informaci zpřístupní všem členským státům, které se podílejí na vyslání jednotek.

Toto nahlížení probíhá v souladu s právem Unie v oblasti ochrany údajů a vnitrostátním právem hostitelského členského státu v oblasti ochrany údajů.

11. Rozhodnutí o odepření vstupu podle článku 14 nařízení (EU) 2016/399 a rozhodnutí o zamítnutí víz na hranicích v souladu s článkem 35 nařízení (ES) č. 810/2009 přijímají pouze příslušníci pohraniční stráže hostitelského členského státu nebo příslušníci jednotek, jsou-li hostitelským členským státem oprávněni k tomu, aby jednali jeho jménem.

Článek 83
Úřední doklad

1. Agentura vydává ve spolupráci s hostitelským členským státem příslušníkům jednotek doklad v úředním jazyce hostitelského členského státu a v jiném úředním jazyce orgánů Unie pro účely prokázání jejich totožnosti a jako důkaz toho, že mají právo plnit úkoly a vykonávat pravomoci podle článku 82. Tento doklad obsahuje tyto údaje o každém příslušníku jednotek:
 - a) jméno a státní příslušnost;
 - b) hodnost nebo název pracovní pozice;
 - c) aktuální digitální fotografii a
 - d) úkoly, k jejichž plnění je během svého vyslání oprávněn.
2. Doklad se po skončení každé společné operace, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, pilotního projektu, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace či návratového zásahu vrátí agentuře.

Článek 84

Občanskoprávní odpovědnost příslušníků jednotek

1. Aniž je dotčen článek 95, působí-li příslušníci jednotek v hostitelském členském státě, odpovídá tento členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem za jakoukoli újmu, kterou tito příslušníci způsobí během trvání svých operací.
2. Pokud újma vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání příslušníků jednotek dočasně přidělených nebo vyslaných členskými státy, může hostitelský členský stát požádat domovský členský stát o úhradu jakékoli částky, kterou zaplatil jako náhradu újmy poškozeným nebo osobám oprávněným obdržet tuto částku jménem poškozených.

Pokud újma vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání statutárních zaměstnanců, může hostitelský členský stát požádat agenturu o úhradu jakékoli částky, kterou zaplatil jako náhradu újmy poškozeným nebo osobám oprávněným obdržet tuto částku jménem poškozených. Tím není dotčena případná žaloba proti agentuře podaná k Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) podle článku 98.

3. Aniž je dotčeno uplatňování jeho práv vůči třetím stranám, zdrží se každý členský stát uplatňování nároků vůči hostitelskému členskému státu nebo kterémukoli jinému členskému státu za škodu, již utrpěl, ledaže vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání.

4. Veškeré spory mezi členskými státy nebo mezi členským státem a agenturou týkající se použití odstavců 2 a 3 tohoto článku, jež nemohou být vyřešeny jednáním mezi nimi, tyto státy nebo agentura předloží Soudnímu dvoru.
5. Aniž je dotčeno uplatňování jejích práv vůči třetím stranám, nese agentura náklady související se škodami vzniklými na jejím vybavení během vyslání jednotek, ledaže vznikly v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání.

Článek 85

Trestní odpovědnost příslušníků jednotek

Aniž je dotčen článek 95, v průběhu společné operace, pilotního projektu, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace nebo návratového zásahu se na příslušníky jednotek na území hostitelského členského státu, včetně statutárních zaměstnanců, pokud jde o trestné činy, které spáchali nebo které proti nim byly spáchány, pohlíží stejně jako na příslušníky jednotek z hostitelského členského státu.

ODDÍL 2
ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ
EVROPSKOU AGENTUROU PRO POHRANIČNÍ A POBŘEŽNÍ STRÁŽ

Článek 86

Obecná pravidla zpracování osobních údajů agenturou

1. Při zpracování osobních údajů agentura uplatňuje nařízení (EU) 2018/1725.
2. Správní rada přijme vnitřní pravidla pro uplatňování nařízení (EU) 2018/1725 agenturou, včetně pravidel týkajících se pověřence agentury pro ochranu osobních údajů.

Agentura může v souladu s článkem 25 nařízení (EU) 2018/1725 přijmout vnitřní pravidla omezující použití článků 14 až 22, 35 a 36 uvedeného nařízení. Zejména může pro účely plnění svých úkolů v oblasti navracení stanovit vnitřní pravidla omezující použití zmíněných ustanovení v jednotlivých případech, pokud by to ohrozilo řízení o navrácení. Tato omezení musí respektovat podstatu základních práv a svobod, být nezbytná a přiměřená sledovaným cílům a tam, kde je to relevantní, obsahovat konkrétní ustanovení uvedená v čl. 25 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1725.

3. Agentura může předat osobní údaje uvedené v člancích 49, 88 a 89 třetí zemi nebo mezinárodní organizaci v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2018/1725, pokud je takové předání nezbytné pro plnění úkolů agentury. Agentura zajistí, aby osobní údaje předávané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci byly zpracovávány pouze pro účely, pro které byly poskytnuty. Při předávání osobních údajů třetí zemi nebo mezinárodní organizaci agentura určí jakákoli omezení přístupu k nim či omezení jejich použití, ať obecná, nebo konkrétní, včetně omezení týkajících se předávání, výmazu nebo zničení. Pokud potřeba takových omezení vyjde najevo po předání osobních údajů, agentura o tom informuje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Agentura zajistí, aby dotčená třetí země nebo mezinárodní organizace tato omezení dodržely.
4. Předáním osobních údajů třetím zemím nesmí být dotčena práva žadatelů o mezinárodní ochranu a osob požívajících mezinárodní ochrany, zejména pokud jde o zásadu nenavrácení a zákaz sdělit nebo získávat informace stanovené v článku 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU¹.
5. Členské státy a agentura zajistí, aby informace předávané nebo zpřístupňované třetím zemím podle tohoto nařízení nebyly dále předány jiným třetím zemím či třetím stranám. Ustanovení za tímto účelem musí být zahrnuta do jakékoli dohody nebo ujednání uzavřených se třetí zemí, které stanoví výměnu informací.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

Článek 87

Účely zpracování osobních údajů

1. Agentura smí zpracovávat osobní údaje pouze pro tyto účely:
 - a) plnění úkolů spočívajících v organizaci a koordinaci společných operací, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce na hranicích a v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace podle článků 37 až 40;
 - b) plnění úkolů spočívajících v podpoře členských států a třetích zemí při přednávratových činnostech a činnostech souvisejících s navracením, provozu systémů řízení navracení a v koordinaci nebo organizaci návratových operací a poskytování technické a operativní pomoci členským státům a třetím zemím v souladu s článkem 48;
 - c) usnadňování výměny informací s členskými státy, Komisí, ESVČ a těmito subjekty Unie a mezinárodními organizacemi: EASO, Satelitním střediskem Evropské unie, EFCA, EMSA, EASA a manažerem struktury vzdušného prostoru EATMN v souladu s článkem 88;
 - d) usnadňování výměny informací s donucovacími orgány členských států, Europolem nebo Eurojustem v souladu s článkem 90;
 - e) analýzu rizik prováděnou agenturou v souladu s článkem 29;

- f) plnění jejích úkolů v rámci EUROSURu v souladu s článkem 89;
- g) provozování systému FADO v souladu s článkem 79;
- h) administrativní úkoly.

2. Členské státy a jejich donucovací orgány, Komise, ESVČ a instituce a jiné subjekty Unie a mezinárodní organizace uvedené v odst. 1 písm.) c) a d), které poskytují osobní údaje agentuře, určí účel nebo účely, pro něž mají být uvedené údaje zpracovány podle odstavce 1. Agentura může rozhodnout, že tyto osobní údaje zpracuje pro jiný účel, na který se rovněž vztahuje odstavec 1, pouze v jednotlivých případech a poté, co určí, že je takové zpracování slučitelné s původním účelem, pro který byly údaje shromážděny, a pokud ji k tomu subjekt, který osobní údaje poskytl, oprávní. Agentura vede písemné záznamy o posouzeních slučitelnosti jednotlivých případů.
3. Agentura, členské státy a jejich donucovací orgány, Komise, ESVČ a instituce a jiné subjekty Unie a mezinárodní organizace uvedené v odst. 1 písm. c) a d) mohou při předávání osobních údajů určit jakákoli omezení přístupu k těmto údajům či omezení jejich použití, ať obecná, nebo konkrétní, včetně omezení týkajících se jejich předávání, výmazu nebo zničení. Pokud potřeba těchto omezení vyjde najevo po předání osobních údajů, uvědomí o tom příjemce. Příjemci musí tato omezení dodržet.

Článek 88

Zpracování osobních údajů shromážděných během společných operací, návratových operací, návratových zásahů, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce na hranicích a vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace

1. Agentura a hostitelský členský stát před každou společnou operací, návratovou operací, návratovým zásahem, pilotním projektem, zásahem rychlé reakce na hranicích nebo vysláním podpůrného týmu pro řízení migrace určí transparentním způsobem odpovědnost za dodržování povinností v oblasti ochrany údajů. Pokud účel a prostředky zpracování určí společně agentura a hostitelský členský stát, jsou společnými správci na základě ujednání, které mezi sebou uzavřou.

Pro účely uvedené v čl. 87 odst. 1 písm. a), b), c), e) a f) agentura zpracovává výhradně následující kategorie osobních údajů, které byly shromážděny členskými státy, příslušníky jednotek, jejími zaměstnanci nebo EASO a byly jí předány v souvislosti se společnými operacemi, návratovými operacemi, návratovými zásahy, pilotními projekty, zásahy rychlé reakce na hranicích a vysláním podpůrných týmů pro řízení migrace:

- a) osobní údaje osob, které neoprávněně překračují vnější hranice;
- b) osobní údaje nezbytné k potvrzení totožnosti a státní příslušnosti státních příslušníků třetích zemí v rámci činností souvisejících s navracením, včetně seznamů cestujících;

- c) čísla registračních značek, identifikační čísla vozidel, telefonní čísla nebo identifikační čísla lodí a letadel, která jsou spojena s osobami uvedenými v písmenu a) a jsou nezbytná pro analýzu cest a metod používaných pro nedovolené přistěhovalectví.

2. Osobní údaje uvedené v odstavci 1 může agentura zpracovat v těchto případech:

- a) je-li jejich předání orgánům relevantních členských států odpovědným za ochranu hranic, migraci, azyl nebo navracení, nebo relevantním institucím a jiným subjektům Unie nutné pro plnění úkolů těchto orgánů nebo institucí nebo jiných subjektů Unie, v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem;
- b) je-li jejich předání orgánům relevantních členských států, relevantním institucím a jiným subjektům Unie, třetím zemím návratu nebo mezinárodním organizacím nutné pro účely zjištění totožnosti státních příslušníků třetích zemí, získání cestovních dokladů nebo umožnění nebo podporu návratu;
- c) je-li to nutné pro vypracování analýz rizik.

Článek 89

Zpracování osobních údajů v rámci EUROSURu

1. Vyžaduje-li vnitrostátní situační obraz zpracování osobních údajů, děje se tak v souladu s nařízením (EU) 2016/679 nebo se směrnicí (EU) 2016/680, podle okolností. Každý členský stát určí orgán, který má být považován za správce ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 nebo čl. 3 bodu 8 směrnice (EU) 2016/680 a který má ústřední odpovědnost za zpracování osobních údajů tímto členským státem. Každý členský stát oznámí údaje o tomto orgánu Komisi.
2. Jediné osobní údaje, které se zpřístupní v evropském situačním obrazu, specifickém situačním obrazu a ve službách fúze dat EUROSURu, jsou identifikační čísla lodí a letadel.
3. Pokud zpracování informací v EUROSURu výjimečně vyžaduje zpracování jiných osobních údajů než identifikačních čísel lodí a letadel, je každé zpracování přísně omezeno na rozsah, který je nezbytný pro účely EUROSURu v souladu s článkem 18.

4. Jakákoli výměna osobních údajů se třetími zeměmi v rámci EUROSURu je přísně omezena na rozsah, který je naprosto nezbytný pro účely tohoto nařízení. V souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2018/1725 ji provádí agentura a v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2016/679 nebo kapitolou V směrnice (EU) 2016/680, podle okolností, a s příslušnými vnitrostátními předpisy o ochraně údajů provádějícími uvedenou směrnicí ji provádějí členské státy.
5. Jakákoli výměna informací podle čl. 72 odst. 2, čl. 73 odst. 3 a čl. 74 odst. 3, jejímž prostřednictvím jsou třetí zemi poskytovány údaje, které by mohly být využity ke zjištění totožnosti osob nebo skupin osob, jejichž žádost o přístup k mezinárodní ochraně se v daném okamžiku posuzuje nebo jimž hrozí vážné nebezpečí, že budou vystaveny mučení, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení či trestu nebo dalšímu porušování základních práv, je zakázána.
6. Členské státy a agentura vedou záznamy o činnostech zpracování v souladu s článkem 30 nařízení (EU) č. 2016/679, článkem 24 směrnice (EU) 2016/680 a článkem 31 nařízení (EU) 2018/1725, podle okolností.

Článek 90

Zpracování operativních osobních údajů

1. Pokud agentura při plnění svých úkolů podle čl. 10 odst. 1 písm. q) tohoto nařízení zpracovává osobní údaje, které shromáždila při sledování migračních toků, provádění analýz rizik nebo během operací za účelem zjištění totožnosti osob podezřelých z přeshraniční trestné činnosti, činí tak v souladu s kapitolou IX nařízení (EU) 2018/1725. Osobní údaje zpracovávané za tímto účelem, včetně čísel registračních značek, identifikačních čísel vozidel, telefonních čísel a identifikačních čísel lodí nebo letadel, která jsou s těmito osobami spojena, se vztahují na fyzické osoby, které příslušné orgány členských států, Europol, Eurojust nebo agentura důvodně podezírají ze zapojení do přeshraniční trestné činnosti. Tyto osobní údaje mohou zahrnovat osobní údaje obětí nebo svědků, pokud doplňují osobní údaje podezřelých osob, jež agentura zpracovává v souladu s tímto článkem.
2. Agentura si vyměňuje osobní údaje uvedené v odstavci 1 tohoto článku pouze s:
 - a) Europolem nebo Eurojustem, jsou-li nezbytně nutné pro výkon jejich mandátů a v souladu s článkem 68;

- b) příslušnými donucovacími orgány členských států, jsou-li pro ně nezbytně nutné pro účely předcházení, odhalování, vyšetřování nebo stíhání závažné přeshraniční trestné činnosti.

Článek 91

Uchovávání údajů

1. Agentura vymaže osobní údaje ihned po jejich předání příslušným orgánům členských států, dalším institucím a jiným subjektům Unie, zejména EASO, nebo třetím zemím či mezinárodním organizacím, nebo jakmile jsou použity pro vypracování analýz rizik. Doba uchovávání údajů v žádném případě nepřekročí 90 dnů ode dne jejich shromáždění. Ve výsledcích analýz rizik se údaje anonymizují.
2. Osobní údaje zpracovávané pro účely plnění úkolů spojených s navracením se vymaží, jakmile je dosaženo účelu, pro který byly shromážděny, a nejpozději třicet dnů po skončení těchto úkolů.

3. Operativní osobní údaje zpracováváné pro účely článku 90 se vymaží, jakmile agentura dosáhne účelu, pro který byly shromážděny. Agentura průběžně přezkoumává potřebu uchovávání těchto údajů, zejména osobních údajů obětí a svědků. Agentura v každém případě přezkoumá potřebu uchovávání těchto údajů nejpozději tři měsíce po zahájení prvotního zpracování těchto údajů a poté každých šest měsíců. Agentura rozhodne o pokračujícím uchovávání osobních údajů, zejména osobních údajů obětí a svědků, až do následujícího přezkumu, pouze pokud je toto uchovávání nadále nezbytné pro plnění úkolů agentury podle článku 90.
4. Tento článek se nevztahuje na osobní údaje shromážděné v rámci systému FADO.

Článek 92

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

1. Agentura přijme své vlastní bezpečnostní předpisy založené na zásadách a pravidlech stanovených v bezpečnostních předpisech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie a citlivých neutajovaných informací, včetně mimo jiné ustanovení o výměně těchto informací se třetími zeměmi a o jejich zpracovávání a uchovávání, která jsou obsažena v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443¹ a (EU, Euratom) 2015/444². Jakékoli správní ujednání o výměně utajovaných informací s příslušnými orgány třetí země, nebo při neexistenci tohoto ujednání jakékoli výjimečné ad hoc poskytnutí utajovaných informací Evropské unie uvedeným orgánům, musí předem schválit Komise.
2. Správní rada přijme bezpečnostní předpisy agentury po schválení Komisí. Při posuzování navržených bezpečnostních předpisů Komise zajistí jejich slučitelnost s rozhodnutími (EU, Euratom) 2015/443 a (EU, Euratom) 2015/444.

¹ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

² Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

3. Utajení nebrání tomu, aby byly informace zpřístupněny Evropskému parlamentu. Předání informací a dokumentů Evropskému parlamentu podle tohoto nařízení a nakládání s nimi probíhá v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi, která platí mezi Evropským parlamentem a Komisí.

ODDÍL 3

OBECNÝ RÁMEC A ORGANIZACE AGENTURY

Článek 93

Právní postavení a umístění

1. Agentura je subjektem Unie. Má právní subjektivitu.
2. Agentura má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou jeho právo přiznává právnickým osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.
3. Agentura je nezávislá při provádění svého technického a operativního mandátu.
4. Agenturu zastupuje její výkonný ředitel.
5. Agentura má sídlo ve Varšavě (Polsko).

Článek 94
Dohoda o sídle

1. V dohodě o sídle mezi agenturou a členským státem, ve kterém agentura sídlí, se stanoví nezbytná opatření související s umístěním agentury poskytnutým v tomto členském státě a s prostory, které dá tento členský stát k dispozici, jakož i zvláštní pravidla, která se v tomto členském státě vztahují na výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele, členy správní rady, pracovníky agentury a jejich rodinné příslušníky.
2. Dohoda o sídle se uzavře poté, co byl získán souhlas správní rady.
3. Členský stát, ve kterém agentura sídlí, vytvoří co nejlepší podmínky pro zajištění řádného fungování agentury, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.

Článek 95
Pracovníci

1. Na statutární zaměstnance se vztahuje služební řád, pracovní řád a pravidla společně přijatá orgány Unie za účelem uplatňování služebního a pracovního řádu.

2. Místo výkonu zaměstnání je v zásadě v členském státě, v němž se nachází sídlo agentury.
3. Statutární zaměstnanci, na které se vztahuje pracovní řád, jsou v zásadě přijati nejprve na dobu určitou v délce pěti let. Jejich smlouvy lze v zásadě prodloužit pouze jednou, na dobu určitou v délce nejvýše pěti let. Jakékoli další prodloužení musí být na dobu neurčitou.
4. Pro účely provedení článků 31 a 44 mohou být koordinátorem nebo styčným úředníkem jmenováni pouze statutární zaměstnanci, na které se vztahuje služební řád nebo hlava II pracovního řádu. Pro účely provedení článku 55 mohou být jako příslušníci jednotek vyslání pouze statutární zaměstnanci, na které se vztahuje služební nebo pracovní řád.
5. Správní rada přijme po dohodě s Komisí prováděcí pravidla ke služebnímu a pracovnímu řádu v souladu s čl. 110 odst. 2 služebního řádu.

6. Za podmínky předchozího souhlasu Komise přijme správní rada pravidla týkající se pracovníků z členských států, kteří mají být dočasně přiděleni do agentury v souladu s článkem 56, a v případě potřeby je aktualizuje. Tato pravidla zahrnují zejména finanční ujednání týkající se těchto dočasných přidělení, včetně pojištění, a odborné přípravy. Zohlední skutečnost, že pracovníci jsou dočasně přiděleni za účelem vyslání jako příslušníci jednotek a mají úkoly a pravomoci stanovené v článku 82. Zahrnují ustanovení o podmínkách vyslání. V příslušném případě správní rada usiluje o zajištění konzistence s pravidly vztahujícími se na náhradu výdajů na služební cesty statutárních zaměstnanců.

Článek 96

Výsady a imunity

Na agenturu a její statutární zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie připojený ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování EU.

Článek 97

Odpovědnost

1. Aniž jsou dotčeny články 84 a 85, odpovídá agentura za veškeré činnosti, které provádí v souladu s tímto nařízením.
2. Smluvní odpovědnost agentury se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.

3. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené agenturou.
4. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí agentura v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou újmu způsobenou jejími útvary nebo jejími pracovníky při výkonu jejich povinností, včetně povinností souvisejících s výkonem výkonných pravomocí.
5. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradu újmy podle odstavce 4.
6. Osobní odpovědnost statutárních zaměstnanců vůči agentuře se řídí ustanoveními služebního a pracovního řádu, která se na ně vztahují.

Článek 98

Žaloby podané k Soudnímu dvoru

1. U Soudního dvora může být v souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU zahájeno řízení o zrušení aktů agentury, které mají mít právní účinky vůči třetím osobám, v souladu s článkem 265 Smlouvy o fungování EU řízení o nečinnosti, v souladu s článkem 340 Smlouvy o fungování EU řízení o mimosmluvní odpovědnosti za škody způsobené agenturou a v souladu s rozhodčí doložkou řízení o smluvní odpovědnosti za škody způsobené jednáním agentury.

2. Agentura přijme nezbytná opatření vyplývající z rozsudků Soudního dvora.

Článek 99

Správní a řídicí struktura agentury

Správní a administrativní struktura agentury zahrnuje:

- a) správní radu;
- b) výkonného ředitele;
- c) zástupce výkonného ředitele a
- d) úředníka pro otázky základních práv.

Jako poradní orgán slouží agentuře poradní fórum.

Článek 100

Funkce správní rady

1. Správní rada odpovídá za přijímání strategických rozhodnutí agentury v souladu s tímto nařízením.

2. Správní rada:

- a) jmenuje výkonného ředitele na návrh Komise v souladu s článkem 107;
- b) jmenuje zástupce výkonného ředitele na návrh Komise v souladu s článkem 107;
- c) přijímá rozhodnutí zřídit pobočky nebo prodloužit dobu jejich fungování v souladu s čl. 60 odst. 5, a to dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem;
- d) přijímá rozhodnutí o provádění hodnocení zranitelnosti v souladu s čl. 32 odst. 1 a 10, přičemž rozhodnutí, jimiž se stanoví opatření přijímaná podle čl. 32 odst. 10, se přijímají dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem;
- e) přijímá rozhodnutí o seznamech povinných informací a údajů, které si s agenturou mají vyměňovat vnitrostátní orgány odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, jakož i vnitrostátní orgány odpovědné za navracení, aby mohla agentura plnit své úkoly, aniž tím jsou dotčeny povinnosti stanovené tímto nařízením, zejména v článku 49 a člancích 86 až 89;

- f) přijímá rozhodnutí o vypracování společného modelu integrované analýzy rizik v souladu s čl. 29 odst. 1;
- g) přijímá rozhodnutí o povaze a podmínkách vyslání styčných úředníků do členských států v souladu s čl. 31 odst. 2;
- h) přijímá technickou a operativní strategii pro evropskou integrovanou správu hranic v souladu s čl. 8 odst. 5;
- i) přijímá rozhodnutí o profilech a počtech operativních pracovníků pro správu hranic a řízení migrace v rámci stálého útvaru v souladu s čl. 54 odst. 4;
- j) přijímá výroční zprávu o činnosti agentury za předchozí rok a do 1. července každého roku ji předává Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru;
- k) do 30. listopadu každého roku a s řádným ohledem na stanovisko Komise přijímá dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem jednotný programový dokument, který obsahuje mimo jiné víceletý program agentury a její pracovní program pro nadcházející rok, a předává jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi;
- l) stanoví postupy, jimiž výkonný ředitel přijímá rozhodnutí týkající se technických a operativních úkolů agentury;

- m) dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem přijímá roční rozpočet agentury a vykonává další funkce ve vztahu k rozpočtu agentury podle oddílu 4 této kapitoly;
- n) vykonává disciplinární pravomoc nad výkonným ředitelem a po konzultaci s výkonným ředitelem nad zástupci výkonného ředitele;
- o) přijímá svůj jednací řád;
- p) stanoví organizační strukturu agentury a přijímá zaměstnaneckou politiku agentury;
- q) přijímá strategii boje proti podvodům, která je úměrná riziku podvodů, přičemž zohlední náklady a přínosy opatření, jež mají být provedena;
- r) přijímá vnitřní pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů;
- s) v souladu s odstavcem 8 vykonává ve vztahu ke statutárním zaměstnancům pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a pracovní řád orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);
- t) přijímá prováděcí pravidla ke služebnímu a pracovnímu řádu v souladu s čl. 110 odst. 2 služebního řádu;

- u) přijímá vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích ze zpráv o interním nebo externím auditu a hodnocení, jakož i z vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF);
- v) přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro komunikaci a šíření informací uvedené v čl. 10 odst. 2 druhém pododstavci;
- w) jmenuje účetního, na něhož se vztahuje služební a pracovní řád a který je při výkonu svých funkcí zcela nezávislý;
- x) rozhoduje o společné metodice hodnocení zranitelnosti, včetně objektivních kritérií, podle kterých agentura tato hodnocení provádí, četnosti těchto hodnocení a způsobu, jakým mají být následná hodnocení zranitelnosti prováděna;
- y) rozhoduje o posílené intenzitě hodnocení a monitorování určitého členského státu podle čl. 32 odst. 2;
- z) jmenuje úředníka pro otázky základních práv a zástupce úředníka pro otázky základních práv v souladu s článkem 109;
- aa) stanoví zvláštní pravidla s cílem zaručit nezávislost úředníka pro otázky základních práv při výkonu jeho povinností;

- ab) schvaluje pracovní ujednání se třetími zeměmi;
- ac) za podmínky předchozího souhlasu Komise přijme bezpečnostní předpisy agentury týkající se ochrany utajovaných informací Evropské unie a citlivých neutajovaných informací podle článku 91;
- ad) jmenuje úředníka pro otázky bezpečnosti, na něhož se vztahuje služební a pracovní řád a který odpovídá za bezpečnost v rámci agentury, včetně ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací;
- ae) rozhoduje o jakékoli jiné záležitosti, je-li tak stanoveno v tomto nařízení.

Výroční zpráva o činnosti uvedená v písmenu j) se zveřejní.

- 3. K přijetí návrhů rozhodnutí správní rady podle odstavce 2, která se týkají konkrétních činností agentury prováděných na vnějších hranicích určitého členského státu nebo v jejich bezprostřední blízkosti, nebo pracovních ujednání se třetími zeměmi podle čl. 73 odst. 4 je nezbytné, aby pro ně hlasoval člen správní rady zastupující tento určitý členský stát nebo členský stát sousedící s danou třetí zemí.
- 4. Správní rada může výkonnému řediteli radit v jakékoli záležitosti, která se týká rozvoje operativní správy vnějších hranic a odborné přípravy, včetně činností týkajících se výzkumu.

5. Správní rada rozhodne na žádost Irska nebo Spojeného království o jejich účasti na konkrétních činnostech.

Správní rada přijímá svá rozhodnutí případ od případu. Ve svých rozhodnutích zváží, zda účast Irska nebo Spojeného království přispívá k uskutečnění dané činnosti. Rozhodnutí stanoví finanční příspěvek Irska nebo Spojeného království na činnost, již se žádost o účast týká.

6. Správní rada předkládá každoročně Evropskému parlamentu a Radě (dále jen „rozpočtový orgán“) veškeré informace týkající se výsledku hodnoticích postupů prováděných agenturou.

7. Správní rada může zřídit výkonnou radu složenou z nejvýše čtyř zástupců správní rady, včetně jejího předsedy, a zástupce Komise, která bude jí a výkonnému řediteli nápomocna při přípravě rozhodnutí, programů a činností, jež má správní rada přijmout, a která bude oprávněna, je-li to z naléhavých důvodů nezbytné, přijímat určitá prozatímní rozhodnutí jménem správní rady. Výkonná rada nepřijímá rozhodnutí, která musí správní rada přijmout dvoutřetinovou většinou. Správní rada může pověřit výkonnou radu některými jasně vymezenými úkoly, zejména pokud to zvyšuje efektivitu agentury. Správní rada nemůže výkonnou radu pověřit úkoly, které se týkají rozhodnutí, která musí správní rada přijmout dvoutřetinovou většinou.

8. Správní rada přijme v souladu s článkem 110 služebního řádu rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterým přenesé příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn přenést tyto pravomoci na další osoby.

Vyžaduje-li to mimořádná situace, může správní rada rozhodnout o dočasném pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí jím přenesených na další osoby. Může je pak vykonávat sama, nebo je přenést na některého ze svých členů nebo na některého statutárního zaměstnance jiného než výkonného ředitele.

Článek 101

Složení správní rady

1. Aniž je dotčen odstavec 3, skládá se správní rada z jednoho zástupce každého členského státu a dvou zástupců Komise, přičemž každý z nich má hlasovací právo. Každý členský stát za tímto účelem jmenuje jednoho člena správní rady a jednoho náhradníka, který člena zastupuje v jeho nepřítomnosti. Komise jmenuje dva členy a dva náhradníky. Funkční období trvá čtyři roky. Může být prodlouženo.

2. Členové správní rady jsou jmenováni na základě vysokého stupně své relevantní zkušenosti a své odbornosti v oblasti operativní spolupráce při správě hranic a navracení a s ohledem na své relevantní manažerské, správní a rozpočtové dovednosti. Členské státy a Komise usilují o vyvážené zastoupení žen a mužů ve správní radě.
3. Činnosti agentury se účastní země přidružené k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*. Ve správní radě má každá jednoho zástupce a jednoho náhradníka. Použijí se ujednání vypracovaná na základě odpovídajících ustanovení jejich dohod o přidružení, která určují povahu a rozsah účasti těchto zemí na činnosti agentury a podrobná pravidla pro tuto účast, včetně ustanovení o finančních příspěvcích a pracovnících.

Článek 102

Víceletý program a roční pracovní programy

1. Správní rada každoročně nejpozději 30. listopadu přijme jednotný programový dokument obsahující mimo jiné víceletý program a roční program agentury pro nadcházející rok založený na návrhu předloženém výkonným ředitelem a schváleném správní radou. Jednotný programový dokument se přijme po zohlednění kladného stanoviska Komise, a pokud jde o víceletý program, po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou. Rozhodne-li se správní rada nezohlednit některé prvky stanoviska Komise, důkladně to odůvodní. Povinnost poskytnout důkladné odůvodnění se vztahuje i na prvky vznesené Evropským parlamentem a Radou během konzultace. Správní rada předá tento dokument neprodleně Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.
2. Dokument uvedený v odstavci 1 se považuje za konečný po konečném přijetí souhrnného rozpočtu. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

3. V souladu s cyklem víceleté strategické politiky pro evropskou integrovanou správu hranic stanoví víceletý program celkové strategické plánování ve střednědobém a dlouhodobém výhledu, což zahrnuje cíle, očekávané výsledky, ukazatele výkonnosti a plánování zdrojů, včetně víceletého rozpočtu, zaměstnance a rozvoj vlastních kapacit agentury, včetně orientačního víceletého plánování profilů pracovníků pro stálý útvar. Víceletý program vymezuje strategické oblasti zásahů a vysvětluje, co je třeba učinit, aby bylo dosaženo cílů. Obsahuje strategická opatření pro provádění strategie pro základní práva uvedená v čl. 80 odst. 1 a strategii pro vztahy se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, jakož i činnosti, které s touto strategií souvisejí.
4. Víceletý program se uskutečňuje prostřednictvím ročních pracovních programů a v případě potřeby se aktualizuje podle výsledků hodnocení provedeného podle článku 121. Závěry těchto hodnocení se případně zohlední v ročním pracovním programu na následující rok.
5. Roční pracovní program obsahuje popis činností, které mají být financovány, včetně podrobných cílů a očekávaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Obsahuje také údaje o finančních a lidských zdrojích, které byly přiděleny každé činnosti, v souladu se zásadami sestavování rozpočtu podle činností a řízení podle činností. Roční pracovní program musí být v souladu s víceletým programem. Zřetelně označuje úkoly, které byly oproti předcházejícímu rozpočtovému roku přidány, změněny či zrušeny.

6. Roční pracovní program se přijímá v souladu s legislativním programem Unie v příslušných oblastech správy vnějších hranic a navracení.
7. Pokud je agentura po přijetí ročního pracovního programu pověřena novým úkolem, správní rada roční pracovní program změní.
8. Každá podstatná změna ročního pracovního programu, zejména změna mající za následek přerozdělení rozpočtových zdrojů nad 2 % ročního rozpočtu, se přijímá stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může výkonnému řediteli svěřit pravomoc k provedení nepodstatných změn ročního pracovního programu.

Článek 103

Předsednictví správní rady

1. Správní rada volí z řad svých členů, kteří mají hlasovací právo, předsedu a místopředsedu. Předseda a místopředseda jsou voleni dvoutřetinovou většinou hlasů členů správní rady s hlasovacím právem. Nemůže-li předseda vykonávat své povinnosti, zaujme jeho místo z úřední moci místopředseda.
2. Funkční období předsedy a místopředsedy končí zároveň s členstvím ve správní radě. S výhradou tohoto ustanovení trvá funkční období předsedy nebo místopředsedy čtyři roky. Tato funkční období mohou být jednou prodloužena.

Článek 104
Zasedání správní rady

1. Zasedání správní rady svolává předseda.
2. Výkonný ředitel se účastní jednání, avšak bez hlasovacího práva.
3. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát za rok. Správní rada se schází rovněž z podnětu předsedy, na žádost Komise nebo na žádost alespoň třetiny svých členů. V případě potřeby může správní rada pořádat společná zasedání se správními radami EASO a Europolu.
4. Irsko je přizváno k účasti na zasedáních správní rady.
5. Spojené království je přizváno k účasti na zasedáních správní rady konaných přede dnem, kdy pro Spojené království přestanou být použitelné Smlouvy podle čl. 50 odst. 3 Smlouvy o EU.
6. Zástupci EASO a Europolu jsou přizváni k účasti na zasedáních správní rady. Zástupce FRA je přizván k účasti na zasedáních správní rady, pokud jsou na pořadu jednání body relevantní pro ochranu základních práv.

7. Předseda správní rady může rovněž přizvat odborníka Evropského parlamentu k účasti na schůzích správní rady. Správní rada může rovněž přizvat zástupce dalších relevantních orgánů, institucí a jiných subjektů Unie.

Správní rada může přizvat v souladu se svým jednacím řádem jakoukoli další osobu, jejíž stanovisko může být důležité, aby se zúčastnila jejích zasedání jako pozorovatel.

8. Členům správní rady mohou být, s výhradou ustanovení jejího jednacího řádu, nápomocni poradci nebo odborníci.
9. Sekretariát správní rady zajišťuje agentura.

Článek 105

Hlasování

1. Aniž jsou dotčeny čl. 100 odst. 2 písm. c), d), k) a m), čl. 103 odst. 1 a čl. 107 odst. 2 a 4, přijímá správní rada rozhodnutí nadpoloviční většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.
2. Každý člen má jeden hlas. V nepřítomnosti člena je k výkonu hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník. Výkonný ředitel agentury nehlasuje.
3. Jednací řád podrobněji upravuje způsob hlasování. Zahrnuje podmínky pro jednání člena v zastoupení jiného člena, jakož i případné požadavky na usnášeníschopnost.

4. Zástupci zemí přidružených k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* mají omezená hlasovací práva na základě svých příslušných ujednání. Aby mohly přidružené země vykonávat své hlasovací právo, vypracuje agentura podrobný program, v němž určí body, pro které bylo uděleno omezené hlasovací právo.

Článek 106

Funkce a pravomoci výkonného ředitele

1. Agenturu řídí výkonný ředitel, který je při výkonu svých povinností zcela nezávislý. Aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů Unie a správní rady, nevyhledává ani nepřijímá výkonný ředitel žádné pokyny od jakékoli vlády ani od jakéhokoli jiného subjektu.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou výkonného ředitele vyzvat, aby předložil zprávu o plnění svých úkolů. To zahrnuje zprávu o činnostech agentury, zprávu o provádění a sledování strategie pro základní práva, výroční zprávu o činnosti agentury za předchozí rok, pracovní program pro nadcházející rok a víceletý program agentury a jakékoli jiné záležitosti související s činnostmi agentury. Je-li o to požádán, učiní výkonný ředitel též prohlášení v Evropském parlamentu a písemně zodpoví veškeré dotazy předložené kterýmkoli poslancem Evropského parlamentu do 15 kalendářních dnů od jejich obdržení. Výkonný ředitel pravidelně podává zprávy příslušným subjektům a výborům Evropského parlamentu.

3. Nejsou-li v tomto nařízení stanoveny konkrétní lhůty, výkonný ředitel zajistí, aby zprávy byly předkládány Evropskému parlamentu, Radě a Komisi co nejdříve, a v každém případě do šesti měsíců po skončení vykazovaného období, s výjimkou případů, kdy výkonný ředitel zpoždění řádně písemně odůvodní.
4. Výkonný ředitel odpovídá za přípravu a provádění strategických rozhodnutí správní rady a za přijímání rozhodnutí týkajících se operativních činností agentury v souladu s tímto nařízením. Výkonný ředitel má tyto funkce a pravomoci:
 - a) navrhopvat, připravovat a provádět strategická rozhodnutí, programy a činnosti přijímané správní radou v mezích pravomocí stanovených tímto nařízením, prováděcími pravidly k němu a dalšími použitelnými právními předpisy;
 - b) přijímat veškerá opatření nezbytná k zajištění každodenní správy a chodu agentury v souladu s tímto nařízením, včetně přijímání vnitřních správních pokynů a zveřejňování oznámení;
 - c) vypracovat každý rok návrh jednotného programového dokumentu a předložit jej správní radě ke schválení před jeho zasláním Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do 31. ledna;
 - d) vypracovat každý rok výroční zprávu o činnostech agentury a předložit ji správní radě;

- e) sestavovat návrh odhadu příjmů a výdajů agentury jako součást jednotného programového dokumentu podle čl. 115 odst. 3 a plnit rozpočet podle čl. 116 odst. 1;
- f) přenášet své pravomoci na jiné statutární zaměstnance s výhradou pravidel přijatých v souladu s čl. 100 odst. 2 písm. o);
- g) přijímat doporučení k opatřením podle čl. 32 odst. 7, včetně rozhodnutí navrhuujících členským státům, aby zahájily a prováděly společné operace, zásahy rychlé reakce na hranicích či jiné činnosti uvedené v čl. 36 odst. 2;
- h) vyhodnocovat, schvalovat a koordinovat návrhy členských států na společné operace či zásahy rychlé reakce na hranicích podle čl. 37 odst. 3;
- i) vyhodnocovat, schvalovat a koordinovat žádosti členských států o návratové operace či návratové zásahy podle článků 50 a 53;
- j) zajišťovat provádění operačních plánů uvedených v článcích 38 a 42 a čl. 53 odst. 3;
- k) zajišťovat provádění rozhodnutí Rady uvedeného v čl. 42 odst. 1;
- l) stáhnout financování činností v souladu s článkem 46;

- m) posoudit před každou operativní činností agentury, zda nedochází k porušením základních práv nebo závazků v oblasti mezinárodní ochrany, která jsou závažná nebo mohou přetrvávat, v souladu s čl. 46 odst. 4 a 5;
- n) vyhodnocovat výsledky činností v souladu s článkem 47;
- o) určovat minimální kontingent technického vybavení vyžadovaného pro splnění potřeb agentury, zejména pokud jde o provádění společných operací, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, zásahů rychlé reakce na hranicích, návratových operací a návratových zásahů v souladu s čl. 64 odst. 6;
- p) navrhnout zřídit pobočky nebo prodloužit dobu jejich fungování v souladu s čl. 60 odst. 5;
- q) jmenovat vedoucí poboček v souladu s čl. 60 odst. 4;
- r) vypracovat akční plán pro provádění opatření v návaznosti na závěry zpráv o interním nebo externím auditu a hodnocení, jakož i na vyšetřování OLAFu, a podávat zprávy o jeho plnění dvakrát za rok Komisi a pravidelně správní radě;

- s) chránit finanční zájmy Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami a zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek v případech, kdy jsou zjištěny nesrovnalosti, a případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a peněžitých sankcí;
 - t) vypracovat strategii agentury pro boj proti podvodům a předložit ji správní radě ke schválení.
5. Výkonný ředitel odpovídá za svou činnost správní radě.
6. Výkonný ředitel právně zastupuje agenturu.

Článek 107

Jmenování výkonného ředitele a zástupců výkonného ředitele

1. Komise navrhne alespoň tři kandidáty na místo výkonného ředitele a na místa každého ze zástupců výkonného ředitele na základě seznamu sestaveného po zveřejnění volného místa v *Úředním věstníku Evropské unie* a případně v jiných tiskovinách nebo na internetových stránkách.

2. Výkonného ředitele jmenuje na návrh Komise, uvedený v odstavci 1, správní rada na základě zásluh a doložených správních a řídících schopností na vysoké úrovni, včetně relevantních odborných zkušeností ve vysoké funkci v oblasti správy vnějších hranic a navracení. Před jmenováním jsou kandidáti navržení Komisí požádáni, aby učinili prohlášení před příslušným výborem nebo příslušnými výbory Evropského parlamentu a zodpověděli otázky členů tohoto výboru nebo výborů.

Po těchto prohlášeních přijímá Evropský parlament stanovisko, v němž uvede svůj názor, a může uvést, kterého kandidáta upřednostňuje.

Správní rada jmenuje výkonného ředitele, přičemž tento názor zohlední. Správní rada přijímá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.

Jestliže se správní rada rozhodne jmenovat jiného kandidáta, než kterého upřednostnil Evropský parlament, vyrozumí písemně Evropský parlament a Radu o tom, jakým způsobem bylo stanovisko Evropského parlamentu zohledněno.

Správní rada může výkonného ředitele na návrh Komise odvolat.

3. Výkonnému řediteli jsou nápomocni tři zástupci výkonného ředitele. Každému zástupci výkonného ředitele je přidělena zvláštní oblast působnosti. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo nezpůsobilý k výkonu funkce, zaujme jeden ze zástupců výkonného ředitele jeho místo.
4. Zástupce výkonného ředitele jmenuje na návrh Komise uvedený v odstavci 1 správní rada na základě zásluh a patřičných správních a řídicích schopností, včetně relevantních odborných zkušeností v oblasti správy vnějších hranic a navracení. Výkonný ředitel je zapojen do procesu výběru. Správní rada přijímá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.

Správní rada je oprávněna zástupce výkonného ředitele postupem stanoveným v prvním pododstavci i odvolat.
5. Funkční období výkonného ředitele je pět let. Před koncem tohoto období provede Komise posouzení, které zohlední hodnocení činnosti výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy agentury.
6. Správní rada může na návrh Komise, který zohlední posouzení uvedené v odstavci 5, funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit o dobu nepřesahující pět let.

7. Funkční období zástupců výkonného ředitele je pět let. Správní rada je na návrh Komise může jednou prodloužit o dobu nepřesahující pět let.
8. Výkonný ředitel a zástupci výkonného ředitele jsou přijati jako dočasní zaměstnanci agentury podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu.

Článek 108
Poradní fórum

1. Agentura zřídí poradní fórum, které jí bude formou nezávislého poradenství nápomocno v otázkách základních práv. Výkonný ředitel a správní rada mohou v koordinaci s úředníkem pro otázky základních práv konzultovat s poradním fórem jakoukoli otázku týkající se základních práv.
2. Agentura vyzve EASO, FRA, vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a další relevantní organizace k účasti na poradním fóru. Na návrh úředníka pro otázky základních práv podaný po konzultaci s výkonným ředitelem správní rada přijme rozhodnutí o složení poradního fóra a o podmínkách předávání informací tomuto fóru. Po konzultaci se správní radou a výkonným ředitelem si poradní fórum stanoví vlastní pracovní metody a vypracuje pracovní program.

3. S poradním fórem se vedou konzultace o dalším rozvoji a provádění strategie pro základní práva, o fungování mechanismu pro podávání a vyřizování stížností, o kodexech chování a o společných hlavních osnovách. Agentura informuje poradní fórum o opatřeních přijatých v návaznosti na jeho doporučení.
4. Poradní fórum vypracuje výroční zprávu o své činnosti. Tato zpráva se zveřejní.
5. Aniž jsou dotčeny úkoly úředníka pro otázky základních práv, poskytne se poradnímu fóru včas a efektivně skutečný přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování základních práv, mimo jiné prostřednictvím návštěv na místě v průběhu společných operací nebo zásahů rychlé reakce na hranicích, pokud s tím hostitelský členský stát nebo třetí země, podle okolností, vyjádří souhlas, návštěv v hotspotech a návštěv v průběhu návratových operací a návratových zásahů, a to i ve třetích zemích. Pokud hostitelský členský stát nesouhlasí s návštěvou poradního fóra na místě při společné operaci nebo zásahu rychlé reakce na hranicích prováděných na jeho území, řádně to agentuře písemně odůvodní.

Článek 109

Úředník pro otázky základních práv

1. Správní rada jmenuje úředníka pro otázky základních práv ze seznamu tří kandidátů po konzultaci s poradním fórem. Úředník pro otázky základních práv musí mít nezbytnou kvalifikaci, odborné znalosti a profesní zkušenosti v oblasti základních práv.
2. Úředník pro otázky základních práv plní tyto úkoly:
 - a) přispívá ke strategii agentury pro základní práva a odpovídajícímu akčnímu plánu, a to i vydáváním doporučení k jejich zlepšení;
 - b) sleduje, zda agentura dodržuje základní práva, a to i vyšetřováním kterýchkoli jejích činností;
 - c) podporuje agenturu při dodržování základních práv;
 - d) poskytuje agentuře poradenství v případech, kdy to považuje za potřebné nebo kdy ho o to agentura v souvislosti s kteroukoli činností požádá, aniž by způsobil zpoždění těchto činností;
 - e) poskytuje stanoviska k operačním plánům vypracovaným pro operativní činnosti agentury, k pilotním projektům a k projektům technické pomoci ve třetích zemích;

- f) poskytuje stanoviska k pracovním ujednáním;
- g) vykonává návštěvy na místě v rámci jakékoli společné operace, zásahu rychlé reakce na hranicích, pilotního projektu, vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace, návratové operace nebo návratového zásahu, a to i ve třetích zemích;
- h) poskytuje sekretariát poradnímu fóru;
- i) informuje výkonného ředitele o možných porušeních základních práv během činností agentury;
- j) vybírá a řídí osoby pověřené sledováním základních práv;
- k) plní jakékoli další úkoly stanovené tímto nařízením.

Sekretariát uvedený v prvním pododstavci písm. h) dostává pokyny přímo od poradního fóra.

3. Pro účely odst. 2 prvního pododstavce písm. j) úředník pro otázky základních práv zejména:

- a) jmenuje osoby pověřené sledováním základních práv;
- b) přiděluje osoby pověřené sledováním základních práv na operace a činnosti podle čl. 110 odst. 3;

- c) jmenuje osoby pověřené sledováním základních práv jako osoby pověřené sledováním nuceného navracení pro rezervu uvedenou v článku 51;
- d) zajišťuje, aby osoby pověřené sledováním základních práv byly náležitě vyškoleny;
- e) informuje výkonného ředitele o možných porušeních základních práv, které mu nahlásily osoby pověřené sledováním základních práv, pokud to považuje za nezbytné.

Výkonný ředitel úředníkovi pro otázky základních práv odpoví, jakým způsobem byly řešeny obavy týkající se možných porušení základních práv podle prvního pododstavce písm. e).

Úředník pro otázky základních práv může některou z osob pověřených sledováním základních práv pověřit kterýmkoli z konkrétních úkolů stanovených v odst. 2 prvním pododstavci písm. a) až i) a k).

4. Správní rada stanoví zvláštní pravidla pro úředníka pro otázky základních práv s cílem zaručit, aby úředník pro otázky základních práv i jeho podřízení byli při plnění svých funkcí nezávislí. Úředník pro otázky základních práv se zodpovídá přímo správní radě a spolupracuje s poradním fórem. Správní rada zajistí, aby byla přijímána opatření v návaznosti na doporučení úředníka pro otázky základních práv. Úředník pro otázky základních práv mimoto zveřejňuje výroční zprávy o svých činnostech a o rozsahu, v jakém jsou při činnostech agentury dodržována základní práva. Tyto zprávy obsahují informace o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností a o provádění strategie pro základní práva.

5. Agentura zajistí, aby úředník pro otázky základních práv mohl jednat nezávisle a být při výkonu svých povinností nezávislý. Úředník pro otázky základních práv musí mít k dispozici dostatečné a přiměřené lidské a finanční zdroje, které jsou nezbytné k plnění jeho úkolů.

Své podřízené si úředník pro otázky základních práv vybírá sám a tito podřízení se zodpovídají pouze jemu.

6. Úředníkovi pro otázky základních práv je nápomocen zástupce úředníka pro otázky základních práv. Zástupce úředníka pro otázky základních práv jmenuje správní rada ze seznamu nejméně tří kandidátů předloženého úředníkem pro otázky základních práv. Zástupce úředníka pro otázky základních práv musí mít nezbytnou kvalifikaci a zkušenosti v oblasti základních práv a být při výkonu svých povinností nezávislý. Je-li úředník pro otázky základních práv nepřítomen nebo nezpůsobilý k výkonu funkce, převezme jeho povinnosti a úkoly zástupce úředníka pro otázky základních práv.
7. Úředník pro otázky základních práv má přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování základních práv při všech činnostech agentury.

Článek 110

Osoby pověřené sledováním základních práv

1. Osoby pověřené sledováním základních práv, zaměstnané jako statutární zaměstnanci, neustále posuzují dodržování základních práv při operativních činnostech, poskytují v tomto ohledu poradenství a pomoc a přispívají k podpoře základních práv v rámci evropské integrované správy hranic.
2. Osoby pověřené sledováním základních práv plní tyto úkoly:
 - a) sledují dodržování základních práv a poskytují poradenství a pomoc v oblasti základních práv při přípravě, výkonu a hodnocení operativních činností agentury, které jim za účelem sledování přidělil úředník pro otázky základních práv;
 - b) jednají jako osoby pověřené sledováním nuceného navracení;
 - c) přispívají ke vzdělávacím činnostem agentury v oblasti základních práv, jak je stanoveno v článku 62, a to i poskytováním školení v oblasti základních práv.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) osoby pověřené sledováním základních práv zejména:

- a) sledují přípravu operačních plánů a podávají zprávy úředníkovi pro otázky základních práv, aby mohl plnit své úkoly stanovené v čl. 109 odst. 2 písm. e);

- b) navštěvují, a to i dlouhodobě, místa, kde jsou prováděny operativní činnosti;
- c) spolupracují s koordinátorem podle článku 44 a poskytují mu poradenství a pomoc;
- d) informují koordinátora a podávají zprávy úředníkovi pro otázky základních práv o veškerých obavách souvisejících s možnými porušeními základních práv při operativních činnostech agentury;
- e) přispívají k hodnocení činností, jak je uvedeno v článku 47;

3. Aniž je dotčen odstavec 4, přidělí úředník pro otázky základních práv na každou operaci nejméně jednu osobu pověřenou sledováním základních práv. Může také rozhodnout o přidělení osob pověřených sledováním základních práv na sledování kterékoli jiné operativní činnosti, již považuje za relevantní.

Osoby pověřené sledováním základních práv mají přístup do všech míst, v nichž probíhá operativní činnost agentury, a ke všem dokumentům relevantním pro její provádění.

4. Úředník pro otázky základních práv může osoby pověřené sledováním základních práv jmenovat jako osoby pověřené sledováním nuceného navracení pro rezervu uvedenou v článku 51. Jestliže osoby pověřené sledováním základních práv jednají jako osoby pověřené sledováním nuceného navracení, použijí se obdobně čl. 50 odst. 5 a článek 51.

5. Úředník pro otázky základních práv jmenuje osoby pověřené sledováním základních práv a má je pod svým hierarchickým dohledem. Při výkonu svých funkcí musí být tyto osoby nezávislé. Pokud se nacházejí v operační oblasti, musí být jasně označeny, aby bylo možné je identifikovat jako osoby pověřené sledováním základních práv.
6. Agentura zajistí, aby do ... [jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost] přijala nejméně 40 osob pověřených sledováním základních práv. Výkonný ředitel každý rok po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv posoudí potřebu zvyšovat jejich počet. Na základě tohoto posouzení navrhne správní radě případné zvýšení počtu osob pověřených sledováním základních práv na následující rok v závislosti na operativních potřebách.
7. Po svém náboru projdou osoby pověřené sledováním základních práv rozšířeným školením v oblasti základních práv, které zohlední dříve nabyté kvalifikace a profesní zkušenosti v relevantních oblastech. Agentura zajistí, aby plnily své povinnosti v průběhu svého zaměstnání v souladu s nejvyššími standardy. Pro každou z nich se navrhne přiměřený plán odborné přípravy zajišťující její neustálý profesní rozvoj s cílem umožnit jí plnění úkolů souvisejících s její funkcí.

Článek 111

Mechanismus pro podávání a vyřizování stížností

1. Agentura ve spolupráci s úředníkem pro otázky základních práv přijme nezbytná opatření s cílem zřídit a dále rozvíjet nezávislý a účinný mechanismus pro podávání a vyřizování stížností v souladu s tímto článkem, aby bylo možné při všech činnostech agentury sledovat a zajišťovat dodržování základních práv.
2. Každý, kdo je přímo dotčen činností nebo nečinností pracovníků podílejících se na společné operaci, pilotním projektu, zásahu rychlé reakce na hranicích, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, návratové operaci, návratovém zásahu nebo jiné operativní činnosti agentury ve třetí zemi a kdo se domnívá, že byla v důsledku této činnosti nebo nečinnosti porušena jeho základní práva, nebo jakákoli strana zastupující takovou osobu může podat písemnou stížnost agentuře.
3. Přípustné jsou pouze odůvodněné stížnosti, které se týkají konkrétních případů porušení základních práv.

4. Stížnosti obdržené agenturou v souladu s právem na řádnou správu vyřizuje úředník pro otázky základních práv. Za tímto účelem posoudí přípustnost stížnosti, zaeviduje přípustné stížnosti, předá všechny zaevidované stížnosti výkonnému řediteli a stížnosti týkající se příslušníků jednotek domovskému členskému státu, včetně příslušnému orgánu nebo subjektu, do jejichž působnosti spadají základní práva v členském státě, k dalšímu postupu v souladu s jejich mandátem. Úředník pro otázky základních práv také zaeviduje a zajistí navazující opatření agentury nebo uvedeného členského státu.
5. Je-li stížnost přípustná, jsou stěžovatelé v souladu s právem na řádnou správu vyrozuměni o tom, že stížnost byla zaevidována, že bylo zahájeno její posuzování a že odpověď lze očekávat, jakmile bude k dispozici. Je-li stížnost postoupena vnitrostátním orgánům či subjektům, jsou stěžovateli poskytnuty jejich kontaktní údaje. Pokud je stížnost prohlášena za nepřípustnou, jsou stěžovatelé informováni o důvodech a jsou jim případně poskytnuty další možnosti, jak záležitost řešit.

Agentura stanoví vhodný postup pro případy, kdy je stížnost prohlášena za nepřípustnou nebo nedůvodnou.

Každé rozhodnutí musí mít písemnou formu a obsahovat odůvodnění. Úředník pro otázky základních práv stížnost znovu posoudí, pokud stěžovatel předloží nové důkazy v situacích, kdy byla stížnost prohlášena za nepřípustnou či nedůvodnou.

6. Je-li zaevidována stížnost na zaměstnance agentury, doporučí úředník pro otázky základních práv výkonnému řediteli vhodná následná opatření, včetně disciplinárních opatření a případného zahájení občanského nebo trestního soudního řízení v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. Výkonný ředitel zajistí vhodná následná opatření a podá úředníkovi pro otázky základních práv ve stanovené lhůtě a dále podle potřeby v pravidelných odstupech zprávy o zjištěních, o uplatňování disciplinárních opatření a o opatřeních, které agentura v návaznosti na stížnost přijala.

V případě, že se stížnost týká otázek ochrany údajů, konzultuje výkonný ředitel před přijetím rozhodnutí o stížnosti s pověřencem agentury pro ochranu osobních údajů.

Úředník pro otázky základních práv a pověřenec pro ochranu osobních údajů vypracují písemné memorandum o porozumění, v němž popíše rozdělení svých úkolů a spolupráci v souvislosti s obdrženými stížnostmi.

7. Je-li zaevidována stížnost týkající se příslušníka jednotek z hostitelského členského státu nebo z jiného zúčastněného členského státu, včetně dočasně přidělených příslušníků jednotek či dočasně přidělených národních odborníků, zajistí domovský členský stát vhodná následná opatření, včetně disciplinárních opatření a zahájení občanského nebo trestního soudního řízení a jiných opatření v souladu s vnitrostátním právem. Příslušný členský stát podá úředníkovi pro otázky základních práv ve stanovené lhůtě a poté podle potřeby v pravidelných odstupech zprávu o zjištěních a o opatřeních přijatých v návaznosti na stížnost. Nepodá-li příslušný členský stát žádnou zprávu, agentura danou záležitost dále sleduje.

Pokud příslušný členský stát ve stanovené lhůtě nepodá žádnou zprávu nebo poskytne jen nejednoznačnou odpověď, uvědomí o tom úředník pro otázky základních práv výkonného ředitele a správní radu.

8. Zjistí-li se, že příslušník jednotek porušil základní práva nebo povinnosti vyplývající z mezinárodní ochrany, požádá agentura příslušný členský stát, aby ho neprodleně odvolal z činnosti agentury nebo stálého útvaru.
9. Úředník pro otázky základních práv zahrne do své výroční zprávy informace o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností uvedené v čl. 109 odst. 4, včetně konkrétních odkazů na zjištění agentury a členských států a na opatření přijatá v návaznosti na stížnosti.
10. V souladu s odstavci 1 až 9 vypracuje úředník pro otázky základních práv po konzultaci s poradním fórem standardní formulář stížnosti, v němž bude nutné uvést podrobné a konkrétní informace o údajném porušení základních práv. Vypracuje rovněž další nezbytná podrobná pravidla. Úředník pro otázky základních práv předloží uvedený formulář a další podrobná pravidla výkonnému řediteli a správní radě.

Agentura zajistí, aby byly informace o možnosti podat stížnost a o postupu podávání stížnosti snadno dostupné, a to i zranitelným osobám. Standardní formulář stížnosti musí být k dispozici na webových stránkách agentury a v tištěné podobě v průběhu všech činností agentury v jazycích, kterým státní příslušníci třetích zemí rozumějí, nebo u nichž je rozumný předpoklad, že jim rozumějí. Standardní formulář stížnosti musí být snadno dostupný, a to i na mobilních zařízeních. Agentura zajistí, aby stěžovatelům bylo poskytnuto další vedení a pomoc v souvislosti s postupem pro podávání a vyřizování stížností. Úředník pro otázky základních práv stížnosti zváží i v případě, že nebyly podány prostřednictvím standardního formuláře stížnosti.

11. S veškerými osobními údaji ve stížnosti agentura i úředník pro otázky základních práv nakládají a zpracovávají je v souladu s nařízením (EU) 2018/1725 a členské státy s nimi nakládají a zpracovávají je v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí (EU) 2016/680.

Má se za to, že stěžovatel podáním stížnosti vyjadřuje souhlas s tím, že agentura a úředník pro otázky základních práv zpracují jeho osobní údaje ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2018/1725.

Aby byly chráněny zájmy stěžovatelů, zachází úředník pro otázky základních práv se stížnostmi v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie důvěrně, nevzdá-li se stěžovatel výslovně svého práva na důvěrnost. Má se za to, že stěžovatelé, kteří se vzdají práva na důvěrnost, souhlasí s tím, aby úředník pro otázky základních práv nebo agentura v případě nutnosti sdělili jejich totožnost orgánům či subjektům příslušným ve vztahu k předmětu stížnosti.

Článek 112

Meziparlamentní spolupráce

1. Aby bylo možné zohlednit zvláštní povahu Evropské pohraniční a pobřežní stráže spočívající v tom, že je složena z vnitrostátních orgánů a agentury, a zajistit, aby mohl Evropský parlament vůči agentuře účinně vykonávat kontrolní úlohu, kterou mu svěřily Smlouvy, a aby mohly vnitrostátní parlamenty vůči příslušným vnitrostátním orgánům účinně vykonávat kontrolní úlohu, kterou jim svěřilo vnitrostátní právo, mohou Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty spolupracovat v rámci článku 9 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU.
2. Výkonný ředitel a předseda správní rady se v souvislosti s odstavcem 1 na pozvání účastní setkání Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů.
3. Agentura předkládá svou výroční zprávu o činnosti vnitrostátním parlamentům.

Článek 113

Jazykový režim

1. Na agenturu se vztahuje nařízení č. 1¹.

¹ Nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

2. Aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá podle článku 342 Smlouvy o fungování EU, vypracovávají se výroční zpráva o činnosti a pracovní program ve všech úředních jazycích Unie.
3. Překladatelské služby potřebné pro činnost agentury zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 114

Transparentnost a poskytování informací

1. Při vyřizování žádostí o přístup k dokumentům ve svém držení agentura podléhá nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Agentura poskytuje z vlastního podnětu informace o věcech spadajících do oblasti jejích úkolů. Zveřejňuje relevantní informace, včetně výroční zprávy o činnosti, ročního pracovního programu, kodexu chování, strategické analýzy rizik a ucelených informací o uskutečněných i probíhajících společných operacích, zásazích rychlé reakce na hranicích, pilotních projektech, projektech technické pomoci se třetími zeměmi, vysláních podpůrných týmů pro řízení migrace, návratových operacích nebo návratových zásazích, a to i ve třetích zemích, a pracovních ujednání, a aniž je dotčen článek 92, zajišťuje zejména, aby veřejnost a každá zúčastněná strana rychle obdržela objektivní, podrobné, ucelené, spolehlivé a snadno srozumitelné informace o činnosti agentury. Činí tak, aniž by vyžradila operativní informace, jejichž zveřejnění by ohrozilo dosažení cílů operací.

3. Správní rada stanoví praktická opatření pro uplatňování odstavců 1 a 2.
4. Každá fyzická či právnická osoba má právo písemně se obrátit na agenturu v kterémkoli z úředních jazyků Unie. Má právo obdržet odpověď ve stejném jazyce.
5. Proti rozhodnutím přijatým agenturou podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost evropskému veřejnému ochránci práv nebo žalobu k Soudnímu dvoru za podmínek stanovených v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

ODDÍL 4

FINANČNÍ POŽADAVKY

Článek 115

Rozpočet

1. Aniž jsou dotčeny jiné druhy příjmů, sestávají příjmy agentury:
 - a) z příspěvku Unie zaneseného do souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);

- b) z příspěvku od zemí přidružených k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, jenž je stanoven v příslušných ujednáních, která upřesňují jejich finanční příspěvek;
 - c) z finančních prostředků Unie ve formě dohod o přiznání příspěvku nebo grantů ad hoc v souladu s finančními pravidly agentury uvedenými v článku 120 a ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;
 - d) z poplatků za poskytované služby;
 - e) z jakéhokoli dobrovolného příspěvku členských států.
2. Výdaje agentury zahrnují výdaje na její správu, infrastrukturu, provoz a pracovníky.
 3. Výkonný ředitel vypracuje každý rok návrh odhadu příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a předloží jej správní radě.
 4. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.
 5. Správní rada na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů vypracovaného výkonným ředitelem přijme prozatímní návrh odhadu příjmů a výdajů agentury včetně prozatímního plánu pracovních míst. Správní rada je každoročně do 31. ledna předá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi jako součást návrhu jednotného programového dokumentu.

6. Správní rada zašle každoročně do 31. března Komisi konečný návrh odhadu příjmů a výdajů agentury včetně návrhu plánu pracovních míst, k němuž přiloží předběžný pracovní program.
7. Komise předloží odhad společně s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie rozpočtovému orgánu.
8. Na základě odhadu zařadí Komise odhady, jež považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši příspěvku ze souhrnného rozpočtu do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie, který předkládá rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.
9. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky na příspěvek pro agenturu.
10. Rozpočtový orgán přijme plán pracovních míst agentury.
11. Rozpočet agentury přijímá správní rada. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.
12. Pro každou změnu rozpočtu, včetně plánu pracovních míst, se použije stejný postup.

13. Na jakékoli stavební projekty, jež by mohly mít významný dopad na rozpočet agentury, se vztahuje nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715¹.
14. K financování zásahů rychlé reakce na hranicích a návratových zásahů obsahuje rozpočet agentury přijatý správní radou finanční operativní rezervu, která činí alespoň 2 % prostředků přidělených společně pro společné operace na vnějších hranicích a operativní činnosti v oblasti navracení. Po skončení každého měsíce může výkonný ředitel rozhodnout přerozdělit částku rovnající se jedné dvanáctině prostředků rezervy na jiné operativní činnosti agentury. V takovém případě o tom výkonný ředitel informuje správní radu.
15. Rozpočtové závazky na akce trvající déle než jeden rozpočtový rok mohou být rozděleny na roční splátky v průběhu několika let.

Článek 116

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Rozpočet agentury plní výkonný ředitel.

¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ze dne 18. prosince 2018 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty zřízené podle SFEU a Smlouvy o Euratomu a uvedené v článku 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (Úř. věst. L 122, 10.5.2019, s. 1).

2. Do 1. března rozpočtového roku N + 1 předá účetní agentury účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku za rozpočtový rok N. Účetní Komise konsoliduje předběžné účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů podle článku 245 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.
3. Agentura předá zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.
4. Účetní Komise předá předběžnou účetní závěrku agentury za rok N, konsolidovanou se závěrkou Komise, Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.
5. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce agentury za rok N podle článku 246 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 vypracuje výkonný ředitel konečnou účetní závěrku agentury na vlastní odpovědnost a předloží ji správní radě k vyjádření.
6. Správní rada zaujme ke konečné účetní závěrce agentury za rok N stanovisko.
7. Do 1. července roku N + 1 předá výkonný ředitel konečnou účetní závěrku spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

8. Konečná účetní závěrka za rok N se nejpozději 15. listopadu roku N + 1 zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.
9. Výkonný ředitel odpoví Účetnímu dvoru na jeho připomínky do 30. září roku N + 1. Zároveň zašle tuto odpověď správní radě.
10. Výkonný ředitel předloží v souladu s čl. 261 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro hladký průběh udílení absolutoria za rok N.
11. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem roku N + 2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rozpočtový rok N.

Článek 117

Boj proti podvodům

1. V zájmu boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním se bez omezení použije nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013. Agentura přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a neprodleně přijme vhodné předpisy vztahující se na veškeré pracovníky agentury za použití vzoru obsaženého v příloze uvedené dohody.

2. Účetní dvůr má pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od agentury obdrželi finanční prostředky Unie.
3. OLAF může provádět správní vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96¹, s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, úplatkářství či jinému protiprávnímu jednání ohrožujícím finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o udělení grantu nebo smlouvou financovanou agenturou.
4. V souladu s nařízením (EU) 2017/1939 může Úřad evropského veřejného žalobce vyšetřovat a stíhat podvody a jiná protiprávní jednání poškozující finanční zájmy Unie, jak je stanoveno ve směrnici (EU) 2017/1371.
5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 4, musí pracovní ujednání se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, grantové dohody, rozhodnutí o udělení grantu a smlouvy agentury obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Účetní dvůr, OLAF a Úřad evropského veřejného žalobce k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich pravomocemi.

¹ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Článek 118

Předcházení střetům zájmů

Agentura přijme vnitřní předpisy požadující, aby se členové jejích orgánů a její pracovníci během svého zaměstnání nebo funkčního období vyhýbali jakékoli situaci, která by mohla vést ke střetu zájmů, a aby takové situace hlásili.

Agentura zajistí transparentnost lobbování prostřednictvím rejstříku transparentnosti a zveřejňování všech svých schůzek s třetími zainteresovanými stranami. Rejstřík transparentnosti zahrnuje všechny schůzky a styky mezi zainteresovanými třetími stranami a výkonným ředitelem, zástupci výkonného ředitele a vedoucími oddělení ve věci veřejných zakázek a veřejných soutěží na služby, vybavení nebo externě zajišťované projekty a studie. Agentura si vede záznamy o všech schůzkách svých pracovníků se zainteresovanými třetími stranami ve věci veřejných zakázek a veřejných soutěží na služby, vybavení nebo externě zajišťované projekty a studie.

Článek 119

Správní šetření

Činnosti agentury podléhají šetřením evropského veřejného ochránce práv podle článku 228 Smlouvy o fungování EU.

Článek 120
Finanční ustanovení

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční pravidla použitelná na agenturu. Tato pravidla se mohou odchýlit od nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013, pouze pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti agentury a s předchozím souhlasem Komise. V tomto rámci přijme správní rada zvláštní finanční pravidla použitelná na činnosti agentury týkající se spolupráce se třetími zeměmi v oblasti navracení.

Článek 121
Hodnocení

1. Aniž je dotčen článek 59, do ... [čtyři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každé čtyři roky provede Komise hodnocení tohoto nařízení. Hodnocení posoudí zejména:
 - a) výsledky, jichž agentura dosáhla s ohledem na své cíle, mandát, zdroje a úkoly;
 - b) dopad, účinnost a účelnost činností agentury a jejích pracovních postupů ve vztahu k jejím cílům, mandátu a úkolům;

- c) meziagenturní spolupráci na evropské úrovni, včetně provádění evropské spolupráce při výkonu funkcí pobřežní stráže;
- d) případnou potřebu upravit mandát agentury;
- e) finanční dopady jakékoli takové úpravy;
- f) fungování stálého útvaru a od druhého hodnocení celkový počet jeho příslušníků a jeho složení;
- g) úroveň odborné přípravy, specializovaných odborných znalostí a profesionality pracovníků stálého útvaru.

Hodnocení zahrnuje zvláštní analýzu způsobu, jak byla při uplatňování tohoto nařízení dodržována Listina a další příslušné právo Unie.

2. Hodnocení posoudí také přitažlivost agentury jako zaměstnavatele při náboru statutárních zaměstnanců s cílem zajistit kvalitu uchazečů a zeměpisnou rovnováhu.
3. Při provádění hodnocení konzultuje Komise s příslušnými zainteresovanými stranami, včetně poradního fóra a FRA.

4. Hodnoticí zprávy společně se svými závěry o nich Komise zasílá Evropskému parlamentu, Radě a správní radě. Správní rada může Komisi podat doporučení ke změnám tohoto nařízení. Hodnoticí zprávy a závěry o nich se zveřejní. Členské státy a agentura poskytují Komisi informace nezbytné k vypracování návrhu hodnotících zpráv. Pokud je to nezbytné, připojí se k hodnotícím zprávám legislativní návrhy.

5. Zprávu o fungování EUROSURu předloží agentura Evropskému parlamentu a Radě do 1. prosince 2021 a poté každé dva roky.

Členské státy poskytují agentuře informace nezbytné k vypracování návrhů těchto zpráv.

6. Jako součást hodnocení uvedeného v odstavci 1 poskytne Komise celkové hodnocení EUROSURu doplněné v případě potřeby o vhodné návrhy na jeho lepší fungování.

Členské státy a agentura poskytují Komisi informace nezbytné k vypracování celkového hodnocení uvedeného v prvním pododstavci.

Při provádění celkového hodnocení uvedeného v prvním pododstavci konzultuje Komise s příslušnými zúčastněnými stranami, včetně poradního fóra a FRA.

KAPITOLA V

Závěrečná ustanovení

Článek 122

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor Evropské pohraniční a pobřežní stráže. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 123

Zrušující a přechodná ustanovení

1. Nařízení (EU) č. 1052/2013 se zrušuje s výjimkou jeho čl. 9 odst. 3, 5 a 7 až 10 a čl. 10 odst. 5 a 7, které se zrušují s účinkem ode dne vstupu prováděcího aktu uvedeného v čl. 24 odst. 3 tohoto nařízení v platnost.
2. Nařízení (EU) 2016/1624 se zrušuje s výjimkou článků 20, 30 a 31 uvedeného nařízení, které se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2021.
3. Vyslání v souladu s články 54 až 58 se uskuteční ode dne 1. ledna 2021.

4. Rozhodnutí uvedená v čl. 54 odst. 4 a v čl. 64 odst. 6 týkající se vyslání v roce 2021 přijme správní rada do 31. března 2020.
5. Pro účely podpory rozvoje lidských zdrojů k zajištění svých příspěvků do stálého útvaru mají členské státy nárok obdržet v roce 2020 financování v souladu s čl. 61 odst. 1 písm. a). Počty v příloze II pro rok 2022 se použijí jako reference pro příslušné financování v roce 2020.
6. Aby bylo možné účinně přispět požadovanými počty statutárních zaměstnanců k prvním vysláním stálého útvaru a ke zřízení ústřední jednotky ETIAS, zahájí agentura od ... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] a v souladu s rozpočtovými pravidly nezbytnou přípravu včetně náboru a odborného vzdělávání.
7. Do ... [dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost] mohou členské státy poskytovat EUROSURu informace o hraničních kontrolách a ostraze vzdušných hranic dobrovolně.
8. Odkazy na zrušené akty se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI tohoto nařízení.

Článek 124

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Článek 79 se použije ode dne účinného převedení systému podle uvedeného článku.
3. Ustanovení čl. 12 odst. 3, článku 70 a čl. 100 odst. 5, v rozsahu, v jakém se týkají spolupráce se Spojeným královstvím, se použijí do dne, kdy Smlouvy přestanou na základě čl. 50 odst. 3 Smlouvy o EU být použitelné pro Spojené království nebo, jestliže do uvedeného dne vstoupí v platnost dohoda o vystoupení uzavřená se Spojeným královstvím v souladu s čl. 50 odst. 2 Smlouvy o EU, do konce přechodného období stanoveného v uvedené dohodě.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V ... dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

Kapacita stálého útvaru na rok a kategorii v souladu s článkem 54

Kategorie Rok	Kategorie 1 Statutární zaměstnanci	Kategorie 2 Operativní pracovníci pro dlouhodobé dočasné přidělení	Kategorie 3 Operativní pracovníci pro krátkodobé vyslání	Kategorie 4 Rezerva pro rychlé nasazení	Stálý útvár celkem
2021	1 000	400	3 600	1 500	6 500
2022	1 000	500	3 500	1 500	6 500
2023	1 500	500	4 000	1 500	7 500
2024	1 500	750	4 250	1 500	8 000
2025	2 000	1 000	5 000	0	8 000
2026	2 500	1 250	5 250	0	9 000
2027 a později	3 000	1 500	5 500	0	10 000

PŘÍLOHA II

Roční příspěvky, které mají členské státy poskytnout stálému útvaru
prostřednictvím dlouhodobého dočasného přidělení pracovníků v souladu s článkem 56

Země/Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 a později
Belgie	8	10	10	15	20	25	30
Bulharsko	11	13	13	20	27	33	40
Česká republika	5	7	7	10	13	17	20
Dánsko	8	10	10	15	19	24	29
Německo	61	73	73	110	152	187	225
Estonsko	5	6	6	9	12	15	18
Řecko	13	17	17	25	33	42	50
Španělsko	30	37	37	56	74	93	11
Francie	46	56	56	83	114	141	170
Chorvatsko	17	22	22	33	43	54	65
Itálie	33	42	42	63	83	104	125
Kypr	2	3	3	4	5	7	8
Lotyšsko	8	10	10	15	20	25	30
Litva	10	13	13	20	26	33	39
Lucembursko	2	3	3	4	5	7	8
Maďarsko	17	22	22	33	43	54	65
Malta	2	2	2	3	4	5	6
Nizozemsko	13	17	17	25	33	42	50
Rakousko	9	11	11	17	23	28	34
Polsko	27	33	33	50	67	83	100
Portugalsko	8	10	10	15	20	25	30

Země/Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 a později
Rumunsko	20	25	25	38	50	63	75
Slovinsko	9	12	12	18	23	29	35
Slovensko	9	12	12	18	23	29	35
Finsko	8	10	10	15	20	25	30
Švédsko	9	11	11	17	23	28	34
Švýcarsko	4	5	5	8	11	13	16
Island	1	1	1	1	1	2	2
Lichtenštejnsko*	0	0	0	0	0	0	0
Norsko	5	7	7	10	13	17	20
CELKEM	400	500	500	750	1 000	1 250	1 500

* Lichtenštejnsko přispěje poskytnutím poměrné finanční podpory.

PŘÍLOHA III

Roční příspěvky, které mají členské státy poskytnout stálému útvaru pro krátkodobá vyslání pracovníků v souladu s článkem 57

Země/Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 a později
Belgie	72	70	80	85	100	105	110
Bulharsko	96	93	107	113	133	140	147
Česká republika	48	47	53	57	67	70	73
Dánsko	70	68	77	82	97	102	106
Německo	540	523	602	637	748	785	827
Estonsko	43	42	48	51	60	63	66
Řecko	120	117	133	142	167	175	183
Španělsko	266	259	296	315	370	389	407
Francie	408	396	454	481	566	593	624
Chorvatsko	156	152	173	184	217	228	238
Itálie	300	292	333	354	417	438	458
Kypr	19	19	21	23	27	28	29
Lotyšsko	72	70	80	85	100	105	110
Litva	94	91	104	111	130	137	143
Lucembursko	19	19	21	23	27	28	29
Maďarsko	156	152	173	184	217	228	238
Malta	14	14	16	17	20	21	22
Nizozemsko	120	117	133	142	167	175	183
Rakousko	82	79	91	96	113	119	125
Polsko	240	233	267	283	333	350	367
Portugalsko	72	0	80	85	100	105	110

Země/Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 a později
Rumunsko	180	175	200	213	250	263	275
Slovinsko	84	82	93	99	117	123	128
Slovensko	84	82	93	99	117	123	128
Finsko	72	70	80	85	100	105	110
Švédsko	82	79	91	96	113	119	125
Švýcarsko	38	37	43	45	53	56	59
Island	5	5	5	6	7	7	7
Lichtenštejnsko*	0	0	0	0	0	0	0
Norsko	48	47	53	57	67	70	73
CELKEM	3 600	3 500	4 000	4 250	5 000	5 250	5 500

* Lichtenštejnsko přispěje poskytnutím poměrné finanční podpory.

PŘÍLOHA IV

Příspěvky, které mají členské státy poskytnout stálému útvaru prostřednictvím rezervy pro rychlé nasazení v souladu s článkem 58

Země	Počet
Belgie	30
Bulharsko	40
Česká republika	20
Dánsko	29
Německo	225
Estonsko	18
Řecko	50
Španělsko	111
Francie	170
Chorvatsko	65
Itálie	125
Kypr	8
Lotyšsko	30
Litva	39
Lucembursko	8
Maďarsko	65
Malta	6
Nizozemsko	50
Rakousko	34
Polsko	100
Portugalsko	30

Země	Počet
Rumunsko	75
Slovinsko	35
Slovensko	35
Finsko	30
Švédsko	34
Švýcarsko	16
Island	2
Lichtenštejnsko*	0
Norsko	20
CELKEM	1 500

* Lichtenštejnsko přispěje poskytnutím poměrné finanční podpory.

PŘÍLOHA V

Pravidla pro použití síly, včetně odborné přípravy a vybavení služebními zbraněmi a nesmrtícím vybavením, jejich kontroly a použití, která platí pro statutární zaměstnance vyslané jako příslušníci jednotek

1. Obecné zásady použití síly a zbraní

Pro účely tohoto nařízení se „použitím síly“ rozumí to, že statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek použijí fyzické prostředky pro výkon svých funkcí nebo k zajištění sebeobrany, což zahrnuje použití rukou a těla a jakýchkoli nástrojů, zbraní, včetně palných, nebo vybavení.

Zbraně, střelivo a vybavení lze nosit a používat pouze během operací. Je zakázáno je nosit nebo používat mimo dobu služby.

V souladu s čl. 82 odst. 8 používají statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek sílu nebo zbraně v souladu s vnitrostátním právem hostitelského členského státu a za přítomnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu.

Aniž je dotčeno oprávnění udělené hostitelským členským státem a použitelnost jeho vnitrostátního práva na použití síly během operací, musí být při použití síly a zbraní statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek musí být dodrženy níže uvedené zásady nezbytnosti, přiměřenosti a prevence (dále jen „hlavní zásady“).

Operační plán dohodnutý mezi výkonným ředitelem a hostitelským členským státem vymezí podmínky pro nošení a používání zbraní v souladu s vnitrostátním právem nebo operativními postupy během operací.

Zásada nezbytnosti

K použití síly, ať již přímým fyzickým kontaktem nebo použitím zbraní či vybavení, smí dojít jen výjimečně a pouze tehdy, pokud je to nezbytně nutné pro zajištění výkonu povinností agentury nebo v sebeobraně. Sílu lze použít pouze jako poslední možnost, po vynaložení veškerého úsilí o vyřešení situace nenásilnými prostředky, včetně přesvědčování, vyjednávání nebo mediace. Použití síly nebo donucovacích opatření nesmí být nikdy svévolné nebo zneužívající.

Zásada přiměřenosti

Kdykoli je zákonné použití síly nebo palných zbraní nevyhnutelné, jednají statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek přiměřeně k závažnosti situace a legitimnímu cíli, kterého má být dosaženo. Během operativních činností se jak povaha použité síly (například nutnost použít zbraň), tak rozsah použité síly musí řídit zásadou přiměřenosti. Statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek nesmějí použít více síly, než je naprosto nezbytné pro dosažení legitimního cíle prosazování práva. Je-li použita palná zbraň, zajistí, aby toto použití způsobilo co nejmenší zranění a aby se co nejvíce minimalizovala zranění a škody. Pokud opatření vedou k nepřijatelnému důsledku, mohou od jeho provádění upustit. Podle zásady přiměřenosti musí agentura své statutární zaměstnance vyslané jako příslušníci jednotek vybavit vybavením a nástroji sebeobrany, které jsou nutné pro uplatnění vhodné míry síly.

Zásada prevence

Operativní činnosti prováděné statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek plně respektují lidský život a lidskou důstojnost a usilují o jejich zachování. Je třeba učinit veškeré nezbytné kroky, které mohou minimalizovat riziko zranění a škod během operací. Tato povinnost zahrnuje obecnou povinnost pro statutární zaměstnance vyslané jako příslušníci jednotek dát jasné varování ohledně úmyslu použít sílu, s výjimkou případů, kdy by takové varování nepřiměřeně ohrozilo příslušníky jednotek nebo by mohlo vést ke vzniku rizika smrti nebo těžkého zranění jiných osob nebo by za daných okolností bylo jednoznačně nepřiměřené nebo neúčinné.

2. Zvláštní pravidla pro nejčastěji používané nástroje pro použití síly (vybavení statutárních zaměstnanců vyslaných jako příslušníků jednotek)

V souladu s hlavními zásadami je použití síly přípustné pouze v míře nezbytné pro dosažení bezprostředního cíle prosazování práva a pouze poté, co:

- pokusy vyřešit potenciálně násilnou konfrontaci cestou přesvědčování, vyjednávání a mediace byly vyčerpány a selhaly,
- bylo dáno varování ohledně úmyslu použít sílu.

Pokud je nutné zvýšit úroveň zákroku (například použití zbraně nebo použití jiné formy zbraně), musí být rovněž dáno jasné varování o tomto zvýšení, s výjimkou případů, kdy by takové varování nepřiměřeně ohrozilo příslušníky jednotek, nebo by mohlo vést ke vzniku rizika smrti nebo těžkého zranění jiných osob, nebo by za daných okolností bylo jednoznačně nepřiměřené nebo neúčinné.

Palné zbraně

Statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek nepoužijí palné zbraně proti osobám, s výjimkou následujících okolností a pouze v případě, že méně extrémní prostředky nestačí k dosažení požadovaných cílů:

- použití palných zbraní statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek je poslední možností v mimořádně naléhavé situaci, zejména pokud jsou riziku ohrožení vystaveny nezúčastněné osoby,
- použití palných zbraní statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek je nezbytné k jejich ochraně nebo k ochraně ostatních osob před bezprostředně hrozícím nebezpečím smrti nebo těžkého zranění,
- použití palných zbraní statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek slouží k předejití bezprostředně hrozícímu nebezpečí smrti nebo těžkého zranění,
- použití palných zbraní statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek je odvrácením skutečného útoku nebo zabráněním hrozícímu nebezpečnému útoku na základní instituce, služby nebo zařízení.

Před použitím palných zbraní musí statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek dát jasné varování o úmyslu tyto zbraně použít. Varování může být dáno ústně nebo vypálením varovných výstřelů.

Nesmrtící zbraně

Obušek

Schválené obušky mohou být použity jako prostředek obrany nebo případně jako zbraně v souladu s hlavními zásadami:

- pokud se menší použití síly považuje jednoznačně za nevhodné pro zamýšlený účel,
- k odvrácení skutečného nebo hrozícího útoku na majetek.

Před použitím obušků musí statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek dát jasné varování o úmyslu obušky použít. Jsou-li použity obušky, statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek vždy usilují o to, aby riziko zranění bylo co nejmenší a aby nedošlo ke kontaktu s hlavou.

Slzné látky (například pepřový sprej)

Schválené slzné látky mohou být použity jako prostředek obrany nebo případně jako zbraně v souladu s hlavními zásadami:

- pokud se menší použití síly považuje jednoznačně za nevhodné pro zamýšlený účel,
- k odvrácení skutečného nebo hrozícího útoku.

Jiné vybavení

Pouta

Pouty mohou být spoutány pouze osoby, které jsou považovány za nebezpečné samy sobě nebo pro jiné osoby, s cílem zajistit jejich bezpečné zadržení nebo převoz a zajistit bezpečnost statutárních zaměstnanců vyslaných jako příslušníci jednotek a dalších příslušníků jednotek. Pouta smějí být použita pouze po co nejkratší možnou dobu a pouze v nezbytně nutných případech.

3. Praktická pravidla pro použití síly, služebních zbraní, střeliva a vybavení během operací

Všeobecná praktická pravidla pro použití síly, zbraní a jiného vybavení během operací

V souladu s čl. 82 odst. 8 mají statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek vykonávat svou výkonnou pravomoc včetně použití síly pod velením a kontrolou hostitelského členského státu a smějí tuto sílu, včetně zbraní, střeliva a vybavení, použít pouze za přítomnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu a po získání oprávnění od příslušných orgánů hostitelského členského státu. Příslušné orgány hostitelského členského státu však mohou se souhlasem agentury oprávnit statutární zaměstnance vyslané jako příslušníci jednotek použít sílu v nepřítomnosti úředníků hostitelského členského státu.

Hostitelský členský stát může zakázat nošení určitých služebních zbraní, střeliva a vybavení v souladu s čl. 82 odst. 8 druhým pododstavcem.

Aniž je dotčeno oprávnění udělené hostitelským členským státem a použitelnost jeho vnitrostátního práva na použití síly během operací, musí použití síly a zbraní statutárními zaměstnanci vyslanými jako příslušníci jednotek:

- a) dodržovat hlavní zásady a zvláštní pravidla stanovené v části 2;
- b) dodržovat základní práva zaručená mezinárodním a unijním právem, včetně zejména Listinou, Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, Základními zásadami OSN pro použití síly a střelných zbraní příslušníky donucovacích orgánů a Kodexem chování OSN pro příslušníky donucovacích orgánů;
- c) dodržovat kodex chování agentury.

4. Kontrolní mechanismus

Agentura poskytne v souvislosti s použitím síly, zbraní, střeliva a vybavení tyto záruky a provede v tomto ohledu hodnocení ve své výroční zprávě.

Odborná příprava

Odborná příprava poskytovaná v souladu s čl. 62 odst. 2 zahrnuje teoretické a praktické aspekty prevence a použití síly. Teoretická odborná příprava zahrnuje psychologická školení, včetně tréninku odolnosti a zvládnání práce v situacích, kdy je vyvíjen velký tlak, a techniky, jak se vyhnout použití síly, jako vyjednávání a mediace. Po teoretické odborné přípravě následuje povinná a přiměřená teoretická a praktická odborná příprava týkající se použití síly, zbraní, střeliva a vybavení, jakož i platných záruk v oblasti základních práv. S cílem zajistit společné praktické chápání a společný přístup končí praktická odborná příprava simulací relevantní pro činnosti prováděné během vyslání a zahrnuje praktickou simulaci včetně praktického uplatňování záruk v oblasti základních práv.

Agentura poskytuje statutárním zaměstnancům vyslaným jako příslušníci jednotek každoroční průběžnou odbornou přípravu na téma užití síly. Tato odborná příprava se provádí podle pravidel odborné přípravy stanovených v čl. 62 odst. 2. Tito zaměstnanci ji musí úspěšně absolvovat, aby mohli získat oprávnění nosit služební zbraně a používat sílu. Každoroční průběžná odborná příprava zahrnuje teoretické a praktické aspekty uvedené v prvním odstavci. Trvá celkem nejméně 24 hodin, přičemž teoretická odborná příprava trvá nejméně 8 hodin a praktická odborná příprava nejméně 16 hodin. Praktická odborná příprava je rozdělena na fyzickou přípravu týkající se používání technik pro omezení fyzického pohybu v délce nejméně 8 hodin a přípravu v oblasti používání palných zbraní v délce nejméně 8 hodin.

Užívání drog a požívání alkoholu

Statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek nesmějí ve službě požívat alkohol nebo být v této době pod vlivem alkoholu.

Statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek nesmějí vlastnit ani užívat drogy, s výjimkou případů, kdy jim byly předepsány z léčebných důvodů. Ti z nich, kdo potřebují drogy k léčebným účelům, o této nutnosti neprodleně informují svého přímého nadřízeného. Jejich účast na operativních činnostech může být s ohledem na případné účinky i vedlejší účinky spojené s užíváním látky přezkoumána.

Agentura zavede kontrolní mechanismus k zajištění toho, aby její statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek nevykonávali své funkce pod jakýmkoli vlivem drog nebo alkoholu. Tento mechanismus je založen na pravidelných lékařských vyšetřeních, která musí statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek podstoupit s ohledem na zjištění možného užívání drog nebo požívání alkoholu. Jakékoli pozitivní výsledky těchto vyšetření se neprodleně hlásí výkonnému řediteli.

Hlášení

Každý incident, při němž bylo použito síly, se neprodleně hlásí po linii velení koordinační struktuře příslušné pro každou operaci, úředníkovi pro otázky základních práv a výkonnému řediteli. Hlášení musí obsahovat všechny podrobnosti k okolnostem, za nichž k tomuto použití síly došlo.

Povinnost spolupracovat a informovat

Statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek a všichni ostatní účastníci operací spolupracují při zjišťování skutečností týkajících se každého incidentu, který byl během operativní činnosti ohlášen.

Mechanismus dohledu

Agentura zavede mechanismus dohledu uvedený v čl. 55 odst. 5 písm. a).

Mechanismus pro podávání a vyřizování stížností

Každá osoba může ohlásit domnělé porušení pravidel pro použití síly platných podle této přílohy prostřednictvím mechanismu pro podávání a vyřizování stížností podle článku 111, kterého se dopustili statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek.

Sankce

Pokud agentura zjistí, že některý z jejích statutárních zaměstnanců vyslaný jako příslušník jednotek prováděl činnosti, kterými porušil pravidla platná podle tohoto nařízení, včetně základních práv chráněných Listinou, Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a mezinárodním právem, přijme výkonný ředitel, aniž je dotčen článek 85, přiměřená opatření, která mohou zahrnovat okamžité odvolání tohoto statutárního zaměstnance z operativní činnosti a jakákoli disciplinární opatření v souladu se služebním řádem, včetně odvolání statutárního zaměstnance z agentury.

Úloha úředníka pro otázky základních práv

Úředník pro otázky základních práv ověří obsah úvodní a průběžné odborné přípravy se zvláštním zřetelem na aspekty týkající se základních práv a způsob možné ochrany základních práv v situacích, kdy je použití síly nutné, poskytne zpětnou vazbu a zajistí, aby do této odborné přípravy byly zahrnuty relevantní techniky prevence.

Úředník pro otázky základních práv podává zprávy o dodržování základních práv v praxi prosazování práva v hostitelském členském státě nebo v hostitelské třetí zemi. Tato zpráva se předkládá výkonnému řediteli a je zohledněna při vypracovávání operačního plánu.

Úředník pro otázky základních práv zajistí, aby byly všechny incidenty v souvislosti s použitím síly, zbraní, střeliva a vybavení důkladně vyšetřeny a bezodkladně hlášeny výkonnému řediteli. Výsledky těchto vyšetřování se předkládají poradnímu fóru.

Úředník pro otázky základních práv pravidelně sleduje veškeré činnosti v souvislosti s použitím síly, zbraní, střeliva a vybavení a všechny incidenty jsou uvedeny v jeho zprávách i ve výroční zprávě agentury.

5. Poskytnutí služebních zbraní

Oprávnění týkající se zbraní

Aby bylo možné přesně určit, jaké služební zbraně, střelivo a další vybavení mají statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek používat, stanoví agentura taxativní seznam věcí, které mají patřit k osobnímu vybavení.

Osobní vybavení používají všichni statutární zaměstnanci vyslaní jako příslušníci jednotek. Agentura může rovněž doplnit osobní vybavení o další zbraně, střelivo nebo jiné vybavení specifické pro provádění konkrétních úkolů v jednom nebo dvou typech jednotek.

Agentura zajistí, aby veškeré zbraně, včetně palných, střelivo a vybavení poskytnuté statutárním zaměstnancům vyslaným jako příslušníci jednotek splňovaly všechny nezbytné technické normy.

Zbraně, střelivo a vybavení, které jsou povoleny k použití, jsou uvedeny v operačním plánu v souladu s požadavky hostitelského členského státu ohledně přípustných a zakázaných zbraní.

Instrukce pro dobu služby

Zbraně, střelivo a vybavení lze nosit během operací a musí být použity pouze jako poslední možné opatření. Není dovoleno je nosit nebo používat mimo dobu služby. Agentura stanoví zvláštní pravidla a opatření, aby usnadnila skladování zbraní, střeliva a dalšího vybavení statutárních zaměstnanců vyslaných jako příslušníci jednotek mimo dobu služby v zabezpečených zařízeních, jak je uvedeno v čl. 55 odst. 5 písm. c).

PŘÍLOHA VI

Srovnávací tabulka

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 1 první věta	--	Čl. 1 první pododstavec
Čl. 1 druhá věta	--	Čl. 1 druhý pododstavec
Čl. 2 bod 1	--	Čl. 2 bod 1
--	--	Čl. 2 body 2, 4, 5, 6, 9, 15, 16, 17, 18 , 29 a 30
Čl. 2 bod 2	--	Čl. 2 bod 3
--	Čl. 3 písm. b), c), d), f) a g)	Čl. 2 body 7, 8, 10, 11 a 13
Čl. 2 bod 16	Čl. 3 písm. e)	Čl. 2 bod 12
--	Čl. 3 písm. i)	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 bod 9		Čl. 2 bod 19
Čl. 2 body 5 až 7	--	Čl. 2 body 20 až 22
Čl. 2 body 10 až 15		Čl. 2 body 23 až 28
Čl. 4 písm. a) až d)	--	Čl. 3 odst. 1 písm. a) až d)
Čl. 4 písm. e)	--	Čl. 3 odst. 1 písm. e) a f)
Čl. 4 písm. f) až k)	--	Čl. 3 odst. 1 písm. g) až l)
--	--	Čl. 3 odst. 2
Čl. 3 odst. 1	--	Článek 4
Článek 6	--	Článek 5
Článek 7	--	Článek 6

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 5 odst. 1	--	Čl. 7 odst. 1
--		Čl. 7 odst. 2
Čl. 5 odst. 2 a 3	--	Čl. 7 odst. 3 a 4
Čl. 8 odst. 2	--	Čl. 7 odst. 5
--	--	Čl. 8 odst. 1 až 4
Čl. 3 odst. 2	--	Čl. 8 odst. 5
Čl. 3 odst. 3	--	Čl. 8 odst. 6
--	--	Čl. 8 odst. 7 a 8
--	--	Článek 9
Čl. 8 odst. 1 písm. a)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. a)
--	--	Čl. 10 odst. 1 písm. b)
Čl. 8 odst. 1 písm. b)		Čl. 10 odst. 1 písm. c)
Čl. 8 odst. 1 písm. c)		Čl. 10 odst. 1 písm. d)
--	--	Čl. 10 odst. 1 písm. e)
Čl. 8 odst. 1 písm. s)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. f)
Čl. 8 odst. 1 písm. d)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. g)
Čl. 8 odst. 1 písm. e)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. h)
Čl. 8 odst. 1 písm. f)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. i)
Čl. 8 odst. 1 písm. g)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. j)
Čl. 8 odst. 1 písm. h)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. k)
--	--	Čl. 10 odst. 1 písm. l)
Čl. 8 odst. 1 písm. i)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. m)
Čl. 8 odst. 1 písm. l)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. n)

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 8 odst. 1 písm. n)		Čl. 10 odst. 1 písm. o)
Čl. 8 odst. 1 písm. o)		Čl. 10 odst. 1 písm. p)
Čl. 8 odst. 1 písm. m)		Čl. 10 odst. 1 písm. q)
--	--	Čl. 10 odst. 1 písm. r) a s)
Čl. 8 odst. 1 písm. t)		Čl. 10 odst. 1 písm. t)
--	--	Čl. 10 odst. 1 písm. u)
Čl. 8 odst. 1 písm. u)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. v)
Čl. 8 odst. 1 písm. p)		Čl. 10 odst. 1 písm. w)
Čl. 8 odst. 1 písm. q)		Čl. 10 odst. 1 písm. x)
--	--	Čl. 10 odst. 1 písm. y)
Čl. 8 odst. 1 písm. j)		Čl. 10 odst. 1 písm. z)
--	Čl. 6 odst. 1 písm. a)	Čl. 10 odst. 1 písm. aa)
Čl. 8 odst. 1 písm. r)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. ab)
Čl. 8 odst. 1 písm. s)	--	Čl. 10 odst. 1 písm. ac)
--	--	Čl. 10 odst. 1 písm. ad) až ag)
Čl. 8 odst. 3	--	Čl. 10 odst. 2
Článek 9	--	Článek 11
Článek 10	--	Čl. 12 odst. 1
--	--	Čl. 12 odst. 2 a 3
Článek 23	--	Čl. 13 odst. 1 první věta
--	--	Čl. 13 odst. 2 a 3

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
--	Čl. 7 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
--	Čl. 7 odst. 2	Čl. 14 odst. 2)
Čl. 44 odst. 1	--	Čl. 15 odst. 1 a 2
--	--	Čl. 15 odst. 3
--	--	Článek 16
--	--	Článek 17
--	Článek 1	Článek 18
--	Čl. 2 odst. 1 a 2	Čl. 19 odst. 1
--	Čl. 2 odst. 3	Čl. 19 odst. 2
--	Čl. 4 odst. 1 písm. a) a b)	Čl. 20 odst. 1 písm. a) a b)
--	Čl. 4 odst. 1 písm. d)	Čl. 20 odst. 1 písm. c)
--	--	Čl. 20 odst. 1 písm. d), e) a f)
--	Čl. 4 odst. 2 a 3	Čl. 20 odst. 2 a 3
--	Čl. 5 odst. 1, 2 a 3	Čl. 21 odst. 1 a 2 a odst. 3 písm. a) až h)
--	--	Čl. 21 odst. 3 písm. i) a j)
--	Čl. 17 odst. 1, 2 a 3	Čl. 21 odst. 4, 5 a 6
--	Čl. 5 odst. 4	Čl. 21 odst. 7
--	Článek 21	Článek 22
--	Čl. 22 odst. 1	Čl. 23 odst. 1

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
--	--	Čl. 23 odst. 2 a 3
--	Čl. 8 odst. 1 a 2	Čl. 24 odst. 1
--	--	Čl. 24 odst. 2
--	--	Čl. 24 odst. 3
--	Čl. 9 odst. 1	Čl. 25 odst. 1
--	Čl. 9 odst. 2 písm. a) až e)	Čl. 25 odst. 2 písm. a) až e)
--	--	Čl. 25 odst. 2 písm. f)
--	Čl. 9 odst. 2 písm. f)	Čl. 25 odst. 2 písm. g)
--	Čl. 9 odst. 2 písm. g)	Čl. 25 odst. 2 písm. h)
--	Čl. 9 odst. 2 písm. h)	Čl. 25 odst. 2 písm. i)
--	Čl. 9 odst. 2 písm. i)	Čl. 25 odst. 2 písm. j)
--	Čl. 9 odst. 2 písm. j)	Čl. 25 odst. 2 písm. k)
--	Čl. 9 odst. 2 písm. k)	Čl. 25 odst. 2 písm. l)
--	Čl. 9 odst. 4	Čl. 25 odst. 3
--	Čl. 9 odst. 5 písm. a) druhá věta	Čl. 25 odst. 4
--	Čl. 9 odst. 10	Čl. 25 odst. 5
--	Čl. 10 odst. 1	Čl. 26 odst. 1
-		
--	Čl. 10 odst. 2 písm. a) a b)	Čl. 26 odst. 2 písm. a) a b)
--	Čl. 10 odst. 2 písm. d)	Čl. 26 odst. 2 písm. c)
	Čl. 10 odst. 2 písm. e)	Čl. 26 odst. 2 point (d)
--	--	Čl. 26 odst. 2 písm. e)
	Čl. 10 odst. 2 písm. f)	Čl. 26 odst. 2 písm. f)

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
--	Čl. 10 odst. 3 písm. a)	Čl. 26 odst. 3 písm. a)
--	--	Čl. 26 odst. 3 písm. b)
--	Čl. 10 odst. 3 písm. c)	Čl. 26 odst. 3 písm. c)
--	Čl. 10 odst. 5	Čl. 26 odst. 4
--	Čl. 10 odst. 6	Čl. 26 odst. 5
--	Čl. 10 odst. 4	Čl. 26 odst. 6
--	--	Článek 27
--	Čl. 12 odst. 1	Čl. 28 odst. 1
--	Čl. 12 odst. 2 písm. a), b) a c)	Čl. 28 odst. 2 písm. a), b) a c)
--	--	Čl. 28 odst. 2 písm. d)
--	Čl. 12 odst. 2 písm. d)	Čl. 28 odst. 2 písm. e)
--	Čl. 12 odst. 2 písm. e)	Čl. 28 odst. 2 písm. f)
--	--	Čl. 28 odst. 2 písm. g), h) a i)
--	Čl. 12 odst. 4 a 5	Čl. 28 odst. 3 a 4
Článek 11	--	Čl. 29 odst. 1, 2, 3 a 5 až 8
--	--	Čl. 29 odst. 4
--	Článek 14	Článek 30
Článek 12		Čl. 31 odst. 1 a 2, odst. 3 písm. a) až e) a g) až j) a odst. 4 až 7
--	--	Čl. 3 odst. 3 písm. f) až k)

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Článek 13	--	Čl. 32 odst. 1 až 8, 10 a 11
--	--	Čl. 32 odst. 9
--	--	Článek 33
--	Čl. 15 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
--	--	Čl. 34 odst. 2
--	--	Čl. 34 odst. 3
--	Čl. 15 odst. 2	Čl. 34 odst. 4
--	Čl. 15 odst. 3	Čl. 34 odst. 5
--	Čl. 16 odst. 1, 2 a 3	Čl. 35 odst. 1 písm. a), b) a c) a odst. 2 a 3
--	--	Čl. 35 odst. 1 písm. d)
--	Čl. 16 odst. 5	Čl. 35 odst. 4
Článek 14	--	Čl. 36 odst. 1, odst. 2 písm. a) až e) a odst. 3 a 4
--	Čl. 16 odst. 4 písm. a)	Čl. 36 odst. 2 písm. f)
Čl. 15 odst. 1, 2 a 3	--	Čl. 37 odst. 1, 2, a 3
Čl. 15 odst. 5	--	Čl. 37 odst. 4
Článek 16	--	Čl. 38 odst. 1, 2, odst. 3 písm. a) až k) a m) až o) a odst. 4
--	--	Čl. 38 odst. 3 písm. l) a odst. 5

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Článek 17	--	Čl. 39 odst. 1, 2, 3, 5, 7 až 10 a 13 až 15
--	--	Čl. 39 odst. 4, 6, 11 a 12
Článek 18	--	Čl. 40 odst. 1, 2 a 3, odst. 4 písm. a), b) a c) a odst. 5
--	--	Čl. 40 odst. 4 písm. d)
Čl. 15 odst. 4	--	Čl. 41 odst. 1
--	--	Čl. 41 odst. 2
Článek 19	--	Článek 42
Článek 21	--	Čl. 43 odst. 1 až 5
--	--	Čl. 43 odst. 6
Článek 22	--	Článek 44
Čl. 24 odst. 1 písm. a) až e) a odst. 2	--	Čl. 45 odst. 1
--	--	Čl. 45 odst. 2
Článek 25	--	Čl. 46 odst. 1 až 4 a 7
--	--	Čl. 46 odst. 5 a 6
Článek 26	--	Článek 47
Čl. 27 odst. 1 písm. a)		Čl. 48 odst. 1 písm. a) bod i)
Čl. 27 odst. 1 písm. c)	--	Čl. 48 odst. 1 písm. a) body ii) a iii)
--	--	Čl. 48 odst. 1 písm. a) bod iv)
Čl. 27 odst. 1 písm. b)	--	Čl. 48 odst. 1 písm. b)
--	--	Čl. 48 odst. 1 písm. c) a d)

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 27 odst. 1 písm. d)	--	Čl. 48 odst. 1 písm. e)
Čl. 27 odst. 1 písm. e)	--	Čl. 48 odst. 1 písm. f)
Čl. 27 odst. 2	--	Čl. 48 odst. 2 písm. a) až d)
--	--	Čl. 48 odst. 2 písm. e)
Čl. 27 odst. 3)	--	Čl. 48 odst. 3
--	--	Článek 49
Článek 28	--	Článek 50
Článek 29	--	Článek 51
--	--	Čl. 52 odst. 1
Čl. 32 odst. 2	--	Čl. 52 odst. 2
Článek 33	--	Článek 53
--	--	Článek 54
--	--	Článek 55
--	--	Článek 56
--	--	Článek 57
--	--	Článek 58
--	--	Článek 59
--	--	Článek 60
--	--	Článek 61
Čl. 36 odst. 1	--	Čl. 62 odst. 1
--	--	Čl. 62 odst. 2 a 3
Čl. 36 odst. 2	--	Čl. 62 odst. 4

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 36 odst. 4 až 8	--	Čl. 62 odst. 5 až 9
--	--	Čl. 62 odst. 10
Čl. 38 odst. 1	--	Čl. 63 odst. 1
--	--	Čl. 63 odst. 2
Čl. 38 odst. 2 až 5	--	Čl. 63 odst. 3 až 6
Čl. 39 odst. 1 až 12 a 14 až 16	--	Článek 64
	--	Čl. 65 odst. 1 a 2
Čl. 20 odst. 12, čl. 39 odst. 13	--	Čl. 65 odst. 3
--	--	Čl. 65 odst. 4
Článek 37	--	Čl. 66 odst. 1 až 4
--	--	Čl. 66 odst. 5
--	--	Článek 67
Čl. 52 odst. 1	Čl. 18 odst. 1, 2 a 3	Čl. 68 odst. 1 první pododstavec a druhý pododstavec písm. a) až g)
--	--	Čl. 68 odst. 1 písm. i) a j)
--	--	Čl. 68 odst. 1 třetí pododstavec písm. a) až d)
--	Čl. 18 odst. 3	Čl. 68 odst. 1 třetí pododstavec písm. e)
Čl. 52 odst. 2	Čl. 18 odst. 5	Čl. 68 odst. 2
Čl. 52 odst. 4	Čl. 18 odst. 5	Čl. 68 odst. 3
Čl. 52 odst. 3	--	Čl. 68 odst. 4

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 52 odst. 4	Čl. 18 odst. 6	Čl. 68 odst. 5
--	Čl. 18 odst. 4	Čl. 68 odst. 6
Článek 53	--	Článek 69
Čl. 51 odst. 1	--	Čl. 70 odst. 1
--	Článek 19	Čl. 70 odst. 2 až 6
Čl. 51 odst. 2 a 3	--	Čl. 70 odst. 7 a 8
Čl. 54 odst. 1 a 2	--	Čl. 71 odst. 1, 2 a 3
--	--	Čl. 71 odst. 4
--	Čl. 20 odst. 1	Čl. 72 odst. 1
--	--	Čl. 72 odst. 2
--	Čl. 20 odst. 3	Čl. 72 odst. 3
Čl. 54 odst. 2	--	Čl. 73 odst. 1 a 2
Čl. 54 odst. 4	--	Čl. 73 odst. 3 a 4
Čl. 54 odst. 8	--	Čl. 73 odst. 5
Čl. 54 odst. 9	--	Čl. 73 odst. 6
Čl. 54 odst. 11	--	Čl. 73 odst. 7 a 8
Čl. 54 odst. 3	--	Čl. 74 odst. 1, 2 a 3
--	--	Čl. 74 odst. 4, 5 a 6
--	Čl. 20 odst. 1	Čl. 75 odst. 1 a 2
--	Čl. 20 odst. 7	Čl. 75 odst. 3
Čl. 54 odst. 5	--	Čl. 76 odst. 1
--	--	Čl. 76 odst. 2, 3 a 4
Čl. 55 odst. 4	--	Čl. 76 odst. 5

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 55 odst. 1, 2 a 3	--	Čl. 77 odst. 1, 2 a 3
--	--	Čl. 77 odst. 4
Čl. 52 odst. 5	--	Čl. 78 odst. 1
Čl. 54 odst. 7	--	Čl. 78 odst. 2
--	--	Čl. 78 odst. 3
--	--	Článek 79
Článek 34	--	Článek 80
Článek 35	--	Článek 81
Článek 40	--	Čl. 82 odst. 1, 3, 4 a 6 až 11
--	--	Čl. 82 odst. 2 a 5
Článek 41	--	Článek 83
Článek 42	--	Článek 84
Článek 43	--	Článek 85
Čl. 45 odst. 1 a 2	--	Čl. 86 odst. 1 a 2
--	--	Čl. 86 odst. 3, 4 a 5
Čl. 46 odst. 1	--	Čl. 87 odst. 1 písm. a), b), c), e), f) a h)
--	--	Čl. 87 odst. 1 písm. d) a g)
Čl. 46 odst. 3 a 4	--	Čl. 87 odst. 2 a 3
--	--	Čl. 88 odst. 1 první pododstavec

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 47 odst. 1 písm. b) a c)	--	Čl. 88 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a c)
--	--	Čl. 88 odst. 1 druhý pododstavec písm. b)
Čl. 47 odst. 2	--	Čl. 88 odst. 2 písm. a) a c)
--	--	Čl. 88 odst. 2 písm. b)
--	Článek 13	Čl. 89 odst. 1 a 2
--	--	Čl. 89 odst. 3
--	Čl. 20 odst. 4 a 5	Čl. 89 odst. 4 a 5
--	--	Čl. 89 odst. 6
--	--	Článek 90
--	--	Článek 91
Článek 50	--	Článek 92
Článek 56	--	Článek 93
Článek 57	--	Článek 94
Článek 58	--	Čl. 95 odst. 1, 4, 5 a 6
--	--	Čl. 95 odst. 2 a 3
Článek 59	--	Článek 96
Článek 60	--	Článek 97
--	--	Článek 98
Článek 61	--	Článek 99
Čl. 62 odst. 1 a 3 až 8	--	Čl. 100 odst. 1 a 3 až 8

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. a) až g) a i) až z)	--	Čl. 100 odst. 2 první pododstavec písm. a), b), d), f) až z) a ab)
--	--	Čl. 100 odst. 2 první pododstavec písm. c), e), aa), ac), ad) a ae).
Čl. 62 odst. 2 druhý pododstavec	--	Čl. 100 odst. 2 druhý pododstavec
Článek 63	--	Článek 101
Článek 64	--	Článek 102
Článek 65	--	Článek 103
Článek 66	--	Čl. 104 odst. 1 až 5 a 7 až 9
--	--	Čl. 104 odst. 6
Článek 67	--	Článek 105
Čl. 68 odst. 1 a 2 a odst. 3 písm. a) až j) a l) až r)		Čl. 106 odst. 1 a 2, odst. 4), písm. a) až l), n), o), r), s) a t) a odst. 5 a 6
--	--	Čl. 106 odst. 3
--	--	Čl. 106 odst. 4 písm. m), p) a q)
Článek 69	--	Čl. 107 odst. 1 až 7
--		Čl. 107 odst. 8
Článek 70	--	Článek 108
Článek 71	--	Čl. 109 odst. 1, 4 a 7
--	--	Čl. 109 odst. 2, 3, 5 a 6

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
--	--	Článek 110
Článek 72	--	Článek 111
--	--	Článek 112
Článek 73	--	Článek 113
Článek 74	--	Článek 114
Článek 75	--	Čl. 115 odst. 1 až 14
--	--	Čl. 115 odst. 15
Článek 76	--	Článek 116
Článek 77	--	Čl. 117 odst. 1, 2, 3 a 5
--	--	Čl. 117 odst. 4
Článek 78	--	Článek 118
--	--	Článek 119
Článek 79	--	Článek 120
Čl. 81 odst. 1	--	Čl. 121 odst. 1 první pododstavec písm. a) až e) a druhý pododstavec
--	--	Čl. 121 odst. 1 první pododstavec písm. f) a g)
--	--	Čl. 121 odst. 2 a 3
Čl. 81 odst. 2	--	Čl. 121 odst. 4
--	Čl. 22 odst. 2	Čl. 121 odst. 5
--	Čl. 22 odst. 3 a 4	Čl. 121 odst. 6
--	--	Článek 122

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
Článek 82	--	Článek 123
Článek 83	--	Článek 124
Čl. 2 body 3 a 4	--	--
Čl. 8 odst. 1 písm. k)	--	--
Čl. 8 odst. 1 písm. t) a u)	--	--
Čl. 20 odst. 3 až 11	--	--
Čl. 27 odst. 1 písm. c)	--	--
Čl. 27 odst. 4	--	--
Článek 30	--	--
Článek 31	--	--
Čl. 32 odst. 1	--	--
Čl. 36 odst. 3	--	--
Čl. 44 odst. 2	--	--
Čl. 45 odst. 3 a 4	--	--
Čl. 46 odst. 2, 3 a 4	--	--
Čl. 47 odst. 3		
Článek 48	--	--
Článek 49	--	--
Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. h)	--	--
--	Čl. 2 odst. 4	--
--	Čl. 3 písm. a)	--
--	Čl. 3 písm. h)	--

Nařízení (EU) 2016/1624	Nařízení (EU) č. 1052/2013	Toto nařízení
--	Čl. 4 odst. 1 písm. c), e) a f)	--
--	Čl. 4 odst. 4	--
--	Čl. 6 odst. 1 písm. b), c) a d)	--
--	Čl. 6 odst. 2	--
--	Čl. 7 odst. 3, 4 a 5	--
--	Čl. 9 odst. 2 písm. k)	--
--	Čl. 9 odst. 5 písm. b)	--
--	Čl. 9 odst. 6	--
--	Čl. 9 odst. 7	--
--	Čl. 9 odst. 8	--
--	Čl. 9 odst. 9	--
--	Čl. 9 odst. 10	--
--	Čl. 10 odst. 2 písm. c) a f)	--
--	Čl. 10 odst. 7	--
--	Článek 11	--
--	Čl. 12 odst. 3	--
--	Čl. 16 odst. 4	--
--	Čl. 20 odst. 2	--
--	Čl. 20 odst. 6	--
--	Čl. 20 odst. 8	--
--	Čl. 20 odst. 9	--
--	Článek 23	--
--	Článek 24	--

